

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl: 15 / Sayı: 178 / Kasım 1996 / 5,- DM

18. yıl, büyük PKK davasının ZAFERE EN YAKIN OLDUĞU YILDIR

PKK Genel Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaşın PKK'nın 18. yıldönüm değerlendirmesi

PKK'nin 18 yıl gerçeği zafere en yakın olma gerçeğini kanıtlamıştır. Büyük parti davamız en az donanımlı ve fazla gelişkin olmayan iddialara ne olduğu, ne olacağı fazla belirsiz olmayan bir grupla Amed'in Fîs köyünde adım atıldığında, günümüze kadar destansı diyebileceğimiz bir süreci yaşamamızın adı olmuştur.

Şüphesiz parti tarihimizin daha öncesi de vardır. Yetmişçü baharı da partileşmemizin daha alt düzeyde bir rûşeym haliydi. Bu da bir ciddi adımdı ve daha sonraları her yıl böyle kuruluş anlamında bir yeri vardır. Nasil ki, her bahar yeni bir yaşamın başlangıcı ise, yeşermenin, ilizlenmenin ve tohumun gelmenin, partimizin de her yılının keskinlikle böyle bir anlamı vardır. Hem her yıl ilizlenir, tohum gelir, hem de yalnız bir yıl için değil, ikinci yılda daha değişik bir ürün ve daha fazla üçüncüsünde de, Şimdi onsekizincideyiz. Ürün-

"Parti ölçülerinde ısrar, parti yaşam tarzında ısrar, parti görevlerinde ısrar cephede kazanacağınız en son nihai zaferlerden bile daha değerlidir. Nihai bir zafer gelip geçicidir, belki ardından bir yenilgi de gelebilir, ama kapsamlı bir partileşmenin önünde her zaman başarı vardır ve sürekildir. Kapsamlı partileşen bir değil, nihai zafere kadar kazanır."

leri çoktur, çeşitlidir, hem de oldukça niteliklidir. Bu zenginleşme içinde biz PKK'yı bu kadar getirdik.

Salt ulusal kurtuluş ürününü vermiyor, salt savaş ürününü vermiyor. Buna benzer birçok ürün veriyor. Bugün en iddialı sosyalizmin de ürünleni veriyor. Kadın özgürlüğünün de ürününü veriyor. Tarihte eşine ender rastlanan bir özel savaş karşı ayakta durmanın ürününü veriyor. Dünya da birleşse başarılabileceğinin imkanı, yani ürününü veriyor.

Bunlar parti davasında iddialı olanların eşsiz hazineler olarak görüp değerlendireceği ve sınırsız zafer umudu ve tutumıyla kendini silahlandıracağı büyük değerlerdir. Parti davasının öne-

mini anlayamamız veya bütün kapsamıyla değerlendirip gerçek bir yetersizlik ve dolayısıyla bir üzüntü kaynağı olmamalıdır. Parti ölküsü kadar, bu aşamada, bu kapsamda, hiçbir ülkenin ve değerli bir çalışmanın

olacağını sanmıyorum.

Düşünün, ben çoğunuzun yaptığı gibi ne kitleler içinde, ne de sıcak savaşım alanlarında çaba harcamaya imkânına kavuşmadım. Ama bir parti üzerinde, bir parti-

● Devamı 12. sayfa

**Selahattin Erdem (Abbas) yoldaş değerlendiriyor
PKK yarınları kazanmaktadır**

"Toplumsal gelişimin yasalarını bilmek, anlamak, öğrenmek, belli ölçüde insanı geleceğe hazırlamak, gelecek için girişimde bulunmak imkanı veriyor. Tarih, bilinmezlikler, karanlıklar içerisinde insanı, toplumu aydınlatan bir bilim oluyor. İnsanı cesaretti, girişken, yaratıcı kılan, korkuyu yenen ve korkuyu azaltan bilimidir tarih."

● Yazısı 18. sayfa

PKK, soluk soluğa bir sabrın ve istikrarlı bir hızın tarihsel anı yakalamasıdır

● Yazısı 15. sayfa

Büyük Kürdistan savaşımında 1997 final aşaması olacaktır

Özgür Kürdistan bizim savaşımızdan başka bir şey değildir. Partimizin kuruluşundan 18 yıl sonra, zafer bugün ellerimizle dokunacak kadar yakındır.

Son 18 yıl içinde, partimiz ve onun Kurtuluş Ordusu ARGK gerillaları, sadece bir Kürdistan için değil, aynı zamanda bütün dünya insanlığı için de bir dilsiz tarih yazdılar. Gerçekleşmesi mümkün olmaz denilen Kürt ordulaşması, bu zaman içinde gerçekleşti. Sadece bir Kürt ordulaşması değil, bu 18 yıla,

başlı başına henüz laneti tam yazılmamış koça bir devrimi sağladı.

Partimizin 18. kuruluş yıldönümünü tamamladığı ve 19. kuruluş yıldönümüne girdiği 27 Kasım 1996'ı Kürdistan'ında ve Türkiye'sinde her şey partimiz öncülüğündeki savaşımın şiddetle yeniden oynuyor. Askeri, siyasi, sosyal ve ekonomik dengeler hızla değişim sürecini yaşıyor. Bölge devletleri de dahil, herkes bu savaşımın yakın etkisi altında.

● Devamı 2. sayfa

'CUMHURİYET' DÖKÜLÜYOR

"Devlet büyüktür, devlet vatandaşın yanındadır, kimse bundan kuşku duymasın" deniliyor. Yıkılırken, can çekişirken bile bunu ihmal etmiyor. Oysa bugün en fazla kuşku duyulan, vatandaşın yanında değil, onun düşmanı olan ve can çekişen kendisidir. Buna rağmen, kendini güçlü göstermesi, aldığı büyük yenilgiyi içine sindirememesindendir.

Küba'da da Batista diktatörlüğü, ülkeyi bırakıp ABD'ye kaçarken radyolardan yapılan anons ayıdır: 'Hepsinin kökünü kazıyacağız.'"

● Yazısı 4. sayfa

DERSİM

Eyalet Koordinatörü değerlendiriyor

**"1997 de
bizim olacaktır"**

"Türkiye metropollerine yönelik çalışmalarımız devam etmektedir.

Bu süreçte Tokat, Refahiye, Giresun, Gümüşhane ve Mesudiye'ye kadar silahlı propaganda birlikleri temeline bir keşif faaliyeti yürütüldü. Belirttiğimiz alanların tümüne ulaşıldı. Yine Birleşik Kuvvetler adı altında oluşturulan güçler temeline bazı çalışmalar, denemeler de bu süreçte yapıldı."

● Yazısı 6. sayfa

Serxwebûn'dan...

Büyük Kürdistan savaşımında 1997 final aşaması olacaktır

Baştarafı 1. sayfa

Bugün dünyanın en "düşük yoğunluklu savaş"ı değil, en şiddetli ve en açık savaş Kürdistan'da yürütülüyor. Bu gerek herkes tarafından kabul edilmektedir. Balkanlar'daki, Kafkaslar'daki, Afrika'daki, Latin Amerika'daki ve dünyanın başka yerlerindeki savaşlardan çok farklı ve boyutu olarak PKK ile TC arasında her gün, her saat savaş yaşanıyor.

Bugün 1996 Türkiye'sinin eskiden var olan dokunulmaz tabuları kalmamıştır. Türkiye hem bölge ülkeleriyle hem de kendi halkıyla savaşın eşğine gelmiştir. Devletin temsiliyi yapan kurumlar kurum olmaktan çıkmış, birer çete adanmış haline gelmişlerdir. Pürüzüz işleyen sömürgeci yasalar kaldırılmış ya da sahipleri tarafından ayaklar altında gıyınmışlardır. Mevcut siyasal partiler adeta ürkütücü idare ediyorlar. Geçerli olan hukuk ve yasalar yoktur. Bunun yerine Altın Çakıcı'nın yasaları vardır. Politikacılar kukulaktan dikeye palyaçolaştırmışlardır. Cumhurbaşkanı bir demagog gibi gerekleri sapırmakla uğraşiyor. Muhalefet adeta muhalefeti önleme muhalefeti. Devlet malıyaşmış, malıya devletleşmiş. Türkiye'de kimin kimi yönettiği belli değil. Kısacası Türkiye'de hiçbir şey devlet olma özelliğini taşımıyor. Özellikle son dönem tartışılmasına baktığımızda bu durumu daha açık bir şekilde görmek mümkündür.

TC, merkezi yapılanmasını yitirmeye, dağılıp parçalanma sürecine girmiştir

"Gladio için NATO'nun yeraltı örgütü deniliyor. NATO'nun böyle bir yeraltı örgütü var. Ama bu yeraltı örgütü özellikle Sovyet sisteminin çöküşünden sonra önemli oranda Avrupa'da çözüldü. Fakat Türkiye'de çözülmedi. Türkiye'de çözülmemesinin nedeni bölgesel nedenlerle bağlantıdır. Bu dönemde İsrail'in çok önemli bir Türkiye desteğine ihtiyacı vardır. Ve bunu askeri-siyasi bir anlaşmaya kadar götürdü. Türkiye İsrail'den sunu istedi: 'Ben senirle bir anlaşmayı yapayım, ama sen de Amerika vassatasıyla benim yürüttüğüm en acımasız savaşlardan birini dünya çapında desteklersin' ve ardından 'Şimdi bu, Amerika için, CIA için bir emirdir. Dolayısıyla bu, Türkiye'nin dünyada tek başına en karınak bir rejimi sürdürmesine rağmen desteklenmesi yol açtı' dedi" dediği Başkan APO.

Hemen hemen gerçekleşen bütün ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı emperyalizmin kontrolleriyle devreye sokulmuş biliziyor. Gladio olarak adlandırılan; kontretiler, ölmüştür, kelle avcılar ve daha birçok ad altında Güney ile Orta Amerika, Vietnam, Ceza-yir, Filistin devrimlerinde karşı-devrim örgütleri biçiminde faaliyet gösteren, ABD ve NATO tarafından oluşturulan bu örgüt, emperyalizmin jandarması TC ordusunun bünyesinde de 1955'i yıllardan sonra oluşturuldu. Görevi, emperyalizmin çıkarlarını, provokasyonlarla, şantajlarla, terörist eylemleri kurmak-tır. Emperyalist ve sömürgeci ülkelerin, ekonomik ve siyasal çıkarlarını koruyacak hemen hemen bütün hükümetlerin kilit noktalarını ya açık kimlikle ya da

gizli kimlikle ellerinde tutarlar.

Sömürgeci Türk devleti de, yükselen devrimci muhalefete karşı varlığını korumak için, bizzat ABD ve NATO'nun eğitiliminden geçmiş generallerin ege-men olduğu bir ükredir. Özellikle 12 Eylül darbisi ve sonrası uygulamaları kontretilerin rejimi bütünüyle kontrolde alicğını gösteriyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı sürekli sava-şın bu kliktir. Burjuvazi savaş rantını bunlara teslim etmiştir. Kendi güvenliğini karşılığında, uyuşturucu, silah, ka-çakçılık vb. bütün kırkın ilişkileri Özel Harp Dairesi'ne ve onun legal örgütü MGK ve MHP'ye vermiştir.

Kontretiler 1990'lı yıllarda ulusal kurtuluş mücadelesinin kilisesi anlaşılar bastırarak için aktif olarak sivil insanlara yöneltili. Üçlercin üstünde sivil insanı katletti. Yüzlerce insanı lıpkı Vietnam ve Orta Amerika'da olduğu gibi gözaltı-

örgütleyen ekiptir. "PKK'yi bitireceğiz" teraneleri ile kitlelerin güven duygularını kullanarak, PKK'yi terörist, eşkıya, uyuşturucu kaçakçısı vb. çıkıran ithamlarla karalayın bu çete, bugün biraz daha açığa çıkmıştır. Bu çete çok organize edilmiştir. Örneğin kamuoyunu o kadar sersemletmişler ki, herkesin gözü önünde yapıklarına kimse ses çıkaramıyor. Dahası bunu inkar etmekte-dirler. Avrupa ülkeleri, eroin kaçakçılığı-nı önlemek için TC emniyetlerinde de-netim masaları kuruyor, ama kontra ba-sın arsızca "uyuşturucu tekeli PKK'nin elinde" propagandası yaparak, gerçek-leri çarpıtmaktadır.

Bugün gelinen aşamada, devlet, gi-derek merkezi yapılanmasını yitirmeye, dağılıp parçalanma sürecine girmiştir. Merkezi otomate yitirir. gruplaşarak çe-telereşen kitleler savışına orakmaktadır. "Ordu" tabusu parçalandıkça, "devlet"

rikten diğer yandan kendi içinde de büyük bir lükensiz yaşamaktadır. Bu nok-tada devlet devlet olmaktan çıkmıştır: "O muhteşem simin çıkarılmanın simge-si merkezi devlet" giderek yerini yasa-ları bir yana iten çeşitli çetelere bira-kraktadır.

Özel savaş artık kendini taşıyamaz bir duruma gelmiştir

Son dönemde açığa çıkan çeteler ölaıyla birlikte, özel savaş karargahın-daki çürüme ve çözülme hızla deşire oluyor. Partimiz öncülüğünde Kürdistan'daki savaşa karşı şişirilen özel savaş artık kendini taşıyamaz bir duruma gelmiştir. Devrimciler, yurtse-verlere, demokratlara ve Kürdistan ha-kına karşı ölmüştür, kelle avcılar örgütleni. Bu ölmü kusan mekanizma,

oluyor.

Belli ki açığa çıkan çeteleri özel sa-vaş dışında bir değerlendirilmeye tabi tutmak mümkün ve doğru değildir.

Son birkaç ay içinde adına "ünifor-malı çete", "Söylemez doğulan çete", "Kocalı çetes", "Yüksekova çetes" vb. denilen birçok özel savaş çetesini açığa çıkartıldı. Bunlar, aslında artık gizlene-meyen, sayısız suça bulaşan ve çeteler arası çalışmalarda gün yüzüne çıkma-k zorunda kalan suç birimleri oluyor.

Açığa çıkan bu çetelerin en önemli özelliği, asker, polis, özel ilm, korucu ve itirazlı gibi doğrudan özel savaş kar-gahının elemanlarından oluşması ve Kürdistan'da en kırli işlere bulaşmasıdır. Özel savaşta doğrudan rol üstlenmişler-dir. Ülkemizdeki "fali meçhul" cinayet-ler, adam kaçırma ve sahle operasyon-ların gerçekleştirilmesinde bu çetelerin açık rolü olduğu da inkar edilmiyor.

Peki bu kadar su-ça bulaşma gücünü ve cesarelini nere-den alıyor, kimler la-ratından korunuyor-lar? Daha doğrusu bu çetelerin özel sa-vaş rejim dışında bir yerlere oturmak mümkün mü? Bu çe-teleri sıradan birer malıya örgütü olarak değerlendirmek ge-çerli bir mümkün mü? Bu özel savaş çetelerinin açığa çı-kan suçları, her türlü silah ve uyuşturucu ticareti, lıde, zorla para lıde, haraç, kara para akıama vb. biçimindeki kırli işlerdir. Tam bir şe-beke gibi çalışıyorlar, açığa çıkartılmayan sayısız bağlantıları olduğu da biliniyor

En son genelkurmay bir aklamla yapar-ak "üniformalı" teriminin kullanılması-nın rahatsız olduğunu belirtti. Bu, "bu kadar fazla kurcalamayın, yoksa..." tehdidinden başka bir anlama gelmiyor. lılgın ama şaşırtıcı değildir. Genelkur-mayın bu açıklamasından sonra medya hıraya girdi, anılan bu konu üzerinde mümkün olduğunca durmamaya çalıştı.

Ortaya çıkan bu özel savaş çeteleri, "münteli olaylar" olarak anıldılar. Bun-ların devlete ve devlet gücüne bulaş-mamaya çalışkan ısrarla belirtili. Kimileri de bu suç örgütlerini, "devlete bir sız-ma" olarak tanımladı. Oysa bu tür açıklamaların gerçeklerle hiçbir ilgisiz-yoktur. Dahası bu tür açıklamalar, ger-çeklerin üstünü örtmeyi hedefleyen ve gerçeklerin açığa çıkmasını istemeyen bir anlayışın ürünüdür.

Nitekim burada hemen sunu vurgu-lanmak gerekiyor. Özel savaş çetecilik anlayışını mahkum ediyor. Tam tersi-ne ceticiliği daha fazla örgütlenmeye ça-ışan devletin kendisidir. Kimi çetelerin gelinen aşamada bazı eylemlerinin kendi kontrolleri dışına çıkmasını mahkum ediyor. Bunun dışında yapılan bir şey-mi yok. Özel savaş her şeyin kendisi de-nemelen olmasını istiyor. Fakat diktilerle sapınıyor, gerçeklerin üstü küklenmeye çalışıyor.

Daha öncesi bir yana bırakalım, son on yılı aşkın bir süredir ülkemizde

na alarak kaybetti. Esasen rejimlerin, yasal olarak yapamadıklarını, başka işlemleri yapma taktikidir. Fali meçhul, kayıp, malıya hesaplaşması, yeraltı devri-yasının hesaplaşması biçiminde yansı-tığı (mücadeleye ezme) taktiklerini kontretilerle çetesi eliyle yapmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında çaresizleşen TC, 1990'lı yılları başın-da, Demirel-Çiller-Güres çetesini lıkla-rın kilit noktalarına ABD'nin yeni tak-viyelerle oturtmasıyla, fali meçhul ve ka-yıp kavramları, komplo ve suikastlar, malıyanın devleşmesi aynı dönem-de anılmaya başlandı. 12 Eylül öncesi bütün faşist kıralkı kitleleri, JITEM'e MIT'e ve Özel Harp Dairesi'ne aktaran TC, Kürdistan ve Avrupa'da askeri ve siyasi komite ve cinayetleri geliştirerek mücadeleyi tasfiye etmeyi amaçlamış-tı.

Demirel-Çillerler ve Güres çetesini ve Ağarın kustuğu kana ses çıkartılma-sının nedeni, ABD'nin bizzat kontrol-lünde olmalarıdır. Kürt sorununda özel sa-vas politikaları dışında ses çıkaran ekipleri birer birer öldürülen de anılan çeteler. Savaşın siyasi ve ekonomik rantını kendi ellerinde toplayan bu çe-teler, terörist faaliyetlere de örgülmektedir. Arabaycan'da darbe girişiminin, Kırbaç'taki çalısamların arkasında bu isimlerin zikredilmesi boşuna değildir. Yine bu ekip, Parti Genel Başkanımız Abdullah ÖCALAN'a yönelik suikastı de-

baba" imajı yıkıldııkça, devrim gücün-düğü sömürgeciğin iç çekişlerini derin-leşmektedir. Derinleşen çekişleri üze-rinde hızla çıkar grupları ortaya çıkmak-ta, çeteleşme ve malıyaşma örgütü bir güç haline gelmektedir. Özel savaş yönteminde dayanan ve tamamen onun ürünü olarak ortaya çıkan kırkiler sa-vası, bugün; sadece Kürdistan'da bir yıkım ve imha savası olarak gelişmemekte, aynı zamanda kendi aralarında da bü-yük bir hesaplaşma yaşamaktadırlar. Turgut Özal'dan, Cem Ersever, Bahtiyar Aydın, Eşref Bilis, Ridvan Özden vb.ine uzanan bir dizi "karınak cina-yet" bu malıya çeteleri arasındaki he-saplaşmanın bir sonucudur.

Aynı çeteler birlerce yurtseveri "fali meçhul" ifadeleriyle katletmiş, onlarca yurtsever Kürt şadımını ortadan kaldır-mış ve bütün kırli, karınak özel yän-temleri kullanmışlardır.

Açık ki, bütün bu gelişmeler devrim-yükselişine bağlı olarak ortaya çıkmak-tadır. Bu durum sadece Kürdistan devri-mindeki değil, tarihte meydana gelen bü-tün toplumsal devrimler sürecinde orta-ya çıkan ve görülen bir olgudur. Karşı-devrim güçsüzeleştiği kendi içinde ku-rulsızlaşmakta, kendi yasalıklarını bile uygulamaz durumda gelmektedir. Bu noktada merkezi otorite yerini çeşitli gruplara bırakmaktadır. Bir bir çölen halka dönük, kırli-kırli bir terörü geli-

gidererek özerklik, kelle egemenlik alan-larını oluşturdu ve birbirine rakib küçük savaş açıldıklarına döndü. Bunların bulaşmadıkları suç, iğne gremedikleri bataklık kalmadı. Sonunda özel savaş karargahının bilinen hiyareşik yapısı da asarak kendi ötekalkıranı, saltanat sürer hale geldiler.

Bu, geleneksel devlet ve ordu örgütlenmesi açısından bir çürüme ve çözülme anlamına geliyor. Ama bir tür-lü de bu yapıdan vazgeçmek istemiyorlar, onsuu yapamıyorlar. Özel savaş kaçınılmaz olarak bu noktaya gelmek durumundadır. Kuralsız ve çözülsüz bir savaş üretile üretile suç örgütleri, çürü-me ve kırılış üretirdi. Şimdi olan da bu-dur. Dolayısıyla bu suç çetelerinin ger-çek yaratıcısı özel savaş karargahın-dan başkası değildir. Devrimciler ve halkımız karşı çözülsüz ve sınırsız bir ölm ve vahşet örgütlenmesi yaratma-caksınız, bunu her türlü yekilde dona-tacak, denetim ve eleştirinin üstünde tutacaksınız; peki bu, eli silahlı ve kati kırıklar kendi suç ötekalkıranı geliştire-meyecekler de ne yapacaklardı? Bu suç ağıtlı malıyaşamayacak da ne ya-pacaklı? Zaten öleden beri özel savaş karargahının malıya lıe iç geçişi bit-liriniyor; bunun haberleri kontra ba-sında bile yaygınlaşıyor. Birbirine kırkiler ekip arasındaki savaş, bu güc-lü bilgilerine basına sızmasına neden

“Cumhuriyet” dökülüyor

Kemalizm kendi faşist diktatörsünü “cumhuriyet” adıyla iktidarlaştırmışın 73. yılı da geride kaldı. “Cumhuriyet” adıyla diyorz, çünkü, bu bir maskeden öle bir şey değil. Bu maskenin altında en kanlı diktatör, gelmiş-göçmüş en kırı, en çirkef bir rejim vardır. Öyle ki, faşizmi bile solamış. O derece kamaşık, kozmopolit. kendinden başka herkes düşman bir rejimdir ki, “doğarken kendi, büyüyürken kanlı ve şimdide de en kanlı cumhuriyet” unvanına sahiptir. İktidardır.

“29 Ekim günü Sivas’ta Bermal ve Kendal yoldaşın gerçekleştirdikleri büyük özgürlük eyleminin yer ve zaman itibarıyla, bir o kadar tarihi, güncel önemi vardır. Bu önem, Sivas Kongresi’yle temelleri atılan ve Kürtler’i ‘kardeş’ edebiyatı alatan Mustafa Kemal cumhuriyetinin Sivas’ta ve bu cumhuriyetin sembolize edildiği 29 Ekim gününde sarsması ve ‘cumhuriyet bayramı’nın TC’ye zehir edilmesinden kaynaklanmaktadır.”

Özellikleri lamamen Mustafa Kemal’in şahsında somutlanan bu cumhuriyeti “Atatürk Cumhuriyeti” denilmesi boşuna değildir. Doğrudur. Bu cumhuriyet, toplum, halkın değil, Mustafa Kemal ve onun devletçiliğinin cumhuriyetidir. Günümüzde bile Türk toplumunun, sarı devlet için yaratılmış bir topluluk olduğu, her şeyin kılıf devlet çıkarılan için kullandığı Mustafa Kemal’in hak emredici hâlde o kadar yüceltilmiş, yine onun mirasını en faşist, en işbirlikçi, en sovrerist tarzda sürdüren Atatürkçülerin gerçeği göz önüne getirilse, bu daha iyi anlaşılır. Önderliğin, işçi massasının kurulan bu “Atatürk cumhuriyeti” için, “tek kişi cumhuriyeti” demesi bu nedendir. Ve işte bu nedendir ki, Mustafa Kemal’in düşüncesi, anlayışı, öğitirmesi neyse, bu cumhuriyet de onun. Onun kompozitliği, elektizmi, lümpenizmi, binbir surlallığı kendine has faşizmi, vandalizmi, tektitizliği, çanlığı bu cumhuriyeti vücut bulmuştur. Çünkü TC, onun esiridir. Bu nedenle TC’ye, Mustafa Kemal imparatorluğu demek daha uygundur.

Bu imparatorluğu, vandal cumhuriyetidir!

Kemalizm, vandalist bir cumhuriyet inşaa etmiştir. Tıpkı miladın başlangıcı yıllarında tarihi kültür ve sanat yapılarını, buraların değerlerini bilmiyen, cahil, acımasız, ilkel kavim gibi kemalizm de işiye, güzelleri dahi ne varsa ona düşman bir kavim iktidarıdır. Zaten kemalizmin tarihsel kökenlerinin uzandığı Türk barbar kavimlerinin vandalardan aşağı kalan yanları yoktur. İşte kemalizm, bu eski barbar kavimlerden yoğunlaşarak devletleşmiştir. Ve şu an vandalizm düşüncesi en kendin örnek olarak anılmak durumunda dır.

29 Ekim’de kemalizmin kendini kurultışmasıyla iktidardaki cumhuriyetin kuruluşuya beraber, bu vandalist cumhu-

riyet halkları biçmeye, birbirine kırdırıp saldırtarak kurda-kuşa yem ettirmeye başlamıştır. Gerçekten de bugün o kadar sovrerist kudurganlık kutlanımak istenilen bu cumhuriyetin ne Türk, ne Kürt, ne de başka bir halka soykırım, talan, işkence, diaspora ve imhadan başka bir şey getirildiği görülmemiştir. Zaten TC, Osmanlı imparatorluğuyla siyasalansa dahi, ondan daha geti, hatta onun çapılarak geliştirilmesi anlamına gelir. Yoksa bir ilerleme yaratmamıştır. Bu cumhuriyetin kuruluşuyla ilgili hakları sırasıyla birbirlerine karşı kullananlar kılıçtan geçirmişlerdir. Türk halkı da öyle...

Kemalist cumhuriyet, halklara karşı lamamen kurt kanunlarına göre bir yönelim içerisine girmiştir. Özellikle Kürdistan somutunda bu çok acımasızca gerçekleştirilmiştir. Kürtler açısından tarihin tamamen başaşağı gördü. cumhuriyetin kuruluşu tarihine denk gelir. Kürt, her şeyini bu cumhuriyetle kaybeder. Öyle bir baskı sistemi kurulur ki, faşizmden de ötedir.

Bu bir kurt cumhuriyetidir! Sadece maddi olarak değil, her açından avını bitirme peşinde olan bu cumhuriyet, kullatının en kötüsünü yaşam tarzı üzerinde, kültür üzerinde gerçekleştirmiştir. Başkan APO’nun Kürt için, “inkann ve İhanetin çocukları” demesi, Kürtlüğün çili yönü kurt saldırışı karşısında kimlikliği ve yabancılaşmanın ürünü olarak şekillenmesi; onun ve namusun vatan kadar ayaklar altına alınıp çiğnermesi nedendir.

Başkan APO, 5. Kongre’ye sunduğu Politik Rapor’da, bu kurt saldırışının vahmetini şöyle dile getirmiştir: “Görüldüğü ki, eğer tedbir alınmazsa, yaşananca olan, sadece tarihinde bir katliama ortadan kaldırılma veya tarihte benzeri olan bir biçimde başka altına atılma da değil, eşi görülmemiş bir ortadan kaldırış biçimidir. Zaten halkın büyük şaşkınlığı bu nedendir. Halk, her gün bu başımıza gelen nedir? Bunu ne yer kabul eder ne gök, ne Allah, ne de başkası. Hiç kimsa bunu kabul etmez diyor. Belirliyoruz ya, vahşi kurt bir dela işi içinde girmiş ve her gün öldürmeye diyorlar ve yaşıyor-sunuz. Peki bunu nereye kadar götürecek? Her şeyi bilme düzeyine. Çünkü kurt kanunu nedir? Kurt kanunu, avını bitirinceye kadar sürekli saldırmaktır. Bu durumda yapaçagımız tek şey kurdun önüne tır. Bunun dışında ne sizin, ne de halkın başka çaresi yoktur.”

İşte bu rejim, ana hatlarıyla böyle bir karekter taşımaktadır. Daha çok şey söylenabilir şüpheci. Ama 73. yıldönümünde geride kalan cumhuriyetin günümüzdeki konumunu anlamak için, bunları, yelleri olmasa da, vurgulamak gerekirdi. Çünkü günümüzde bu mevcut karekteriyi Kürt halkına karşı olduğu kadar Türk halkı için de büyük bir yaşam tehdidi teşkil etmektedir. Amansız zor sistemi güçleştirerek halkları, elinden gelen bir çirpda mezarla gömmeye çalışmaktadır. En ufak muhalefet belirtileri dahi görüldüğü yerde azmetmektedir. Son öğrenci gösterilerinden, YÖK protestosuna karşı, yine memur işi emsileme polis nalsı saldırdığı da bilinemektedir. Bunun korku salmak için, bu nedende bu kurt cumhuriyeti, aynı zamanda korku cumhuriyeti olarak da anılmak durumundadır.

**İflas eden
“cumhuriyetin” inadi**

Devrimci savaşımızın olgunlaştırdığı özel savaş cumhuriyeti, gelinen noktada, şimdikiye kadar görülmeyişi tarzda

barbar ve vahşi bir saldırı sürecine girmiştir. Devrimci savaş karşısında sürekli bir iflas yaşamaman, yeniliğe uğramanın kendisi açısından kabulmezdir; onu, kelimenin tam anlamıyla kudurmuştur. Özel savaş güderek açık tarza yürülmenin, hiçbir zaman olmadı biçimde dünya koşullarının dayatığı normtan tümüyle dışlanmanın nedeni, girilen süreçte rejimin kendi polislinin soğuk yüzünü göstermesi. Normal olan hiçbir şey yoktur! Nadsafıya da bir talan, sömür, bir yaşam katliamı, duyugu-düşünce katliamı, artık “İlahi meçhul” değil, herkesin gözü önünde açık iflazlar, süslü katliamlar vardır.

Yapıldığı bir değerlendirmede Başkan APO bu gerçeği şöyle vurgulamaktadır: “Özel savaş rejimi en zor dönememe girmiştir. Çok güçlü vurulmazsa hile, öyle eskisi gibi rahat kendim düşürmesi düşünülmez. Çünkü sürekli zarar verir. Nasıl ki sürekli zarar eden bir şirket fazla ayakta kalamazsa sürekli zarara yol açan bu özel savaş şirketi de uzun ömürlü olamaz. Ama çok ögütüldür. Katiller ögütü ancak ya içten bir isyan, ya da dıştan vurularak dağıtılabilir. Büyük suç ortaklığı onları son anına kadar direnme noktasına tutabilir. Böylelikle bir karakteri yor. Hızlı tecrit olma, kabul edilemez durumda girme, ama diğer yandan karşı güçlü bir sonuna kadar sürdürme inadi, günümüzdeki dönemde de daha açık bir biçimde de görülecektir.”

TC’nin inadi 73. yıldönümünde de devam etti. Politika üretmede için kör politikaları uygulamakta ısrar ediyor. Esnemiyor, o zaman kırılacaktır. Politikaların kanunları vardır. Yer yer esnemeyi gerektirir. Ama TC, kör politikada çakılıp kalmıştır. Bu durumu politikaların kanunlarına terstir. Adeta çıkmaz sokaklarda ve geriyeye bile dönmektedir. İster ulusal, ister uluslararası dü-

lemede PKK karşısında gerekse Küzey, gerekse Güney Kürdistan’a ilişkin klasik kemalist politikaları iflas etmiştir. Ufak bir reform bile yapamıyor. Her hâlâ aynı nakaratı tekrarlayp duruyor: “Bir çakıl taşı bile vermez!” Bu inadin iki temel sebebi vardır.

Binicisi, TC’nin bir mafya devleti olarak her türlü kili işlerini içine girmiştir. Yine savaş ağalarının kendi içinde üretmektedir. Çiller, Demirel, Mehmet Ağar, Karadayı, bu suç beğelerinin başını çekmektedirler. Uyuşturucu, silah, kumar gibi pekkok gayri-meşru mafya piyasasını kendileri yönetmektedirler. Ağaç çakan çeteler ve mafya olayları ve en son devlet-mafya içi içiğin gözler önüne seren Bucak, Ağar, Çiller çetelerinin dağıtılmasına sağlayın gelişmeler, başı burjuva yazarlarını dahi tedirgin etti. Ve cumhuriyetin kontrol inteliğini göz gösteren dahi, görülebilceği şekilde ağda serdi. Dolayısıyla, sayısız bilmiyen ülküci mafya çetelerinden oluşan bu kurt cumhuriyet, bir de çete cumhuriyeti, ya da ülküci mafya cumhuriyeti yakıştırmasını yapmak gerekir. Demirel Çiller. Karadayı. Türkeş. Çar-

kıcı. Ağar gibilerinin tepesine oturduğu bu cumhuriyet, tam bir katiller ve çirkinlikler koalisyonunun oluştuğu bir cumhuriyettir. Bunun tepesinde olanlar suçlu oldukları ve mafya çıkarlarıyla özdeşleşen devlet çıkarları gereği imalları sürdürmekle ve boş tehditler savurabilmektedirler. Bir Karadayı, “**uç ay içinde terörü bitiririz, ama demokrasi var...**” diye sarık çok oemektir. İrsan haklarına saygılı ve ahlaklı ed yormuş gö. “kafamları en üst boyutta yapar” tehdidini savura-

Bu nedenle, bir kez daha “**Türk! Titre! Ve kendine dön!**” demenin bir kili direniş için ne almanın zamandır. Zaten mevcut durumda özel savaşın gerekçe ağırlanması, en ufak düşünceye bile lahammı etmemesi ve diğer kili olayları, Türkiye içindeki muhalefeti de güçlendirceğiz benzemektedir. Önemli olan bu muhalefet polarsıyının akilliğemesi: bu suçlular koalisyonuna karşı, katı er devlette kaçış dinleme durumuna getirilmisidir.

o’lmektir. Sanki şimdiki kaçır yapılmadık katilim mı kaldı; yakılmadık, bombalanmadık köy mü kaldı; kullunladık kınması mı kaldı? Hayır, kalmadı. O zaman bu tehditler neyin nesli oluyor? Şüphesiz ki, azıcıklarından, yeniliğin acısından öte bir şey değil. Kaldı ki, Kürt halkının hesabını sorması gereken daha pek çok şey var. Bunların hepsinin hesabını sormaya devam ediyor. Türkiye halkı da kendi cephesinden hesabını sorabilmektir. Gerçi PKK, dayatığı özlü Türkiye’leşmiştir. Bunun sonucu belli ölçüde ortaya çıkmıştır. Yine de, PKK’nın yü-

TC’nin kör politikada ısrarının bir diğer nedeni tarihseldir. Mustafa Kemal cumhuriyetinin “Türklük” anlayışından kaynaklanmaktadır. Başkan APO, bunu şöyle izah etmektedir: “Mustafa Kemal’in Türklük dediği de Osmanlı kalıtsa devleti resmî Türklüktür. Ve bunun bilmesi, ona deşsel verici geliyor. O açıdan da tıpkı bir yılan gibi adeta onun dönmek, ısrırmakta başka bir politika akline geliyor.”

“Günümüzde hâlâ Türk baskı sistemini inceleyen çoğunun anlayamadığı budur. Anlamaya çalışsalar da tam anlaya-

“TC, kör politikada çakılıp kalmıştır. Bu durumu politikaların kanunlarına terstir. Adeta çıkmaz sokaklarda ve geriyeye bile dönmektedir. İster ulusal, ister uluslararası dülemede PKK karşısında gerekse Küzey, gerekse Güney Kürdistan’a ilişkin klasik kemalist politikaları iflas etmiştir. Ufak bir reform bile yapamıyor. Çiller, hâlâ aynı nakaratı tekrarlayp duruyor: ‘Bir çakıl taşı bile vermez!’”

rütüğü savamış sovrerizmi Türk halkı kilerinden önemli denince karışsa da, Türk halkı hâlâ kendine gelmemiştir. Enflasyon yüzü yüzün üzerini aşmış. Her gün zam var. Sözde Refahiyol hükümeti işçi ve memurların maaşlarını artırdı, ama bu da bir hırsızlama ve mafya tarzıdır. Maaş artışıların ardından emekten gelen türülerine kadar her şeyi çam bombardimlerinin yapılması, verdirdiğini il katını toplumdaki çökme biçiminde bir mafya ösülü sömürdür. Toplum sömürünün bir biçimidir bu. Önce sevindir, sonra ağlat. Özel savaş böyle yürütülüyor. Toplum perçekten de setalet içinde inim inim egemenlerin önüne ineltiyor, açlıktan kırılıyor. Kurdukları açlık, işkence, stress, mafya, polis ve devletçilerindir. Tekelci polis devleti TC, polisye-mafya yöntemleriyle halkın ıradesini felç ediyor.

myıyorlar. Türk egemenleri ne de hiçbir ara çözüme, reformist çözüme bile gelmiyorlar? Aslında buna Amerika da, Avrupa da şaşıyor. Bunun tarihte bir tek örneği bile yoktur. Bunun nedeni, Türk egemenlik sisteminin tarih boyunca olduğu kadar (Türk bayleri, Türk sultanları egemenliğe göre normal bir siyasi baskıyı, egemenliği esas alırlar ve daha az tehlikeliler) en son en tehlikeli biçimi olarak kemalizmin de vardır diydiler.”

Artık kemalizmin varlığı düzeyin en son haddidir. TC, bu düzeyde deşile odu. Mafya, çeteler, özel ordu birlikleriyle yürüttüğü kili savaş açığı çıkmıştır. Kemalist özel savaşın ırmadığı bu savaş, artık düşük yoğunluğu savaş olarak da adlandırılmazlar. Apeşek bir savaşır. Güleyecek bir şeyleri kalmadı. Her şey ortadadır. Çeşilli uluslararası kuruluşların giri-

şimleniyle de, dünyada teşhir ve teclirî hâlindeymiştir. Avrupa emperyalizmi bile, bugün TC'nin elinde ilahîleşmiştir. AB'ın verilecek yarıllık kesmesinin nedeni budur. Yine ABD, Doğan Güreş'in emperyalizmi, bütün bunları TC'yi kör politikadan vazgeçirip nefes vermesi için, bütün istemlerini uygulamak için yapıyor. Ama TC, dierlemesirden vazgeçmiyor. İçinde rest çekiyor. "Ser veririm, sir vermem" misali, "politikamda vazgeçmem" diyor. Tabii, bu katı esnemez yapısını belli cialarla da lazeleme ihtiyacını duyuyor anlamına gelmez. Ekonomiyi kurtarmak, dış destek almak için, şimdiki "demokratikleşme" adını alıp, dıştan gelen para ve silahların akışını tekrardan kesintisiz sağlamak için. Tabii bu "demokratikleşme"nin görünümü aşamayacağı belli. Makayî olacak o kadar! "Demokratikleşme" makayî Zaten TC kurulusundan günümüze dışta, uluslararası dengelere dayanarak içte, sinirsız baskı ve gerici zor uygulamak kendini yavallıyor. İste, bu baskıyı uygulamayı devam ettiriyor, daha da ağırlaştırarak edecek ace. Fakat uluslararası dengeler, dünya konjonktürü, "sivilleşme", "demokratikleşme", "insan haklarına riayet" gibi dayatmalarda bulunuyor. O halde, bir yandan bu görünümü verip, diğer yandan despotizmi ve bastırma hareketini içte ekonomik zor ve siyasal askeri zorbalıkla geliştirmesi, ayakta kalması için şart oluyor. Zaten 73 yıllık cumhuriyet, bugünlere böyle geldi ve böyle de ayakta kalmaya çalışacaktır. Ne kadar ayakta durur o ayrı mesele. Ama her gün bir ilfas yaşadığı, tükenişinin sınırına dayandığı ortadadır. Bitingi de böyle uzak değildir. Nitekim şimdi, 73 yıl evvelki cumhuriyet çok 30 yıl hatla 1 yıl evvelki cumhuriyet çok. 73 yılının her anı zor sürecin yaşayışı. Biting, çarçdayan gücünün asıcılığı sıztlayan, ama yine de inat eden ve inat etliğe de kafası ezilen bir cumhuriyet gerçeği karşımızda duruyor.

Döktüntü cumhuriyet çöplüğü atılıyor

Cumhuriyet, 74. yılına topallayarak, sağa-sola çarpık hareketli. Arık ayakta duramıyor. Her açığa bir böyledir. Müt-hiş bir yozlaşma almış başını gitmektedir.

Sosyal, siyasal, askeri, ekonomik, psikolojik, vs. olarak varlığını yitirme noktasına dayanmıştır. Atatürk'ün PARTİSİ diyebileceğimiz CHP bile ilfas etmiştir. ANAP, DYP düşmüştür. DSP'yi bir yandan yedek olarak kişirmeye devam ederlerken; daha dün "seriatçı", "talikik düşmanı", bugün "cumhuriyetin çocuğu" ilan ediyorlar. RP'yi de sistem içinde cumhuriyetin parisi olarak ayakta durmak için kullanıyorlar.

Evet, 74. yılında göbeği çatırdayan, beyni zonklayan, hirsızdıkları kademe kademe yitiren, yükseldiği yerde sönüp çözülen ve alaşıp giden cumhuriyet gerçeği var karşımızda. Bir yandan, içinde bulunduğumuz krizle toplumun kacs içinde boğuntuya getiren, cinnet geçiren, silahsız sürüklenen; diğer yandan Zilan, Rewşen, Bernal ve Kendal yoldaşların zafer ve kurtuluş eylemleriyle yerinden sarsılan ve yitilene içtiren bir gerçeklik olarak döktüntüye atılıyor.

Bu bir döktüntü cumhuriyetidir simgeli.

Macâmî döktürmüştü, çöplüğü atılma zamanı gelmiştir.

Kendini bu halde bile çok büyük göstermesine bakıp aldanmamak gerekiyor. İşle, "devlet büyüklüğü, devlet vatandaşın yanında, kimse bundan kuşku duymasın" demiyor. Yıllıkken, can çekişken bile bunu ihmal etmiyor. Asya bugün en fazla kuşku içinde, vatandaşın yanında değil, onun düşmanı olan ve can çekişken kendisidir. Buna rağmen, kendini göğüs göstermesi, aldığı büyük yenilgiyi içine sindirmeye çalışması. Kibâda da Batista diktatörlüğü, ülkü kırık RP'ye de kaçarken raydolayan yapılan anons yapıyor.

"Hepsinin kökünü kazaçak eniş."

Parti Önderliği, "her büyük siyasi geliş-tirilme istense de, yapılan cumhuriyetin ölüm-kalm mücaadesidir. Belki bugün, bu yıl, birkaç yıl sonra da gerçekleşmeye-bilir, ama bu rejimin kendi toplumu, halk üzerinde ilade edeceği anlaşılabilecek bir ölümdür. Can çekişen varlıklardan bahsedilir. İşle böyle bir şeydir" demektedir.

Artık o çokça güvencikleri sövmezmi bile istedikleri ki kalamayabilir. Bu yıl da sövmezmin doztajını yükseltmekle, "cumhuriyet bayramı" kutlamak istendi. "Bayrak kampanyaları" açıldı, görkemli gösteriler yapılmaya çalışıldı. Fakat 29 Ekim ve 10 Kasım kutlama ve anmalarında görüldü ki, Rewşenlerin, Bernalların, kampanyalarına, ideolojik terör çabalarına konu yapıldı. Bir Kayseri Belediye Başkanı'nın bir konuşması üzerinde kopardı İrına bnaı bir ödemir. Daha önce HADEP Kongresi'nde bayramı indirimisil oyalının nısı bir ideolojik terör ve bastırma hareketine malzeme yapıldığı çok iyi hatırlıyor. Kısacası özel savas karargahı en ufak bir eleştiri ve resmi ideolojik dışı bir söz ve davranış abartarak karşı-ideolojik bastırma kampanyalarına dönlüştürüyor.

Peki özel savas karargahı, neden buna gerek duyuyor? Neden resmi ideolojik dışı bir söz ve davranış bu kadar abartıyor ve karşı bir kampanya için bahane yapıyor? Yasaklar, açığı cezalar, işkence ve hapislerle yetinmiyor. Bir de böyle ideolojik terör kampanyalarını baş vuruyor. Bu tutum, sadece resmi ideolojinin kendisi koruma ve tekçi saltanatını sürdürme amacıyla açılabilir mi?

Belli ki özel savas karargahı, bir şeyler kurtarmak, bir şeyleri saltanatını sürdürmek için. Ancak yaptıkları sıradan bir ideolojik hegemonya çabası olarak değerlendirilmeli. Yürütülen dinsel la-pamla aynilerini andıran kampanyaların ideolojik hegemonya boyutları var ve genel anlamda, Bu kapsamda değerlendirilir. Ancak bunun özel ve somut nedenleri var.

Kemalizm, TC'nin siyasal düşünce temeli ve ideolojik harcıdır. Halkımızın inkarnası, emelî muhalefet dahi her türlü muhalefetin bastırılmasına da dayanar, "sınırsız imlayıcılığı" değil; masallı içeren. Batı değırlerin (en gerici yanlarını esas alan bir özel burjuva ideolojisi. Bu ideolojinin kendisi dışı olarak her türlü düşünce ve davranış yasaklanıyor, cezalı yaptıkları bastırmaya çalışılıyor, son derece baskıcı ve anti-demokratik bir özel savas ideolojisi olduğuna bilinir. Bu ideolojinin salt bir siyasal düşünce olmaktan çıkıp bir siyasal kültür ve davranış kalıbı haline geldiğini, bir özel savas ku-

Kendallların zafer eylemlerinin yaratıldığı psikolojinin etkisi de olsa, sövmezim hortlatılmadı. Cumhuriyet bayramını kutlamayadılar. Bundan sonra da kutlamayayacaklar. Her gün zehir olup kursaklarını da kaldığı gibi, "cumhuriyetli" sembolize eden 29 Ekim, 10 Kasım, 19 Mayıs, 23 Nisan gibi günler, daha fazla zehir olacak. "Cumhuriyetli", sembolize edildiği günlerde en büyük darbeyi yiyecek ve yedi.

Yaptığı bir değerlendirmede Başkan APO, "Vurulun bu darbeler, Atatürkçülüğ, cumhuriyetin vurulan en güçlü darbeleridir. Zaten Türkiye'de Atatürkçülüğün işlevi neyse, bu cumhuriyetin vuruşlarının işlevi de odur. Türkiye'de ulusculuk, resmi ulusculuk, Atatürkçülük; aslında kavram karışması ve korkut bir sovenist histerye kapılarak gerçeklerin anlatışmaz kılınmasında çok 1 etkili bir işlev görmüştür" demektedir.

"Cumhuriyet'e karşı zafer gerillası

Kemalist diktatörlüğü, günümüzde işle girdiği batağa iten PKK'dır. PKK'nın, onun karşısında aldığı pozisyon ve güçlü vuruşları. PKK tamamıyla bu cumhuriyetin ideolojik, politik, askeri, örgütsel, en önemlisi de yagsamalı olarak koşturtu ve sosyalist tarzı çözümlerle emgen kılaraq pozisyon aldığı için bu sinisi, acıması; işi benzeri görülmemiş cumhuriyet karşı yüksek basın düzeyini ayaklatabilmektedir.

Başkan APO, "emperyalizmin Ortadoğuya, Orta Asya'ya, Kafkasya'ya, hatta Afrika'ya karşı bir Truva atı olarak kullanılmak istediği TC gibi bir güce karşı, PKK'nın da Orta Asya'dan tutulmak la Afrika'ya kadar en iyi savaşan bir güç olarak dikilmesi esastır" demektedir. Bu esas dahilinde PKK'nın özellikle insan ögesini her şeyin odağına oturmasını ve kemalist cumhuriyetin alabiliciliğe maymunlaştırıldığı, "hiçleştirildiği, yoklaştırıldığı" insanı kendine getirmek fasizme karşı intikam hırsıyla yönelmesi, PKK'nın, suçlular örgülü olan cumhuriyetin büyük hesap so-ması ve onun tek kudretli yayılacağı o-sunucı ortaya çıkarmış. Çöküş sürecindeki döktüntü cumhuriyetine gelinen nokta en sonu açkî darbeleri, yine insanı en etkili teknik haline getirmek rejimin

karşısında dikiyor. İnsanın ideolojik-moral gücü ve inançla, atom bombası kadar etkili kılınması, "zafer" eylemleriyle bir kez daha kanıtlanıyor. Bu kahramanlık eylemi-ri, hep cumhuriyetin göbeğinde gerçekleştiriyor, bombalar cumhuriyetin iş göbeğinde patlıyor. Ve çatıyor, çatlıyor. Bu göbek patlayacak! Bunun da başlangıcı adınımları, cumhuriyetin hak ettiği çöplüğü almasının son sürecinin hanelerini özgür Kürt kadını gerçekleştiriyor.

Sövmüğü rejim, inhtar eylemlerinin yaratıldığı, sansürü ve özellikle psikolojik-moral yıkımı, zafer eylemlerine yönelik karalayıcı tartışmalara gidemeye çalışıyor. Soruluyor, neden inhtar eylemi ve neden kadın?

Fasist cumhuriyetin en çok düşürdüğü, üzerinde oyundığı kesim kadındır. Dolayısıyla kadın inkılamı daha büyük olacaktır. 1994 Eylül ayında Başkan APO yaptığı bir değerlendirmede, "12 Eylül faşizminin yapıtlarına karşı intikam büyük olmalıdır. Rejim bunları kendine nasıl döktürüleceğini iyi biliyor. Kadınlarımızın öfkesi de bilyor" diyor. İşle bu ökte, özgür kadın hareketini diyor. Zafer eylemlerinde patlayan, işle kadının bu cumhuriyet karşı büyük etkisidir. Bilhassa, en son 29 Ekim günü Sivas'ta Bernal (Güler Özer) ve Kendal yoldaşları çekiştirildikleri büyük özgünlük eylemlerinin ve zaman itibarıyla, bir o kadar tarihî, gökkuşu önevi vardır. Bu önem, Sivas Kongresiyle temelli atılan ve Kürtler'i "kardes" edebiyatıyla aldatan Mustafa Kemal cumhuriyetinin Sivas'ta ve bu cumhuriyetin sembolize edildiği 29 Ekim gününde sarsması ve "cumhuriyet bayramı"nın TC'ye zahir edilmemesine kayraklanmaktadır. Bu, aynı zamanda kadınlık düşümlüğü PKK adıyla infialk ederek cumhuriyetin tarihî hesap soıma anlamındadır.

Yine, Adana'da Rewşen (Leyla Kaplan) yoldaşın 29 Ekim'de gerçekleştirildiği eylemin, özellikle cumhuriyetin kendine yabancılaştırıp metropoldele "yagsamı" aramaları ihtigi, topraklarına, vatanına ihanet eylemleri çatıştı. Kürtlülük karşı gerçekleşmesi söz konusudur. Nitekim Adana, Kürt göçünün en fazla yaşandığı bir merkezdir. Bu merkezde gerçekleştirilen yüksek inanç eylemi de, tarih ve güncel yönleriyle anılan yıkıldır.

Her biri bir güzelik abidesi, bir insanlık

tanrıcısı olan kahraman kişiliklerin gerçekleştirildiği bu eylemler, barbarlık eylemlerinin en zayıf, en hassas ve en önemli yerinde ölümlü bir darbe olarak vurmaktadır.

Evet, faşist cumhuriyete karşı ulusal onur ve insanı sorumlulukları gereği, bu zafer eylemlerini kahramanca gerçekleştir-tiren özgür Kürt kadınlarını anlarına verilebilecek tek ve en anlamlı yanıtt, cumhuriyet karşı her Kürt bireyinin bir canlı bomba kadar etkili olmasıdır. Bu, insanı olarak yadsınamayan bir olaydır. Çünkü bu cumhuriyet, insan olarak yaşama hakkını elirmiş değil, bizi vurduğu kadar vurmuş, öldürdüğü kadar düşürmüştür. O halde, bir de bunun hirsıyla dölop tasmasıdır. İnsan olmanın gereği budur.

Bu hirska kemalizm'in kişiliklerindeki inhtı-narı sağlamsa, cumhuriyetin döktüntü haliyle layık olduğu çöplüğe gömmek demektir.

"Maıya, çeteler, özel ordu birlikleriyle yürüttüğü kirlı savaş açtığı çıkmıştır. Kemalist özel savasın tırmadığı düzeyi, artık döktüğü yoğunluluğu savas olarak da adlandıramazlar. Apaçık bir savasdır. Gizleyecek bir şeyleri kalmadı."

Yaptığı bir değerlendirmede Başkan APO şöyle demektedir: "Bir kişi eğer vurulmuşsa, ille o da vuracaktır; yagsamı kanunu budur. Yagsamı kirtlemek gerek. Bir halka bu kadar yapılmışsa, o halk ya ölecektir, ya da karşığını verecektir. Bu kişi için de geçerlidir. İnsan bu kadar düşüren bir kirlı savası kendini kurtarmazsa, en kötü ölüme karşı karşıyadır."

"İnsanlığa verilebilecek en iyi karşılık, böyle insanlık dışı bir özel savas rejimine karşı çok iyi mücadele miltanı olabilmektir. Duyguda, düşüncede, hal ve hareketlerde, hemen her şeyde böyle bir kişilik olunursa, bunda insanlık kalmaz."

Kemalizmi yaşatma çabaları

M. Can Yücel

Dikkat edilirse; son yıllarda, özellikle bu yıl içinde ve son günlerde kemalizme özel bir vurgu, kemalizm ve onun sembollerini yüceltme çabalarında çok çarpıcı bir artış var...

Neden?

10 Kasım ana törenleri, bir tür resmi ideolojinin gövde gösterisi haline gelmiştir. Özel caba ve örgütlenmelerle 10 Kasım törenleri orkinlerin dinsel aynını dönlüştürdü. Yürütülen etkil ve yagsam kampanyaları kemalizm düşüncesi ve hareketler maktuk edilmeye çalışıldı. Kemalizme yönelik en sıradan eleştiriler bile kahredici yıpratma ve gözden düşürme

rumlaşması olan cumhuriyet rejimine dayandığını

gelişçe açmazsa gerek yoktur... Çünkü bilmiyor.

Somut gerçeklikte resmi ideolojik ilfas etmişler, ora-sından burasından döktüyorlar. Artık her kesim açısın-dan toparlayıcı, kapsayıcı ve berleştirici özelliklerini, şemsiye işlevini yitirmiştir. Halkımız resmi ideolojinin devrimi radikal bir tarzda kopul. Resmi ideolojik dışı İslami gruplar için resmi ideolojik bir şey ifade etmiyor; daha doğrusu onlar için "saytlan" bir anlamı sahip. Aleavier artık resmi ideolojisi sınırlıyor. "Sınırsız imlayıcız köle" masalı ise çoktandır tarihe karıştı, geçeriğini yitirdi. Yarı resmi ideolojik toplumsal meş-ruiyeti, kabul edilebilirliğini yitirmiş ve dolayısıyla re-jim, büyük bir ideolojik kriz içine girmiştir!

En önemlisi resmi ideolojik ilfah olma, kendini ye-nileme, kendini yeniden üretme olanaklarına ve ye-neneklerine sahip değildir. Yeniden bir şemsiye ko-numuna gelebime şansımsı türden kaysımsıdır. Ama tek egemen kalma, resmi niteliğini ve konu-mu koruma ve sürdürme amacından da vazgeç-miyordu. Bu, noktada ne yapıyor?

Yapabilecekleri sınırlıdır. Ideolojik olarak yen-iyerme ve kendini reformla tabii tutma olanığı ve ni-yeti olmadıkları göre yapabilecekleri tek şey var. Resmi ideolojisi dinsel bir tabu gibi kutsallaştırıp ta-pınma aynileriyle, ideolojik ve siyasal baskı meka-nizmalarıyla yığınların beynlerini felçletmişler ve kendilerini sokak adanmamak! Şimdi yapılmak ta-mamına da budur.

Onar da yığın. Çöplük baskı ve egemenliğin uzun süre yaşama şansı yoktur. Bir egemenliğin toplum çö-plüğüne nezdinde kendini meşrulasması, kabul etti-ri benimsenmesi gerekiyor ve bu çok önemlidir. Bu, kabul edilebilir bir ideolojinin varlığını şart koşuyor. An-cak resmi ideolojik bu koniklikleri yitmiştir.

Ideolojik olarak kaybetmelerine rağmen bir dizi siyasal, ideolojik, kurumsal gücün ve olanakları

baskı mekanizmaları var, iktidar ve olanakları, eği-tim kurumları, kitle iletişim ve propaganda ağıntı, bu-rujuvay fikirlerinin altınları. Buhran ustaca ve etkinli-ke kullanılarak ideolojik saltanatlarını sürdür-me-leri istiyorlar. Bu noktada özellikle bazı semboller-i putlaştırılarak anlaşıldır ve bütün toplum ayakta yuturmaca etkili olduğuna görüyorlar. Bunun için peş peşe haykeller dikiyorlar. Bayrak kampanyaları geliştiliyorlar. Bütün bu etkinliklerin amacı: ilfas eden resmi ideolojisi, kemalizmi dritmek ve dinsel bir tabu düzeyinde yığınların bilinç ve bilincatlarına yerleştirmekdir.

Bu bağlamda değinilmesi gereken bir nokta da-ha var. 1.196. göven ödülüne il yığınları teslim alma kampanyası tehlikeli boyutlara sürüldü. Son dönemlerde daha da artırılan ve TV ekranlarıyla milyonlara ulaştırılan cenaze törenleriyle, bir yan-dan ideolojik canlı tutulmaya, öte yandan kitleler halkımızda karşı açkıcı kışkırtılmaya çalışılıyor. Bunun öncülüğünde de özel savas karargahı ile içi-çe olan "sivil" fasistler yapıyor. Bu, önemli bir işaret olarak algılanmalıdır. Özel savas karargahı ve onun "sivil" uzantıları, belli ki, kitlelesel katliamlara, bir tür 6-7 Eylül olaylarını terzahlamaya hazırlan-ıyorlar. Halkımız yaygınca boğazlatılmaları siyasal ve psikolojik alayıcısına oluşturmaya çalışılıyor.

Ebbette en başta halk ve bütün devrimi-de-mokratik güçler, bu tehlikeli gelişmeleri kavramak ve ona göre tedbirlerini almak durumundadırlar. Her şeyden önce de ilfas eden resmi ideolojik dritit-me çabalarını boşa çıkarmak, her türlü ideolojik terör kampanyalarını çepden karıştırmaları gere-ker. Sağlam bir duruş için doğu ve sağlam bir ideolojik yaklaşıma şarttır! Bu nedenle halk kitleleri-ri özel savagın ideolojik bombardımanına karşı yur-da-madığı bir bilinçle donatmak bir zorunluluk ol-maktadır!

Dersim Eyalet Koordinatörü değerlendiriyor

“1997 de bizim olacaktı”

Türk ordusu bütün Kürdistan eyaletlerinde olduğu gibi yıl boyunca Dersim Eyaleti'nde de operasyon üstüne operasyon düzenledi. Eyaletimizde operasyonlar mevcut durumuyla hâlâ devam etmektedir. Bu operasyonlar Kocgiri Eyaleti'nden Kemah'a, Kemah'tan Ovacık'a kadar geniş bir alanı kapsamaktadır.

Düşman eyaleli geçmişten beri stratejik bir alan biçiminde değerlendirip, bundan dolayı bütün plan ve yönlendirmeleri imihayı hedeflemektedir. Eyaletin hem Türkiye metropolleriyle hem de Kürdistan'ın birçok bölgesiyle sınır, yani bir nevi tampon bölge olması bilindiğinden dolayı, düzenlenen bütün operasyonların kapsamı olup gerilla güçlerinin imhasını hedefleyen askeri hareketleri olmuştur.

Özellikle bahar ve Güz Atılım süreciyle birlikte eyaletimizin batı karargahı; Ovacık, Pertek, Çemişgezek gibi alanlarda düşmanla yoğun bir savaşım süreci yaşandı. Düşman buralarda önemli kayıplar alarak her defasında geri çekilmekte zorunda kaldı. Bununla birlikte, yine Türk ordusunun Erzincan ve Kemah taraflarında da kapsamlı yönlendirmeleri oldu.

Basın-yayında düşman gerillaların kapsamlı darbeler aldığı, büyük kayıplar olduğu propagandası büyük bir yalandan ibaretti. Düşman bu konuda yoğun bir psikolojik ve yalan savaşı yürütlüyor. Düşman bölünmüşlüğüyle yaygınlaştırmayı hedefliyor. Bırakılın gerillaların büyük darbeler almasını düşman bu süreçte denilebilir ki, sadece Eyaletimizde değil, bütün Kürdistan'da tarihinin en önemli kayıplarını almıştır. Nitekim düzenlenilen operasyonlar ise göstermelik operasyonlar olup sırf operasyon düzenlemek için operasyon yapıyorlar. Yine bu operasyonların kapsamı daha çok taciz olup, gerillayı işleme, kılmak ve güpen düşündürmek. Ağır bir biçimde bir taciz işlemine çalışılır. Hatta mevcut durumda 28 gündür devam etmekte olan göstermelik bir operasyon da söz konusudur.

Düşmanın birçok gerilla gerilla güçleri gerilla güçleri karşı giriştiği bu operasyonlardan herhangi ciddi bir sonuç alamadılar. Bütün operasyonların başından itibaren kırık, amında boş çıkanlar operasyonlardı. Mevcut durumda 70 bin civarında askeri

operasyonlara çıkmaktadırlar.

Düşman askeri olarak eyalette karakol sistemi biçiminde örgütlü olmaktadır. Fakat bu karakollar sembolik olmaktan başka herhangi bir şey ifade etmemektedir.

daha çok Kocgiri Eyaleti'nde oldu. Kıscası kayıplarımızın olmasında düşmanın zerre kadar başarısı yoktur.

Ayrıca bir kısım yerlerde köylüleri kurşuna dizerek bunları gerilla diye gösterdi.

Türkiye metropollerini salt siyasi bir saha olarak değil, aynı zamanda askeri bir saha olarak da değerlendirmeye çalışmalarını pratikte yürütlüyor.

Bu süreçte çeşitli Türkiye devrimi

partileri ve yine Türkiye arkadaşlarıyla Türkiye metropollerine yönelik çalışmalarımız devam etmektedir. Bu süreçte Tokat, Refahiye, Giresun, Gümüşhane ve Mesudiye'ye kadar silahlı propaganda birliktelinde bir keşif faaliyeti yürütüldü. Belirttiğimiz alanların tümüne ulaşıldı. **Yine Birleşik Kuvvetler** ad altında oluşturulan güçler temelinde bazı çalışmalar, denemeler de bu süreçte yapıldı.

Metropolere yönelik asıl çalışmamız bundan sonra, yani 1997 de olacaktır. Önümüzdeki süreçte bu çalışma sahaları her yönüyle bir savaş sahası haline getirilecektir. Savaş Türkiyeleştirilmekte ıddialıdır. Bu konuda çalışmalarımız devam ediyor. 1997 de buralar kesinlikle güçlü bir savaşma sahane olacaktır.

Yine Dersim Eyaleti'nde düşmanın ajanlaştırma ve koruculuk faaliyetleri, Kürdistan'ın diğer eyaletlerine göre gelişkin değildir. Bunun nedeni örgütsüz bir temelde de olsa hem Dersim'in, hem de Kocgiri Eyaleti'nin tarihten gelen isyanı ve direnişi rolünden kaynaklanmaktadır. Fakat, buna rağmen düşman özellikle Erzincan, Erzincan, Çemişgezek, Pertek ve Kocgiri alanlarında bulunan Türk köylülerine koruculuğu dayatmaktadır. Buralar silahlı savunma birimleri biçiminde örgütlenmeler söz konusudur. Bu kesimler üzerinde düşmanın büyük işleri kilitlenmiştir. **Yine Alevi-Sunni** çekişmesi yaratılarak halklar birbirine kırdırılmak

isteniliyor.

Partimizin 18. yıl giriş vesilesiyle kuruculara bir kez daha çağrı yapmaktayız. Her şeyden önce savaşımız bir Kürdistan savaşı değildir. Bütünleşme süreci TC geçişi ile savaşmaktayız. Bu savaşta özellikle Türk halkının katılımı kesinlikle halkları birbirine kırdırılmaktadır. Çatışımız Dersim Eyaleti'ndeki bütün korucuların hemen silahlarını bırakmalarıdır. Silahları bırakıldığında kesinlikle bu kesimlere herhangi bir yönelimimiz olmayacaktır.

Partimizin 18. yıldönümüne doğru gidiyor. Gerilla güçleri her zamankinden daha fazla savaş sürecine hakim olma pozisyonunu yakalamış bulunuyorlar. Özellikle savaş taktileri üzerinde yoğunlaşmakta birlikte esas olarak Parti Önderliğimizin temel talimatları ve çözümlemeleri temelinde gerillaların bir yenilenme süreci yaşadığını belirtmek gerekiyor. Bütün Kürdistan'da olduğu gibi Eyaletimizde de var olan statüko önemli oranda kırılmıştır. Dersim Eyaleti'nde gerilla güçleri olarak geçmiş yıllardaki yelmekliklerden, gerilliklerden anıma biçiminde 19. yıla geçeceğiz. Bunu ancak yenilenme ve ordulaşma biçiminde algılayabiliriz. Yani daha fazla parti içinde denirleşme, parti geçiciliği yoğunlaşma, parti militan özelliklerine ulaşma, onun önderlik tarzına yaklaşma, bununla beraber ordular esaslarında denirleşme biçiminde anlamaktayız. Her zamankinden daha fazla böyle bir yoğunlaşma yaşadığını açıkılır. Mevcut durumda gerilla yoğunlaşmış savaş düzeyini yakalamıştır.

1997'ye her aşamada daha köklü girmeye hazırlıkımız devam etmektedir. Araziye, üsse dayalı, adım adım kurtarılacak alanları sağlama, gerilla denirleşme bir saha takiti olmaktadır. Aynı zamanda yeni modelin Kürdistan'ın belli başlı alanlarında yaşam bulması ile birlikte mücadelede yeni bir süreç, yeni bir taktik aşamayı beraberinde getireceğini de belirtmek gerekiyor. Bu aşamada da gerilla partimizin 18. yıl boyasına stratejik bir takiti gerçekleştirerek katılımaktadır. Mevcut durumda ki soluma çabaları, çalışmalar ve hazırlıklar bu temelde gelişmektedir.

19 Kasım 1996

Hepsi adeta gerilla için hedef durumunda konumlandırılmış. Düşmanı her yönüyle zorlamaktadır. Siyasi inisiyatif bizde olduğu gibi, askeri olarak da düşmanı olukça zorluyoruz. Düşman savunmada olup, kendisini koruyamamaktadır. Buna karşılık gerilla saldırıdır. Kıscası eyalette yoğun bir savaş süreci gelişti.

Operasyonların devam ettiği süreç boyunca düşman karargahının belirttiği gibi çok fazla sayıda kayıplarımız olmadı. Denilebilir ki, son yılların en az kaybı yaşadığımız bir süreçti. Şu bir gerçek: Düşmanın tek tarafı saldırın ve operasyonlarıyla biz fazla bir kayıp vermedik. Fakat gerillayı doğru yürütmeyen, gerilla takimini tam olarak esas almayan, Parti Önderliğimizin talimatlarını gereketlerini pratik uygulamadığımızdan dolayı bazı kayıplarımız oldu. Ancak bu operasyonların yoğunluğu, genişliği ve uzun bir süreli kapsamı olması göz önünde bulundurulursa kayıplarımızın toplamı 40 dolayındadır. Belirttiğimiz bu kayıplar ise

Birçok yerde ise temeli olmayan şeyleri haber diye verdi.

Dersim Eyaleti'nin Türkiye metropollerine açılması bir tampon bölge durumunda olduğunu biliyoruz. Partimizin yıllardan beri eyalette bu yönü yüklediği bölgeyi bir görev de söz konusudur. Bundan dolayı yıl boyunca mücadeleli

Türkiye'ye kaydırma yönünde çalışmalarımız oldu. Denilebilir ki, bu çalışmalarımız geçmiş tüm yıllara göre daha olumludur. Önümüzdeki yeni dönemin en temel çalışma sahalarından, ya da görevlerinden biri de Türkiye sahasını önemli bir mücadele sahası haline getirmektir.

Karşımdaki düşman Kürdistan'da yine Eyaletimizde alabildiği savaşı geliştirmektedir. Ormanların yakılmasından tutalima köylerin boşaltılmasına, yine gıda ambarlarının kahr ve korku özel savaş takiti uygulanmaktadır. Bundan dolayı biz de savaşı Türkiyeleştiriyoruz. “Yanan Kürdistan yanan Türkiye olacaktır” perspektifiyle bu çalışmaya yüküneceğiz.

Yine Dersim Eyaleti'nde düşmanın ajanlaştırma ve koruculuk faaliyetleri, Kürdistan'ın diğer eyaletlerine göre gelişkin değildir. Bunun nedeni örgütsüz bir temelde de olsa hem Dersim'in, hem de Kocgiri Eyaleti'nin tarihten gelen isyanı ve direnişi rolünden kaynaklanmaktadır. Fakat, buna rağmen düşman özellikle Erzincan, Erzincan, Çemişgezek, Pertek ve Kocgiri alanlarında bulunan Türk köylülerine koruculuğu dayatmaktadır. Buralar silahlı savunma birimleri biçiminde örgütlenmeler söz konusudur. Bu kesimler üzerinde düşmanın büyük işleri kilitlenmiştir. **Yine Alevi-Sunni** çekişmesi yaratılarak halklar birbirine kırdırılmak

isteniliyor. Partimizin 18. yıl giriş vesilesiyle kuruculara bir kez daha çağrı yapmaktayız. Her şeyden önce savaşımız bir Kürdistan savaşı değildir. Bütünleşme süreci TC geçişi ile savaşmaktayız. Bu savaşta özellikle Türk halkının katılımı kesinlikle halkları birbirine kırdırılmaktadır. Çatışımız Dersim Eyaleti'ndeki bütün korucuların hemen silahlarını bırakmalarıdır. Silahları bırakıldığında kesinlikle bu kesimlere herhangi bir yönelimimiz olmayacaktır.

19 Kasım 1996

Ekim ayı savaş bilançosu

Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK Ana Karargah Komutanlığı Ekim ayı savaş bilançosuna ilişkin yaptığı açıklamada; Ekim ayında Türk ordusunun 443 kayıp verdiği, 97 yaralı ile birlikte bu süreçte düşman güçleri ordusunun kaybı ise 540'ı buluyor. Ekim ayı gerilla eylemlerinde öldürülen korucu sayısı 48, yaralı sayısı ise 26. Bu süreçte kendi kayıplarını 108 ölümlüye çıklayan ARGK gerilla safılarına katılan sayısının toplamı 178 olarak açıkladı. ARGK'nın yaptığı açıklamada; gerilla güçlerinin Türk ordusuna karşı geliştiği bir askeri, polis,

sızma şeklinde 112 eylem gerçekleştirdiklerini bildiriyor. Gerilla güçlerimiz bu süreçte 26 silahtan, 78 taci, 9 subat ve 32 de mayınla eylem yapıyor. Ekim ayı içinde 11 değişik yerde yıl kontrolü yapan gerillalar, düşman güçleri ile 32 kez karşılaşmış. Gerilla güçlerimiz bu eylemlerine karşı düşman ordusu 53 kare, 24 de hava saldırısı ile cevap veremeye çalıştı. Gerilla kayırları bu operasyonların sonuçsuz kaldığını belirtti. Yapılan açıklamada devamla şunlar belirtildi: “Geçtiğimiz ayın son günü Güney Kürdistan'ın Gare alanını bombalayan Türk uçakları 3 çocuğu katletti. Yine alanlarında çocukların da bulunduğu 11 köyüde de yaraladılar. Türk uçaklarının havan saldırıları son birkaç gündür özelliği Zağros Eyaleti'nin Şemdinli ve Güney ile Azei bölgelerine yöneldi. Bu bölgelere geceleyin de helikopter saldırıları düzenleniyor.”

ARGK gerilla kaynakları havan saldırılarının sivil halkın dışında güçlerimize bir zarar vermediğini kaydettir. ARGK Ana Karargah Komutanlığı'nın açıklamasında gerillaların Ekim ayı içindeki eylemleri sırasında Türk ordusuna ait çok sayıda malzemeye de el koyduğunu belirtti. Bu malzemeler arasında, uçaksavar silahları, 3 adet top, 6 adet MG-3 makinalı tüfeği, 29 adet G-3, 28 adet kalashnikov silahı, 1 adet BKC, 4 adet kamas silahı bulunuyor.

Açıklamada dikkat çeken bir başka gelişme de, Ekim ayındaki bayan gerillaların gerçekleştirildiği eylemler oldu. ARGK Ana Karargah Komutanlığı bu konuda gerilla güçlerimizin genel eylemlerinin yanı sıra Sivas ve Adana da düzenlenen bombalı saldırıların Türk devletini çok etkileyeceğini açıkladı. **Levya Kaplan ve Güler Otaz** adlı ARGK gerillaların kahramanlıklarından bütün dünyaya sarstığı belirtilen açıklamada, bu eylemlerin ardından Türk Genelkurmay Başkanı'nın “İstersek 3 ayda bitiririz” şeklindeki eski tedbirlerine başvurduğuna halatırıldı.

“Daha önce Zeynep Kinacı'da olduğu gibi bu 2 bayan gerillamız eylemlerini, PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan ve Kürdistan halkı başta olmak üzere davalarını bağışladıklarını bir kez daha kanıtladılar” denilen ARGK Komutanlığı açıklaması şöyle dedi: “Bundan sonra şehirlere yönelik kapsamlı gerilla eylemlerini sürdürecektir.”

Geçtiğimiz ayki gelişmelerin dikkat çekici bir yönü ise çalışmaların özellikle Bolan ve Zağros eyaletlerinde nitelesiz olarak da yoğunlaşması oldu. Bu iki eyalette gerillaların düzenlediği kapsamlı eylemlerde büyük kayıplar veren düşman ordusunun başta Şemdinli'nin Güney kesimi ve Uludere-Çukurca hattı olmak üzere birçok alanda hareket edemez hale

geldiğini vurgulayan ARGK Ana Karargah Komutanlığı açıklamasında, son bir haftadır Şemdinli'nin Güney'indeki Geril alanında gerilla güçlerimizin araziye çıkması çabaları Türk birliklerine ağır darbeler vurduğunu vurgulandı. Türk ordusunun ABD'deki üzerine sınırlarında bulunan Güney Kürdistan'daki köylere yönelik baskıların artırdığı haber veriliyor.

Açıklamada askeri alanda tam bir kırmızı yaşanıyor. Türk devletinin başta ABD olmak üzere emperyalist ülkelerin desteği ile ayakta durmaya çalıştığı vurgulandı. Bunun son örneği olarak ABD'nin dayattığı ile Güney Kürdistanı gücünün Ankara da bir araya getirilmesi gösterildi. Ankara da yapılan görüşmede anlaşma sağladığı iddianın ardından 24 saat bile geçmeden taraflardan birinin bunu yalanladığını dikkat çekilen açıklamada, Türk devletinin ABD desteği ile tür girişimleri Güney Kürdistanı destekledi hakimiyet kuramayacağı bildirildi.

ARGK Ana Karargah Komutanlığı açıklamasında Kuzey Kürdistan'da olduğu gibi Güney Kürdistan'da da Kürdistan halkının kendi kaderini tayin edebilecek güçte olduğu önümüzdeki süreçte, mesru taleplerini aracılığıyla bunu gerçekleştireceği vurgulandı.

Baştarafı 28. sayfa

ney Amerika'da da birçoğu gibi.

- Öyle büyük bir yeniliği yaşamadan üstelik.
- Evet. Yeniliği yok, güçlüğüdür, ama bu kadar büyük yeniliği yaşadık. Ve adam çok güçlü. Bu, Ortado-

bu rolün şekillenmesi ve PKK gerçekliği nedir? Bu noktalardan sonra "şimdi ne olacak" sorusuna gelmeye çalışalım?

- Sorunu değişik bir açıdan yakalamayı önemli bulmaktayım. Ortadoğu sorunu veya diğer deyişle

Üstünlük kazanan kapitalist üretim biçimi kendine özgü devleti, dolayısıyla sömürgeçliği ortaya çıkardı. Artık bu görkemli tarih yerini yavaş yavaş bir sömürleşme tarihine bıraktı. Nitekim 19. yüzyılın sonlarına doğru kapitalizmin tekeli aşamaya birlikte geli-

yorlarken Ortadoğu'da halklara daha fazla gelişme imkanı sağlanıyordu. Örneğin bu imparatorluklar da (şoven milliyetçilik olmadıkları için), bütün halkları dilleri, hatta dinlerini diğer ulusal varlıklarını geliştirmişlerdir. Çok eleştirdiğimiz bir Osmanlı'da bile diller üzeri-

BÜTÜN KÜLTÜRLERE, BÜTÜN HALKLARA ÖZGÜRLÜK

Mahir Sayın'ın PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan ile yaptığı röportaj-I

şu realitesinde çok önemli bir izahı gerektirir. Ve hâlâ da çoğu bu derinliği yakalamış değil. Tartışmalar çok şiş ve fazla iken edici değil. Yoksa Ortadoğu'nun sihirli, büyüleyici gerçekliği mi izah edeceksin! Yoksa kendine göre çok tarihi olan, kendine göre oldukça farklı bir dünyada sahip gerçekliği mi izah edeceksin! Çelişkiler yumağının tabii niteliği bununla birlikte olmalı ve en önemlisi de Kürt geçmişi gerçekten doğru anlaşılmalı gerektirir. Kürt geçmişi anlaşılabilirliği için daha da anlaşılması gereken şeyler var.

Amerika, biz Talabani'yle Barzani'yi abartık, doğru değerlendiremedi" diyor. Kocaman Amerika ki, feza ya gikiyot! Milîni milîmine hesap-kişap sahibi bir dünya devri! Neden anlayamıyor, kim anlıyor, kim anlamıyor? Kürterin kendisi içinde bile herkes. "Talabani'nin sökülmesi imkansız" diyor. Yırmıdört saat içerisinde herkesi hayretler içerisinde bırakan kendi kendini taşıyıp etme var. Bu nasıl oluyor? Diğer yandan Türkiye devleti gibi yüzyıllardır karşısına çıkan her isyanı yerle bir etmiş bir devlet var. İşte PKK Güneydedir." Hemen her gün toplantı üstüne toplantı. "Tarihi karar aldık, güvenlik kuşağı oluşturduk, vurduk, bindik-birtdik" derken insana; "iki ayadın üzerinde kişneyen at gibi ayağını kaldırmış indirilemiyor" benzetmesini hatırlatıyor.

Bir türü PKK'nın sorunu geliştiremedi, tam tersine kendisiydi. At her neydeyse köpek. "Ayakların çok uyor" diyor. O durum yaşanacak. Osmanlı'nın, Oğuz'un, Selçuklu'nun sültanları da böyleydi. Atı Frattatın görünürken bolumuşlardı. Evet böyle durumlar yaşanıyor. Bunların herşisi ilginç. Yine Kürterin kendi içinde birçok ilginçlikleri var. Hayal gibi geliyor, ama ben PKK'nın için biraz anladım. Böyle örgüt sağlamı mı olur? Oluyor işte. Kürt realitesi Ortadoğu gerçekliği. Tarihinde var böyle şeyler. Günümüzde de böyle şeyler var.

Şimdi bunu biraz daha detaylı anlatmakla epey yararlı olacak. Zaten kanıyoşu da bunun arzusu içinde. Bunun gözümüzün önünde yapılması hem günümüz emperyalist çözümlemeyi yapacak, hem Türkiye'de sömürgeçlik, hem Kürt sorununun çözümlemesini yapacak, daha da önemlisi çok canlı bir savaş yaşayacak. Kürdi çözmek, Türkü çözmek anlamına gelecektir. Hatta Ortadoğu'yu çözmek anlamına gelecektir. Dolayısıyla büyük önem taşıyor.

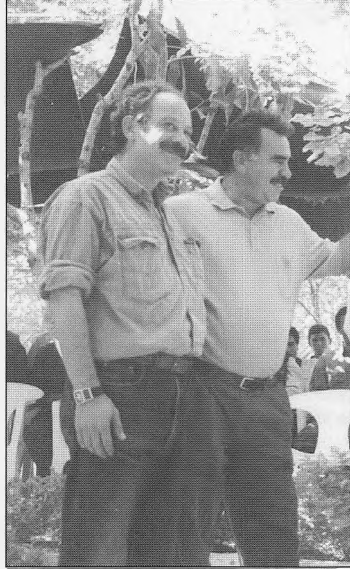
İmparatorluklar Ortadoğu'da halklara gelişme imkanı sağlamıştır

- Ortak Şark'taki siyasal durum konusunda girmişlik. Şöyle bir durumu analize etmenizi istemişlik. Amerika'nın bölgeye girişinden sonra neler oldu? Muhtemel gelişmeler neler olabilir? Buradan geri dönersek de, hemen bunun üzerinden kendiliğinden Ortadoğu üzerindeki ilişkileri, çetle aralarındaki çelişkileri nelerdir? Yine TC'nin bu konjonktür içindeki yeri ve bu gelişmeler karşısında ne pozisyonu alabilir? Ve Kürdistan siyasal kurtuluş hareketinin bir çerçevede oynadığı rol,

"Dağda üslenenler yavaş yavaş inmeye çalışıyor. Ovadan gelenler Asurlar ve Babiller gibi dağ halkına karşı yürümeye çalışıyorlar. İşbirlikçiler var, devrimciler var. Ve işin ilginç yanı tarih başlarken o zaman da bu böyleydi. Şimdi bazıları tarihin sonu filan diyor. Tarihin sonu olsun olmasın yine bu hesaplar burada atılıyor."

Yakın Şark sorunu esasta bir kapitalist-emperyalist sorundur. Yine Batı kapitalist-emperyalizminin 19. yüzyıldan itibaren giderek ağırlaşan bir tempoyla bölgeye girişi, sorunun özünü teşkil etmektedir.

Tarih boyunca Ortadoğu, insanlığın sağladığı en büyük kadardır, devletleşmeyi, onun bütün alt ve üst yapısına biçim veren im-

paratorlukları ve bunlara da vücut veren üretilim biçimlerini, dolayısıyla toplumsal yapıları, dinleri, dilleri, kültürlerini en zengin bir şekilde yaşamış bir bölgeci. Sömerlerden, Osmanlı İmparatorluğuna kadar denilebilir ki, dünya çapında bir öncüllük rolü vardır. Dünyanın bütün harikaları ağırlıklı olarak burada hâlâ ayakta durmaktadır. İlk yazı, hesap, matematik, fizik, kimya, hukuk, askerlik, siyasal ve edebiyata ilişkin örnekler burada vücut bulmuştur. Yine devlet biçimleri de ağırlıklı olarak burada vücut bulmuştur.

Dolayısıyla sorundan ziyade, sürekli bir yükseliş bu gelişimin ifadesidir. Ama ne zamanki 16. yüzyıla doğru gelişiminde Osmanlı İmparatorluğu'nun özellikle Batı'ya karşı yürüyüşünde büyük bir durgunluk, ardından 17. ve 18. yüzyıllardaki geriye dönüş süreciyle birlikte, artık bu görkemli tarih son derece sorunu bir alan haline gelmeye başladı. Dikkat edilirse bu yüzyıllarda artık Batılılar yavaş yavaş (Şarkiyatçılar özellikle) bir Ortadoğu sorunundan, Yakın Şark sorunundan bahsetmeye başladılar. Bu Batı karşısında yenilen Osmanlı, dolayısıyla Ortadoğu'nun gerçekliği dir.

Artık İleri bir üretim biçimi olarak kapitalizmin Batıda üstünlük kazandığı feodalizmin Fransız Devrim'iyle birlikte, devlette de önemli oranda aşılması Osmanlı İmparatorluğu gibi merkeziyeği teadit bir yayvı etkilmesi mümkün değildi. Altıyapıda da kapitalist üretim biçimi, hızla kendini dünyanın dört bir yanına ve yeni yığın olarak da Ortadoğu'ya taşıdı. Bu büyük tarih bu yeni karşılaşılmaz ve hamleyle karşılaşılmaz varemiz durumunda buldu kendisini. Örneğin en son Selahaddin-i Eyyubi bile Haşî Selerleri'nin durdurduğu gibi İslami temeldeki yaygın üslûbunuğünü de bu vesileyle Avrupa'lar karşılı karşılamıştı. 1200'ü yıllara doğru gelişiminde üstünlük kesindi. 15. yüzyıla gelindiğinde, hatta Fatih İstanbul'u aldığında da asgari-yüksek üstünlük kesindi.

ne, kültürler üzerine baskı yoktur. Bu çok ilginçtir. Yani çok ilerici geçinen TC'ye baktığımızda oldukça amansız bir din-kültürün imhası vardır. En çok eleştirilen Osmanlı da bunun farkına bile varılmaz. Nitekim bütün imparatorluklar böyledir. Çok önemli bir özellik, yani akların gelmiyor halkların dilini yasaklamak. Bunun insanlığı aykırı buluyorlar.

- Bir de çok çeşitli insanları çeşitli bir biçimde var oluş biçimlerinden biri herhalde imparatorluk olabilmeyin de...

- Gayet tabii. İmparatorluk olabilmeyin birinci şartı; halkların, kültürlerine saygılı olmaları. Onu yok etmeye yönelin mi, imparator olamazsın. Geniş bir siyasal varlığı yol açamazsın. Nitekim sömürgeçlik temeldeki olayı çöken bu ikel milliyetçilik (iki İtihat Te-rakke'de var), daha sonra kemalizmde, Arap aleminde; Nasrizmde, daha sonra Baasçılıkta, İran'da, hatta günümüzde Şiacılık adı altında, yine Fars milliyetçiliği adı altında var. Maalesef bu görkemli tarihi mirası, ne kadar "Batı'ya karşı" denilse de onlarla işbirliği içinde bu büyük kültürün birliktelik esaslarını bırakıp dar bir milliyetçilikle, bana göre aşiret bağnazlığından daha tehlikeli bir bağnazlığa "böl ve yönet" politikası alet edilmiş ve Ortadoğu sorunu böylece daha da ağırlaştı.

O kadar kültür, o kadar kavimler topluluğu var ki, bunlara bu ilkeyi uyguladın mı, coğrafya paramparça olur! Ekonomi paramparça olur! Diller, kültürler paramparça olur! Bu da eşittir "boğazlaşma". Sorun böyle başladı. Ağırlaştı ve günümüzde de içinden çıkmaz bir hal aldı.

Özetlersek; kapitalist-sömürgeçlik ve emperyalizm yeni-sömürgeçliği başlatmıştır. Fakat yenileme gücü göstermeyen Osmanlı İmparatorluğu da, bununla işbirliği ederek bu büyük tarihi ve görkemli yaygınlığı, insalsızca sömürme ve bunları doğallı sonucu olarak boğazlaşmaya terk ediyorlar.

Şimdi günümüzde baktığımızda millî devletler var diyeceğiz. Ama nasıl millî devletler? Her Arap devleti millî bir devlet geçirin, ama yirmi üç devlettir. Eskiden bir imparatorluk altında bundan belki kırk kat daha

şen kapitalist-emperyalist sömürgeçlik, yeni-sömürgeçlik, burayı daha da ağır sorunlara karşı karşıya bıraktı. Geliştirildi milliyetçilik ve millî devletler sistemi gerçekten her ne kadar Avrupa'da önemli bir yükseliş yolu açtıysa da Ortadoğu'yu bölüp parçalamakta olumsuz yanı oldukça ağır basan bir ideolojik kesme-keşilme içine illi.

Burada da sorun iyi görmekte yarar var: Ortadoğu'daki sistem millî bir sistem değildir. Büyük bir kültür birikimi, yine bütün önemli devletlerin çıkış yeri olmasına karşın, 20. yüzyıla kadar millî çelişkileri yaşamamıştır. Mezhep çelişkilerini yaşamamıştır. Fakat bu da o kadar ağır sorunlara yol açmamıştır. Kendi mantığı içinde bir mücadelesi olsa da ilerlemeye engel teşkil etmemiştir. Burada şuna gelmek istiyorum: Kültür açısından çok zengin olan bu bölge, sömürgeçliğin gelişmesi temeldeki yaratılışta da olmanın ikel milliyetçilik gördük daha da dar, bağnaz, şoven milliyetçilik gördük büyük bir tuzaktı. Emperyalizmin "böl ve yönet" politikasına göre çok uygundu. Bu şekilde bilindiği üzere Osmanlı İmparatorluğu parçalandı. Tabii bunda yenileme gücü göstermeyen ve bu yasteneği olmayan geçiken merkezi feodalite de esas sorunlardandı.

Mevcut kültürel temelde ve halkların mozağına, kültürlerin zenginliğine uygun bir çözüm geliştirmek yerine, bu ikel milliyetçiliği başta Osmanlı merkezi feodalitesinin bağında komprador-burjuva milliyetçiliği, yani İtihat Te-rakke'lik, onun da daha sikk gölgesi biçiminde birçok ulusta ortaya çıkan milliyetçilik büyük bir boğazlaşmaya göldü. "Böl ve yönet" neredeyse etnik topluluklara, yani aşiret varlıklarına kadar rahatlatıldı. Bu çok büyük bir gerilemedir. Ne kadar eleştirsek eleştirelim merkezi büyük impara-

"Amerika ne yapacağını aslında fazla kestirebilmeli değil. Yavaş yavaş başarıları olup olmayacağı da anlaşılır değildir. Hatta başarı nerede, başarısızlık nerede o da belli değil. Amerika şu anda süper güç, tek güç. Ama gazeteler diyor ki, 'kimci Vietnam'ı yaşıyor' hem de ilke karşı, yüzde yüz yendiğini dediği Saddam'a karşı."

güçlü bir Arap yaygınlığının gelişmesi konusunda. Emvilerde, Abasilerde bu çok görkemli. Ve Araplar bir daha buna ulaşamıyorlar. Mısır'daki yaygınlık iltisafıdır. Bugün yarımda cice gibi kalmaktadır. Yine İran'daki imparatorlukları görkemlidir. Bugünküler çizil kalmaktadır. Hatta Osmanlı bile mevcut cumhuriyet karşısında daha görkemlidir. Cumhuriyet Osmanlı'nın yarattığı fazla yaralıdır. Neden? İşte bu gerçekten milliyetçilik hastalığı, iki yönün bir etkiye bulunarak içinde kırılmaz bir hal yaratıyor.

Koçerê hevalî sizleri anlatacağız, ama hakkını veremeyişimiz miyiz? diye soruyorlar arkadaşlar. Belli bir süre beraber kaldığımız Koçerê hevalî, dile getiremeyeceğimizi bildiğimizden başımızı hüzünle eğerek, onun hakkını veremeyeceğimizi, ama elimizden gelen tüm çabalarımızı sarfedeceğimizi söylüyor. Arkadaşlar nereden, nasıl başlatacaklarını bilmediklerini, dolu dolu olan gözleriyle ifade edemeye çalışıyorlar.

Kışın karlı soğukunda, akşama doğru karanlık bir şifekte girecek, lanos ışığında oturmış Koçerê hevalî bize anlatacak arkadaşları pür dikkat dinliyoruz. Ama hakkını vermekten çekinen arkadaş bir türlü konuşup başlangıcı yapamıyor. O an ağaçlar, kuşlar, insanlar her şey sessiz, sedasız, sanki onlar da bağıra bastıkları Koçerê yoldaşın hayat hikayesini dinlemek istiyorlardı. Arada bir rüzgarın uğultusu sessizliğimize eşlik ediyordu. Ortamın bu sükunetini cesaretle konuşan bir arkadaş bölüyor ve onun geçmiş yaşamından başlıyarak onu şöyle anlatmaya başlıyor.

Koçerê hevalî: 1973 yılında aristokrat bir ailenin çocuğu olarak, Muş'un Varto ilçesinde dünyaya gelir. Aslen Dersimli olan Koçerê hevalî, 1938 katliamında en çok direnen, kema-

lizmin dayımlarını tümünden reddeden Kureysan aşiretine dir. Dersim isyanında ailesi Muş'a sürgün edilmiştir. Kendisi henüz üç yaşındayken, daha

ni doğurmuştur.

O bir yandan sosyal yaşamında sürekli gelişirken, bu gelişmesiyle yetinmeyip, sürekli farklı arayışlar içerisinde

ülke gerçekliğinden ve savaş gerçekliğinden uzak olmasında diğer bir yönü onun zorlanmasında rol oynamıştır. Onun boy sırtı bu süreci yaşadığı anda

"Koçerê ölmedi ve ölmeyecek!"

Zozanlarda güneşin bir gün
Uzunduğum yeşil çimenler üzerinde

dalvermişim
Uyandığımda, yanımdaki yoldaşa
Koçerê'nin şehit düştüğünü gördüm,
dedim.
Hüya bile olsa inanamak istemedim.
Su anda bile halen inanamak istemiyorum!
Hep seni anıyorum...

Karşımda önderliğin gülen resmi,
Resme dâip bakıyorum,
Senin Başkan'a olan özlemini
hatırladıkça
İçten içe kahrlanıyorum.

Bir yoldaşı konuşuyordun
Uyandığımda, Gabar'ın güzellğinde
Anıyıyorsun, Şehit Jiyan ve Berçep
yoldaşları
Zaza inadın geliyorki aklıma
Gülüyorum.
Küçükken başından geçen:
İnadının sonucu başadığın olay
aklıma geliyorki
İçten gülümsüyorum.

Cesaretin anlatılıyor, korkusuzluğun
İçimden ne de olsa bir, Kureysan!
Diren, Kürdün yiğit kızı diyorum.

Biliyorsun musun, senin çok sevdiğin
Çiya Reşk'in rengarenk çiçeklerini
Senin için özel topladım ve

saklıyorum.
Yazdığın notunla, beyaz defteri
o çiçeklerle süsledim.
Daktilo başında uyuya kalıp da
uyandığımda atığın kahkahayı

hatırlıyorum
Giderken eyleme, başarı dileklerini
andıkça
Bir yoldaşı kaybetmenin acısını,
çok derinden hissediyorum.

Her yer, her dağ, her taş,
Kasra Yoldaşım
Nasıl'nın hangi tarafına dönmem,
Semi ve şehit yoldaşları anıyorum!
Biliyorsun musun KOÇERê:
SENİ çok özliyorum...

Newroz Koçerê

önceden Almanya'da bulunan ailesinin yanına giderek, yaşamını ondan sonraki sürecini Avrupa'da geçirir. Alman kültürüne geçmeden uzun süre uyum sağlayana aile, Alevi kültürünün vermiş olduğu birçok özelliği de bantırır.

Kendi küllüğünden, soyundan uzak bir yaşam sürmektedir. Onu sürekli bir arayış içerisinde sürüklemiştir. Sradanlılığı hiçbir şekilde kabul etmeyen ve sürekli daha çok gelişme inadi ile işlere başlar, hep kazanmayı, kendine yetebilmeyi esas alarak, başladığı her çalışmada birincilikle sonuç almayı kendi ilkesi haline getirmiş ve bu onun yaşam tarzı olmuştur. Örneğin Alman okulunda Koçerê hevalî, bir Alman'dan daha iyi Almanca'yı kullanıp, sürekli okul birinciliğini almıştır. Bir Alman arkadaşının deyişiyle, "O benden daha iyi Alman edebiyatını kullanıyordu" deyişi onun ne kadar zeki, üstün bir kavrayış düzeyine sah p olduğu bir örnek tir. Ayrıca, Türkçe, Kürtçe, İngilizce ve Fransızca'yı ana dili gibi kullanabilme-

girmiştir. Yaşamda tatmin olmayıp hep bir arayış içinde girmesi, onun son olarak arayışının partiyi kalımlıya bütünleşmesini sağlamıştır.

Ne komitede yer almak ne küllür-sanatla ilgilirmek, ve ne de kurum-kuruluşlarda yer almak, onu doyurmadığı için 1991 yılında mücadeleyi tanıdığı gibi partiyi atlatır. Katliktan sonra büyük bir gelişme kaydeden Koçerê hevalî o zaman herkesle nasip olmayan, önderliği görme şansı verilir. Ve kısa bir süre sonra Parti Önderliğinin sahesine girer. Önderliğin yoğun ilgilenmesi ve desteği sonucu yavaş yavaş kendi gerçekliğini tanımayla başlar ve Kürt hak gerçekliğini daha iyi tanıyabilmesi için önderlik tarafından Küçük Koçerê halkı içerisinde gönderilir. Halk içerisinde kaldığı müddette onu sıkar, zorlayan bir şey vardır, o! sonunu. O da her Dersim çocuğu gibi beyaz kaleminden nasibini aldığından kendi diline yabancıdır. O kaybolan kişiliği görecek, gerçek bir kişilik doğurmak

1992 Güney Savaşı'nın başlamasıyla birlikte ilk defa savaşa girmesi, ilk savaş pratiğini yaşaması onu mülhüs de recede etkilemiş ve bu etkilenme onun natçı özellikleriyle de birleşince savaş tecrübesini erkenden almasına doğurmuştur. Güney Savaşı biter bitmez Gabar'a geçer. Onu Gabar'da tanıyan bir arkadaş şöyle anlatıyor:

Koçerê ile 1993 sonbaharında Gabar'da tanıştık. Gabar o süreçte parti yaşam ve tarzından çok uzaktı. Partinin ölçülerinden çok, bireylerin tarz ve ölçüleri uygulanıyordu. Parti dışı anlayışın merkezi durumundaydı. Özellikle bayan arkadaşlara yaklaşımları ise, aşiret-ale içineki yaklaşımların parti salırlarına yansıması biçimindeydi. Bayan arkadaşların keyfe takma zorunluluğu, sifara içmece, erkek arkadaşlarla konuşma vb. bir sürü yetmezlik yaşanıyor. Bu yanlışları Koçerê hevalin kabul edeceği, normal karşılayacağı şeyler değildi. Bu yaklaşımları ve anlayışlara büyük bir direniş

ve yetmezliklerle uzlaşmadı, doğru olan neyse, bütün oplağıyla ortaya koyuyor ve bizzat uygulayıcısı oluyor. Fiziki yönden kendine çok yüksek, eylemlere ağırlık verdi, askeri yönü den çok gelişti, bununla beraber y. şamdaki savaşını da amansızca y. r. lüyordu. Kendinçin çok emirdi, nelliği ve cesaretiyle tanındı.

Kendisindeki en belirgin özelliklerinden biri de değişim ve dönüşümdedir. İsrar, amansızca bunların üstüne gileme, kendisini denetlemesi ve bunun sonucunda başarı elde etmesiydi. Daha sonra Garzan Eyaleti'ne geçiş yapıp, cakarları sırada pusuya düşen, grupta yaralı bir arkadaş sırasında taşıyıp, düşmanı eline geçirmesi için büyük bir çaba harcayan Koçerê hevalin kendisi de omuzundan yara alır. Arkadaşlara yük olmak istemeyen, diğer yaralı arkadaşın düşmanın eline geçmesi gerektiğini düşünerek silahını ve raxtını hiçbir arkadaşına vermeden büyük bir iradenin ürünü olarak, çok can ve atiklikle hain pusunun amacını, inadına boşa çıkarcasına bir kahramanlık örneği sergilemiştir.

1993 yılında düşmanın yoğun operasyonları sonucu sürekli hareket halindeki birlikle beraber, yaralı halde bile bir an bile kopmayıp, büyük bir azim ve kararlılıkla birliğin temposuyla o da hareket etmiştir. 1993 sonlarında birli-

ğin Güney'e geçmesiyle O da geçer. Melina bölgesinde belirlenir süre tedavi gördükten sonra, tekrar Botan'ın 7. bölgesine bağlı Kaşura mirtkasına pratik geçer. Koçerê hevalî artık ülkeye geçtiği zamanı gibi fiziklen zorlanma durumu temamiyle aşmıştır. Ve fiziki olarak güçlendiğinden BKC silahını alır. Onda silaha bağli bütün birli yapıları içinde örnek alınacak düzmelidir. O sürekli BKC'sini yaygılayp, temizlerken. O'nun silahı, birliğin en parlak, temiz silahı olmuştur. Bunun üzerine arkadaşlar arada bir "Koçerê hevalî senin BKC'nin bir gün bu parlaklığıyla bizi deşire edecek" diyerek şaka yapıyorlardı. Onun çalışmalarda BKC'ye hakimiyeti, cesareti, düşmanın üstüne çok zıkkaraca gidişi, yine saldırl ruhuya colup, tagması her zaman örnek alınır.

Yine yaşam içinde fakader, yoldaşlarına sürekli öğreticiliği, dürüstlüğü esas alması, yaşamda hem öğrenen hem öğretici rolünü oynaması, arkadaş yapısı içerisinde büyük saygı ve sevgi kazanmasını getirmiştir. Yaralandıktan bir müddet sonra savaşı olarak kalan Koçerê hevalî, kısa bir süre sonra lakım komutan yardımcılığına getirilir. Aslında O'na resmi olarak komutanlık görevinin verilip-verilmemesi pek önemli değildir. Çünkü O yaşamı içerisinde zaten doğal bir komutandı. Gerek katliamından önceki sosyal gelişkinliği, gerekse parti ve önderlik sahesinde aldığı eğitim, kendisini daha çok geliştirmiş öncü rolünü oynaması sağlamıştır. Hem de birlikte olduğu yoldaşlarına yardımcı olması. Onun arkadaş yapısı içerisinde, O'nun oldukça eleştirilse, radikal bir arkadaş olarak tanınmasını doğurmuştur.

Daha sonraki süreçte kişi doğru geri çekiliş, kiş hazırlığı, işleme olmaları ve eğitim çalışmaları amacıyla Melina'ya geldiğinde o süreçte yapılan 1. Ulusal Kadın Kongresi'ne delege olarak katılır. O kadının özgürlüğüne sununa kadar inanyor, inandırıyorki ve bununla yetinmeyip "özgür kadın kişiliğini" kendi somulunda yaratmaya çalışıyordu. Daha sonra ruhuya, düşüncesiyle kendini korgoreye katan Koçerê hevalî, başta kendi özgürlüğü olmak üzere, kadını özgürleşmesi için elinden gelen bütün çabasını harcamaya başlıyordu. Onun için kendisiyle ilgiliyeceği dair

si, sosyal olarak gelişkin olmasının bir iladesidir. Ale içinde, okul çevresinde, yani sosyal yaşam içerisinde yanlışlığı, adletsizliği vs. durumları hiçbir şekilde kabul etmeyen Koçerê hevalin bu özelliği onun aynı zamanda radikal olması-

için, Kürtçe'yı öğrenmekle işe başlar. Belli bir süre sonra ülkeye gönderilir.

Ülke sahasında ilk olarak Hatların'a geçer. Kürdistan'ın herğin, ası dağlarının da yürümekte oldukça zorluk çeken Koçerê hevalin, halk gerçekliğinden,

vardı. Pratik sahada yeni olduğundan yöntem tutturmakta epey zorlanıyordu. Birçok yanlış yaklaşımları da maruz kalı. Ama hiçbir zaman parti doğulu-rundan taviz vermedi. Her radikal bir tutum sorgiledi. Hiçbir zaman eksiklik

söz vererek Özgür Kadınlar Birliğinde yer alır. Ve Botan Eyaleti'nin 7 bölgesi olan Kaşura mülkasına komutan olarak gider. Böylelikle kongreden alması olduğu büyük güçle pratik yöner.

Pratik sahaya geçmesiyle birlikte Jüshan güçlerinin 1994 bahar operasyonu başlar. Bu sırada savaş içerisinde bulunan hasta ve yaralı arkadaşlarının mangesinin sorumluluğunu kimsenin üstlenmediğini görür ve mangesinin sorumluluğunu, gönüllü olarak zor anlarda her zaman yoldaşlarının yanındı olduğunu bu hareketle yoldaşlarına bir kez daha ispatlamıştır. O aldığı görevin kutsallığındadır. Bunun için savaşta en büyük cesaretliliği göstererek, hasta arkadaşlarını hiçbir kayıp vermeden kurtarmıştır.

Koçerê heval bayan bölüğünde kaldığı sürece çok değerli bir komutan, bölüğün eğitmeni, 7 bölge basını yayının biriminin sorumlusu, Melina-Kaşura arası kurye, 7 bölge muharebeleri vb. bütün işleri beraber yürütürdü. Öyle ki, yaşamın her alanında Koçerê hevali görmek mümkündür. Ve hemen Koçerê'inde telsizle, özellikle Kaşura'nın en yüksek tepesinde (Keste tepesinde) "Kervan Gohdarê" der, bir yandan dakikilo başında önderliğin talimatlarını yazıyor, yine çantası sırtında, silahı omuzunda grubun en önünde kurye olan Melina'ya gidiyor.

Derken bir arkadaş dayanmayıp Koçerê ile ilgili yazdığı yazıyı bize okuyor. Bizde olduğu gibi yazıyoruz. "Haziran ayının sıcak bir günü, yine tepeciyim. Kaşura'da Kuzey ve Güney'i ayıran sınır. Kürdistan'daki kara bir lekeli gibi görünüyör. Karşındaki henüz erimeyen karlar, benek benek Hakkarin'ın dağlarını süslüyor. Elimde düdükle tabiatı seyrederken, yanımdaki cihazdan bölüğümüze yapılan konuşmaları dinliyorum. Sevinçten

uçuyor gibiyim. Bayan birliğimiz bizim sınıra sa'dın düzenleyecek. Sabah, eyleme katılacak arkadaşlar bulduğumuz tepeye geliyorlar. En önde kol komutanları gelip plânı hazırlıyor. İçlerinde kan-ter içinde kalmış Koçerê'yı görüyorum. O'na hepimiz

baş kurmaye çalışıyordu O. Ve okuyan arkadaş eylemde Koçerê hevalin grubundan hiçbir kayıp verimediği ve büyük bir sevinçe döndüklerini anlatıyordu bize.

Kendisi Avrupa'da büyümesine rağmen, Kürdistan dağlarıyla o kadar çok

şüş göğüşe çarpmış, ihanetli-ışbirlikçiliği bir daha yeşermemesine tarhe görmek büyük bir cesaret ve fedakarlık ve azim istliyordu. İşte bugünlerde Koçerê heval, süreli sa'dın gruplarını, öncü olarak yer alıyordu. Kazandı, her mevzu onun için, büyük bir başa-

Koçerê hevalin bulunduğu grup, oldukça yorgun ve bitkin bir durumdadır. Ancak düşmana ulaşırsa bir taviz veremektirler.

Güneşin çocukları her günü bir önceki günden daha büyük başarılarla doldurmak zorundadırlar. Eyleme gitmeden önce her arkadaş bir parça kurum ekme dağıtılır. Herkes ekmeğini yerken, Koçerê heval; ekmeğini eyleyip, cebine koyan ve yanındaki arkadaş, "Bu ekmeği eylemden döndükten sonra zafer sevinciyle yiyeceğim" der. Böylelikle grubunu alır ve karantik çekmeden, düşman karşısında mevzisini alır. Grubu sa'dın-savunma grubundan, sa'dın grubu rolünü oynadından sonra, sa'dın savunmaya gelir ve bir sırada Koçerê heval grubuyla birlikte düşmanın üstüne üstüne yürür. Bir yandan çatışır, bir yandan chazıyaya arkadaşları bağlanı kurarken, ihanet kurşunu Koçerê hevalin şakak kadar ağık alınından isabet alır. O an bütün cihazlar durmadan "Koçerê'yi şehit verdik, Koçerê'yi şehit verdik" diyecek tekrarlama duyuruyordı. Bölük komutanımız birden kendisini tutamayıp: "Hayır bu haber doğru olmaz, Koçerê şehit olmadı" diyecek, çığıkları almıştı. Begova yakınındaki Haber Suyu, sanki bu habere tepkiymiş gibi, büyük bir hırçlıkla çağlayarak, başını bir o yana bir bu yana vuruyordu. Uzun bir çığlıktan sonra artık o da sessizleşmiş bir şekli de Koçerê'ye salama duruyordu.

Güneşin ilk ışıklarıyla, yoldaşlarımız omuzları üzerinde Melina'daki silalessine misafir oluyor Koçerê heval! Uğurlardan onu, buğulu gözler uzaklara takılı, düşünceler daha bir derin, sıklıkla yumruklar, zılgı gibi gelen mermi sesleri, hep bir ağızdan söylenen bir sloganı anımsıyordu. Koçerê dımdı ve dımecekti!

Melina Bayan Taburu Adına
Sorxwin, Berlin, Newroz, Gülcıya

çok derinden bağlı olduğumuzdan kendisini derinden süziyorum. Çünkü her an şehit olablir diye düşünüyorum. Derin derin kendisine baktığımda

Koçerê hevalın bana benediği sözler farkına varamadan benide ağılıyor. Bunları söylemişti "bilhaviye musun S. heval, nasıl bile daha önceden bu sınırları olmadığın hikaye gibi anlatıyordun, bir gün gelecek bu sınırlar kalkacak ve bu sınırlar varlığı bu sefer yeni nesillere bir masal gibi anlatacağız" demişti, alçak bir sesle. Sanki bu sözleriyle yarınki eylemleri arasında bir

bütünlüşmüş, o kadar çok içli-dışlı olmuştuk ki, sanki dağların kurtu, ya da bir sevdisi gibiydi.

15 Ağustos ikinci Atılımında Koçerê heval, oluşturulan Yıldırım Tuğayları'nda yerini alıyordu. Genelde "kardes savaş"ı denilen, özele ise kardeşlikle alakası olmayan, Kürdün ihanet savaşları; KDP ile savaşımız başlamıştı.

Yıl 1995, yaz sıcaklığında Melina dağları kan ağlıyordu. Gelen kan ve barut kokularına insan beyni artık tahammül edemiyordu. Böylesi günlerde, saldırılarda yer almak, düşmanla gö-

rürlüde ederken, bu mutluluğu ve hayecanı etrafındakilere de yaşıttırıyor. Son olarak başgari elde ettiğimiz Kanıması eylemini Koçerê heval bir tülünutarmıyor, arkadaşlarının düşman üzerine nasıl yürüdüğünü ve yine mermilerin nasıl korku çaktıklarını habire anlatıyor ve her zamanki gibi arından karkışa alıyordu.

Şehit düşmeden önce, Begova kuşatmasında yine yerini alır. Bir ve ikinci gün eyleme grubuyla birlikte katılır ve başan elde ederek geri döner. Begova kuşatmasının üçüncü günü;

ulusal kurtuluş mücadelesinin şehitlerini bir yerlere sığdırmak, onları anlatmak güç bir işti. Yaşamı, eylemi her yönüyle örnek alınması gereken savaşçılar aynı zamanda yaratılmak istenen yaşamın, ülçöparlarımızın mimarlarıdır. Tarihinde hiç askerleşmeyen köle bir ulus olan Kürdlerin PKK ile birlikte muhtesem çışkı koydular. Bu muhtesem gelişmeler, borcu olduğumuz kişiler, yaşamının on üçünde, on yedisinde, yirmi, otuz, yetmişinde kahramanca savaşp, vurdular. Şehitlerimiz devrimimizin teminatı, devrimin kilometre taşlarıdır.

İşte, Sipan heval de parlimizin, yigiti Kürdistan hakların bağrından çıkardığı bir komutandır. Sipan heval, Kürdistan'da askerleşileceğini, komutanlaşılacağını gösteren en iyi bir örnek. Askerliğin bütün mezyetlerini şahsında somutlaştıran kahraman ARGK savaşçısı sayılır. Sipan heval de onlardan biridir. Hem de cesur, fedakar, kararlı askerlerden biridir. Hani ölüme gözü karaca giden meçhul askerler var ya işte onlardan birisi.

Batman'da doğan Sipan heval, ortahali bir ailenin çocuğudur. Ulusal kurtuluş mücadelesinin en sıcak olduğu bir ilet Sipan heval, 1990 sürecine girildiğinde giderek kızgın savaşın içinde bulur kendini. Hep isyano: doğuran Kürdistanımızda, zulme, haksızlığa karşı başkaldırı potansiyeli her kelle vardır. Savaş, bu cehveri daha da açığa çıkararak etkilir olur. Sipan heval, parti ile işbirliği çekmediği dönemlerde de kendi başına bir komiteyişmiş gibi çalışır; daha çokta geceleri askerli eylemler yapırdı. Fakat bunları kimse bilmez. Sö-mümlerle sürülerine karşı duyduğu derin intikam duygularını böyle açığa vurur. Batman şehit merkezinde karakola taciz eder, polis ekibini tatarar vb. çeşitli eylemleri tek başına kimseden talimat almadan yapar. Görüldüğü gibi, o yuvasında durmayan mekmin, tepeden tırnağa eylemci. Gün geçtikçe iç kaynar. Kendisindenki taşan eylem nehirleri devime kalmak arzusuyla dolar. Tıpkı taşkın ilet. Havin Firat, delice akan Munzur gibi...

Sipan heval, atılı Kamları 1991'de sağlar. Güney alanında, Zêf kampında eğitim vermesini katılır. İçindeki fırtına ise kabardıkça kabarıp. Sa-

bırsızlıkla eğitim devresinin sona ermesini bekler. Bir an önce kendini ülke dağlarına, sıcak savaş cephesine almak en büyük haylidir. 1992'de Kürdistan'a doğru büyük yürüyüşü başlar. Savaş yürüyüşü, özgürlüğe yürüyüştür. Ve tarifi bir heyecandır, insanın içini kemiren. Sipan heval, Botan'da iki ay kaldıktan sonra Amce'de geçer. Oradan da Adnan arkadaşın (Ahmet Dizin) grubuyla Dersim alanına gelir.

Yüce Dersim dağları herkesi büyülediği gibi, O'nu da büyüler. Adnan hevalin grubuyla büyülediği bu coğrafyayı adım adım dolaşır. 1992 sonbaharında saldırıya geçen işbirlikçiler Güney'de, sömürgeci TC ile operasyon gerçekleştirirken, onlarda Kuzey'de TC güçlerini darteşler. Artık Dersim alanında kızgın savaşın tohumları ekilir. Düşmana korkulu günler yaşatmaya başlarlar.

Sipan hevala 1993'te Dersim dağlarına taşınmıştır. Gece Köye Zêf'in kurtuluşunda hepimiz ismammız için halaya kaldırmıştık. Çok şoktu. Yakacak bir şey de yoktu. Alılabileceğimiz kadar yul almıştık. Müthiş bir soğuk vardı. Temmuz ayındaydık, ama karasıl iklim olunca, bir de dağların yükselişinde güneş batar batar kalmaz hiç soğuklu buyur eder. Dağlara ve çıplak vadilere...

İşte, Sipan hevalin hepimizi halaya kadirip: "Nâçvın jor de hatin" vb. hareketli parçaları bizi komutanlığın sebebi de buydu. Daha sonra O'nun komutanlığına hareketli birliğe yer alınca, daha iyi görüldü, O'nun govend sevdisi... Ve biz O'nunla her eyleme "Govend'e" gider tüküldere dönerdik. Şenlik, moral grubumuzdaki hiç eksik olmazdı, toprak kırar. Sipan heval, suskunluğa sevmezdi. Hep "hareket gerek, eylem gerek" derdi. Bazen zorunluluktan eylemsiz kaldığında, "namımız pas tulaçak" diyecek, ateş ettirirdi.

Uzun boylu, geniş omuzlu, kuvvetli kaslarıyla kaplan gibi çevli. Kumral saçları ve gür büyüklüğü. Yüzündeki hatlar O'nun ogunluğunu ve savaş tecrübesini yansıtırıyor. Yüz ifadesinde bir savaşçının asiliği okunuyordu. Şalvarını, şutukını özerle düzeltir, uzun yun çoraplarını şalvarın üstüne çeker, kıvrır. Aynızın parçası, portallı G-3'ün kahramanca bir eylemde düşmandan al-

mıştı. Üç arkadaşla Erzincan'da (E-23 Karayolu üzerinde) NATO'ya ait yakıt deposlarını keşif eder. sonra şahin misli birkaç km. kare gece aydınlatma sistemi ve mızamz güvenliğini önemi olan yabancoteknik elemanları, özel hareket timleri ve bekçiler tarafından korunan bu hedefine usulca sızıyor. Burada, geceler gündüz gibi aydınlanır. Yere göre düşüş duyulur. Fakat Sipan heval bu eylemi ilk yoldaşlarıyla birlikte gerçekleştirir. Özel koruma bekçisi vurur ve elindeki son model portatıl G-3 alır.

Sipan heval, çok iyi de roket kullanır. Yine Dersim'de sorhoş sarhoş gece devriyeleri gezan özel tim devriye aracını bir grup yoldaşa pusuya düşürüp, roketle halaya uçururlar. Bu eylemi anlatınca, "hepsi kafayı hoş etmiş, roket arabaya isabet edince nar gibi kızardır" diyor. Yine E-23 karayolunda hiç girilmeseni gereken bir eyleme girişir. Ondan itibaren tükemcek bilimeyen bu eylem enerjisi onu sürekli düşmana vurmaya yö-nellir.

Yaratıcı eylem zekası, kıvrak, atık ve otörler yapısı her zaman yoldaşlarına örnek niteliğindedir. Kemalist okullarda okumamış. Parti okullarında siyaset öğrenmişli. Eylemci kişiliğini burada almıştı.

Karagaharlarda kaldığımızda büyük büyük ateşler yakar ve son közime kadar onlara oynardır. Ateşle güdün bir bağ kurmuştu. Onun ateş sevdisi bir hastalıklı ve her arkadaşla yüreğinin derininden gelen sıcaklık bağ kurardı. "En güzel eylem, eylem" derdi. Gerçekten de her davranış, hareket yoldaşları için büyük sonuçlara doluydu.

Sipan heval, 1993 Eylülünde Erzincan'a bağlı Çağlayan nahiyesinde, işbirlikçi birinin evine girmeye çalışırken şehit oldu.

Savaşçı, kavgaçı bir an geçirmeyen Sipan heval, eylemleriyle Köy Zêfde, Munzur'da fırtına gibi esdi. Duyyasıya savaşçı Dersim dağlarına düşürük tohumu oldu.

İntikam yeminiimiz Dersim'in kurtuluşudur.

Anısı muhalefemize önderdir.

Silah arkadaşları

Tepeden tırnağa eylemdi

Adı, soyadı: Kemal TAKA

Kod adı: Sipan

Doğum tarihi ve yeri: Batman

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Güney Kürdistan

Şahadet tarihi ve yeri: Eylül 1993

Erzincan-Çağlayan

Tarihte kendinizi sorgulama cûretini gösterecek misiniz? Bu büyük kazanmanın imkan ve fırsatlarını görmek, gerektiği kadar işlemek görevini anlayacak mısınız? Yapmadığınızda, düşmana nasıl kazandırıldığını göreceksiniz?

Bunları görmeden olmaz! Yürek büyütülmez, düşünce geliştirilmez. Hele hele askeri stratejiye, taktiğe anlam verilemez. Ne yazık ki, bu tarihi, bu yaramaz ve yetmez kişiliğinizle her yerde kırık de-la yeniliye uğratalacak hale getirdiniz.

Ya ben ne yaptım?
Evet! Yürek çalma bilanço yalnız bu sahada binlerden aşığıya olmayacak savaşçı ve orun kadrosunu yetiştirmeye cabalamak ve tabii ki bir de silahlandırarak. Dünya tarihinde hiçbir kurtuluş hareketinde bu görülmüş müdür? Açın, bakın: bütün yurt dışı alanlarda çalışanlar, çalışan önderlere, sayıları yüzü bulmamış örgüt dedikleri insanlar. Bu süreçte ben otuz bin aşkın insanı yalnız kendi elimle yetiştirdim. Metelikize bağladım, milyonları para harcatım ve hepsini silahlandırdım.

Sizler ne yapınız?
Sadece çar çur etmek! Ne de olsa yağmur gibi olanak geliyor, savaşçı geliyor. Kullan ka kullan! Bunu yapınız. Botan da yaptılar, Amed'de yaptılar, her tarafa yaptılar. Şimdi Güney'de, sözümlerine o yaramaz sefil ruhların orada doyuracakları. Sizlere ragmen, çok iyi biliyorum ki her yıla nasıl yenilgiyi dayattığınızı.

Dayandık!
Benim için savaş bitmedi. Tam tersine hepsini

lerde, gerisi kendileriyle savasçılar; bizim hiç savasçımız gerek yok" diyorlar. Zaten sizler ve Ana Karargahımız da bunu kanıtlamadınız mı? Hâlâ yazıyorlar: Dağıtıyorlar bölüğü diyorlar. Bunu söyleyen siz değilsiniz? Bugünkü düşman başını, bunu söylüyor. Kiriş özel savaş çetesinin en büyük umutları sizler oluyorsunuz.

Şimdi, benim ölüp ömemem veya ölemem de savasçı yürütöl yürütmemem ayrı bir konu. Biz, savasçımızı kendi ölümümüzle sınırlamıyoruz, ama düşman için böyle umut olmak sizin için en büyük ayıptır, şerezsizliktir! Bunun tek yolu bir an önce bu düşmandan kurtulmaktır. Sizler derken, hiç kimse

sefil lümpenliğinizden başka cesaret kaynağınız var mı? Veya çok çürümüş, tükenmişliğinizden başka bir izahı var mı?

Düşman, işte buna umut kesiyor. Çürüyene, dö-külen düşmana böyle umut olmak kimin haddine? Demek ki gerçekten tarihi yazılan, çok zor olduğu kadar anlamlı olan bu ölümlüdeki savaş süreci-ne, tarızımız önderliğinde yürüten böylesine görkemli bir tarihi arkasına almışken, özel savaş cephesinde de bu lanetli ölüm etme, en son insanlık katli suçunu işleyen bu düşmanı böyle karşı-sında görürken, herhangi sıradan bir savaşçı, he-le böyle çok hata işleyen bir komutan gibi

olmıştı ve en önemlisi de büyük bir patlamanın özgürlük şafağının çarpıcı aydınlığına gelip da-yanmıştı. Her kim ki bunun heyecanını yürekte duymuyorsa, o büyük bir sefil veya münafaktır. Ona hiçbir derman artık çare olamaz. Ama sıra-dan yaşamla, halkıyla, insanlıkla bağı varsa bu dönemler kadar önemlilerdir.

Biz, bunu, yaşamı bir sigara dumanından ibaret görmeyenlere, insanlığın o ilk dönem-lerdeki toplayıcılık döneminde karı döymür-kan ibaret görmeyenlere, insan olmanın yüce değerlerini sonuna kadar sahip çıkmamış bir gerçekçilikle olarak anlam veriyoruz. Ve bun-da da hem haklıyız, hem onu kazanmakla, ünlerini çok zenginleştirmekle, bollatırmakla gösteriyoruz.

Fikri güzel, maddesi güzel.
Bundan daha değerli ne olabilir?

Ölmesi yerinde, sevgisi yerinde...
Bundan daha yerinde olan ne olabilir ki? İşte sizlere böyle bir yücelikler dünyası veriliyor; bun-dan daha fazla yüce ne talep edilebilir?

Parti bu kadar büyüttü.
Ve siz yaşayınlar ve bunu en çok hayata ge-çirmek isteyenlere sunmuştu. Bundan daha de-ğerli arımağın ne olabilir? Anlamayın, takdir et-meyen ve çok bileyici, keyfince, güya yemek iste-yenler kadar zindık olan kim olabilir?

Hırsız olan kim olabilir?
Şehitlerimizin kanı-dır; böyle yüceltilen değerlerin altında ya-tan isimlessi milyonlar-mızın emeğidir sizlere sunulan. Onun kadar kutsal karşılanacak bir değer var mıdır; buna hiç kadır bilme-mezlikle yaklaşılabılır mı?

Görüyorsunuz ki, bu parti tarihi, bu on-sekiz yıl görkemli, amansız, öfkeli, ay-dınlıklı, savaslı, başa-rılı ve trajik yenilgi... Hepsini iç içe yaşıyor ve daha da ölümlü-deki günlere büyük bir aydınlık, büyük bir ba-şarı umudu ve yenil-mez, yok edilemez bağları olarak sizleri, tüm PKK'lıları ve onun dostlarını, her cephe-de savunmasını. Tüm halkı böylesine büyük bir davanın parçasına, düşmanı yenmeye doğru ve yenilmezliğe götüren partiyi sahip çıkmaya, onun başarısını bütün yelenelekleriyle bir kez daha göster-meye, diemeye, im-kan ve fırsatları doğru parti taktikleriyle, en başta onun savaş stratejisi temelindeki genella taktikle-riyle döneme uygun planlanmış hazırlıklı tarzıyla karşılamaya; en başta parti militanlarını, bunun birinci dereceden sorumluları olarak ideolojik, si-yasi, örgütsel yaklaşımlarıyla karşılamaya: onulla uyumayın ne varsa parti içinde, yaşamında ve ölümlüde silip-silpürmeye: doğruları için ne gerekeryorsa onun savasçısını ve başlini, yerinde cabasını göstermeye çağırıyoruz.

Bu temelde kaybettığımız yılları bu eşsiz şan-sla yeniden değerlendirmeye ve mutlaka başarmaya; onunla aldığımız yarınlarızı kazan, kendinizi hızla ıslah ederek katılmaya; başarmak isteyip de başarmamak durumunuza yine bu ölümlüde ver-len imkanlarla ve parti yetkileriyle yerinde, yeteli-ci değerlendirmeye, onsekizinci yılı kendi yaşamı-mızın tek özgürlük dönemi bu biçimde yaşamla-maz, arıdığımız bir dönemdir. Bayram dö-ne-midir! Sadece ulusal amaçlarımız için değil, sos-yalizmimiz, bizle dünya halklarının ılgısını çeki-yor. En köhnemiş kapitalist ülkelerin aydınları-na da bile bir umut veriyor. Katliam altındaki bir halkın devrimini başarmakla kalmıyoruz, en ge-niş uluslardaki umutsuzluğa da umut oluyo-ruz.

Parti gerçeğimiz budur!
Savaş gerçeğimiz budur!
Bu, şanlı onsekiz yıla bu büyük değerler sığdı-

“Tarihin bu adlaşma süreci öyle sıradan bir süreç olarak ele alınmaz.

İki kelimelik fikri bile beni büyük heyecana sevketti ve öyle başladım.

Bugün gerçekleşmeye doğru bu kadar gitmişken insan hiç heyecansız durur mu?

İnsan, hiç hücum-suz kalabilir mi?

İnsan hiç anlayış-sız olabilir mi? Bu dönemler, kartal kanatlı uçuşa dönebilir.”

Şahitlerimizin kanı-dır; böyle yüceltilen değerlerin altında ya-tan isimlessi milyonlar-mızın emeğidir sizlere sunulan. Onun kadar kutsal karşılanacak bir değer var mıdır; buna hiç kadır bilme-mezlikle yaklaşılabılır mı?

Görüyorsunuz ki, bu parti tarihi, bu on-sekiz yıl görkemli, amansız, öfkeli, ay-dınlıklı, savaslı, başa-rılı ve trajik yenilgi... Hepsini iç içe yaşıyor ve daha da ölümlü-deki günlere büyük bir aydınlık, büyük bir ba-şarı umudu ve yenil-mez, yok edilemez bağları olarak sizleri, tüm PKK'lıları ve onun dostlarını, her cephe-de savunmasını. Tüm halkı böylesine büyük bir davanın parçasına, düşmanı yenmeye doğru ve yenilmezliğe götüren partiyi sahip çıkmaya, onun başarısını bütün yelenelekleriyle bir kez daha göster-meye, diemeye, im-kan ve fırsatları doğru parti taktikleriyle, en başta onun savaş stratejisi temelindeki genella taktikle-riyle döneme uygun planlanmış hazırlıklı tarzıyla karşılamaya; en başta parti militanlarını, bunun birinci dereceden sorumluları olarak ideolojik, si-yasi, örgütsel yaklaşımlarıyla karşılamaya: onulla uyumayın ne varsa parti içinde, yaşamında ve ölümlüde silip-silpürmeye: doğruları için ne gerekeryorsa onun savasçısını ve başlini, yerinde cabasını göstermeye çağırıyoruz.

Bu temelde kaybettığımız yılları bu eşsiz şan-sla yeniden değerlendirmeye ve mutlaka başarmaya; onunla aldığımız yarınlarızı kazan, kendinizi hızla ıslah ederek katılmaya; başarmak isteyip de başarmamak durumunuza yine bu ölümlüde ver-len imkanlarla ve parti yetkileriyle yerinde, yeteli-ci değerlendirmeye, onsekizinci yılı kendi yaşamı-mızın tek özgürlük dönemi bu biçimde yaşamla-maz, arıdığımız bir dönemdir. Bayram dö-ne-midir! Sadece ulusal amaçlarımız için değil, sos-yalizmimiz, bizle dünya halklarının ılgısını çeki-yor. En köhnemiş kapitalist ülkelerin aydınları-na da bile bir umut veriyor. Katliam altındaki bir halkın devrimini başarmakla kalmıyoruz, en ge-niş uluslardaki umutsuzluğa da umut oluyo-ruz.

Parti gerçeğimiz budur!
Savaş gerçeğimiz budur!
Bu, şanlı onsekiz yıla bu büyük değerler sığdı-

bir hazırlik olarak ele aliyoruz. Parti içi, parti dışı diplomadan savaş cephelelerine kadar her şey bir hazırlikla baretir.

Ve kendimi yeniden verdim.
Düşman benimle savasçı; siz ağırlıklı olarak savasçınız. spot Emeginizi inkar eden oy. Çaba-nızı sizden daha fazla biz takdir ediyoruz. Bizim ölkelerimiz, kendinizi yaptığınız saygısızlıklar, emeginizi değer biçmemenizdir. Hiç öfkelenme-niz gerek yok! Kendisine saygısızlık edenlerin acı-kac kendisiyle savasçısına hakkı vardır. Vereceği hiçbir sözü yaktır.”

Evet! Ben, sizlerle de savasarak bu anlamda hazırlıkımı ve düşmanın bugün öldürdüğü bir ko-numa gelmesini benim tarzım sonuç almıştır.

Daha dün kadar, bizzat düşmanın içinden ge-len bir bilgi şunu diyor: “Başarsızlar, devleti de, toplumu da bu hale getirenler kendi kurtuluş yolları-nın sizin kişiliğinizle yönelik suikastla arıyorlar, aman kendine dikkat eli! Bu kadar bir buluşma, onların anlayışsızlığı için kendini yazıttı” Bunu siz söylemişsiniz. Düşman cephesinden bir bö-lük söylüyor.

Bu savasçı böyle geliştirdi. Kiriş savasçı yürütöl-cüler kendi toplumunda, hatta kendi devletinin de başına bela getirilenler bu sonuca ulaştı. Büyük in-sancın savasçımız, kendimizi büyük inatla buraya karşı getirmiş düşman cephesini parçaladı ve kiriş savasçılar kendi içlerinde bile başlanamaz bir yük haline getirdi.

Çözülüyor; saltı satır!
Eğer sizler yardımçı olmasanız, bunlar yenile-cek. Kaçınılmaz bir yenilgi! En çok umut bağdıkları-sınız. “Yahu bir kişi var, götürünsek bugün-

● Bu, şanlı onsekiz yıla bu büyük değerler sığdırılmıştır ve en önemlisi de büyük bir patlamanın özgürlük şafağının çarpıcı aydınlığına gelip dayanmıştır. Her kim ki bunun heyecanını yürekte duymuyorsa, o büyük bir sefil veya münafaktır. Ona hiçbir derman artık çare olamaz.”

bu kadar banadır veya bana değildir, demesin. Az çok herkes bu suçta çok büyük bir sorumluluk payı-na sahiptir. Sizler, fazla yorgun da değilsiniz. Çok genç ve oldukça atılım yapabilecek durumdunuz. Hem büyük bir şansa sahipsiniz, hem de olanakla-ra hakimsiniz. Fakat bunun üzerine son yıllarda gö-rüldüğü gibi, “Ele geçireyim, kendimi yaşatayım” diye giris yapılmaz. Bunun, düşmanın yapamadığı-nı yapmak anlamına geldiğine, düşman size söylü-

olunamaz. Bunun izahı yapılamaz!

Ben, bu sürece de varım.

Sonuna kadar yenme azmimi, sadece azmi değil, karartılmışı. sadece karartılmışı değil, en azından emek kadar çabamın amansızlığını. tecrübemin gücünü, bizzat kazandığım mevkile-ri göz önüne getirerek varım diyorum. Sızler de “varım” diyorsunuz. O zaman bu işin komutası olmayacağını düşünüyorsanız, nasıl ki başış

yor, ben söyleyiorum.

Bu, savasç haniğinden daha kötüdür!
Çok özel bir kontra bundan daha tehlikeli, iç cepheye yürütm ve bilime işini yürütmez. Bu-na, şunu ekleyerek cevap vereceksiniz: Keyiflimiz, benliğimiz, yaşam hakkımız. Ölesiyer kişiler, böyle yaşam hakkı mı olur: böyle bençillik mi olur? Bençillik bile değil, körce güdüllerle takılıp gitmiş bir hayvan olmalıdır. Bu kadar küçük savasçılar mı?

Bu kadar küçük amaçlar için savasçılar mı?
Bu kadar bençillik ile savasçın tümünü görme-mek, savasç yalnız kendi komutasını görmek, bunlar sizin suçlarıdır. İliklerinize kadar böyle do-lusunuz.

Hiç böyle savasçılar mı?
Bu, ancak olsa olsa düşman adına savasma-ktır. Yapmayın! Lümpen olduğunuzu biliyoruz, ama bu kadar lümpenliğe de karınım tok.

Açıkaça söylüyoruz: Düşmanın bu kadar bel bağladığı kişiler, benim için sinek kadar değersiz-dir.

Katliam altındaki bir halkın devrimini başarmakla kalmıyoruz, en gelişmiş uluslardaki umutsuzluğa da umut oluyorum

Halkların huzuruna, halkların tarihine, hele bi-zim halkımızın tek özgürlük umuduna böyle başa-riyle yaklaşıma imkanı doğmuşken, buna ulaşma-manın egizminden başka bir izahı var mı? En

bir hazırlik olarak ele alıyoruz. Parti içi, parti dışı diplomadan savaş cephelelerine kadar her şey bir hazırlikla baretir.

– Yaşasın PKK!

cisi olarak ve ona yeni açılımlar kazandırarak gelişti, güçlendi. Dünyada geri çekilmek olan ilenici çağda, geri zılgıların istismarına karşılık PKK, insanlığın binlerce yıllık özgürlük yürüyüşünün günümüzdeki yegane adınımları olarak ilerliyor. Kapitalist-emperyalist dünyadaki çelişkiler ve çakışmaları gidererek ortadan kaldırıyor ve evrensel barışa doğru ilerlemekte olduğuna ilişkin damogojisini PKK, ezilen mazlum halkların güçlü bir savayışısı olarak bozuyor. Bu doğrultuda her geçen gün biraz daha dünya geriliğini teşhir ediyor.

Bu anlamda PKK'nin temsil ettiği akım, bunun ideolojik-politik yaklaşımı "Tek alternatif kapitalizmdir" safasatısını gün geçtikçe uluslararası alanda da genişletiyor. Böylece emperyalizmin insan hakları, demokrasi, barış konularında tamamen kişiyüzü bir politika yürüttüğünü pratik mücadeleyle ortaya çıkarıyor ve bunun teşhirini bütün dünya kamuoyu nezdinde gerçekleştirmeyi başarıyor.

Bundan dolayı 21. yüzyıl Apoculuğun yitilmesini hızla aday olmaktadır. PKK ve önderlik geçreği, içinde bulunduğumuz dönemin çözümlerini çözümlemekte çağımızda damgasını vuruyor. 20. yüzyıl çağının çözümleri Lenin tahli etti ve bunun çözümlerini Bükü Ekim Devrimiyle gösterip bu yüzyıla damgasını vurdu. Nasıl ki Ekim Devrimi'nin enislenerek dünyanın birçok bölgesinde emperyalizm ve sömürgeleşme karşı devrimler gerçekleştirilse ve 20. yüzyıl Leninizmin yüzyılı denildiyse, günümüzün insanlık sorunlarını PKK ve önderlik geçreği tahli ederek, çözüm yolu Kürdistan devrimine göstermektedir. 21. yüzyıla damgasını vuruyor. Dolayısıyla şimdiden 21. yüzyıla Apocu partileşme yüzümlü demek abartılı ve erken olacaktır. Aynı zamanda bu sosyalizmden yeni bir aşama ve büyük bir sıranın da gerçekleştirilmesi oluyor. Nitekim emperyalist ideolojiler "PKK'nin büyük ulusları için bir model teşkil ettiğini", "PKK evrensel bir terör örgütü" belirmeleri aslında Kürdistan devriminin bütün halkları ve insanlık devrimi için ne kadar önemli olduğunu burada dahı görmek mümkündür. Nitekim emperyalizmin PKK'ye ve Başkan APO'ya pervasızca saldırıları PKK'nin dünyaya yeni bir devrim dalgası yaymasında kaynaklıdır. Bütün korkulan bundandır.

Aslında PKK'nin en önemli ve düşmanların da korkulan temel özelliği sosyalist insan tipi yaratma azmi ve bunu bütün topluma yayma çabası sergilemesidir. Sosyalizme ilişkin bir değerlendirilmesinde Başkan APO'nun söz konusu geçreği önüne, "PKK'de sosyalist tipin şekillenmesi adına sağlanan gelişmeler bir kez daha gözden geçirilsen, bunun hiç de ulusal ve hatta sınırsal bir çözümleme olmadığı anlaşılacaktır. Yine bu sadece sayısal ve askeri bir görevin başanılması amacıyla da sınırlı değildir ve daha fazlasını kapsamaktadır. Biz çözüme ulaşmış ve kapitalizmin bütün değer yargılarına karşı aşama yapmış insanı yaratmak istiyoruz" şeklindeki sözlerle dikkat çekmektedir.

PKK üstün bir kavrama gücüdür

PKK uygulamış modelleri temel alıyormuş, yerleşmiş kısırları kırıyor, mevcut statükoyu tanıyormuş. İnsanlığın gelişimi öndekide bütün tabuları karşı amansız bir savayışısı yitilmiyor. Politikasını, mücadele yöntemlerini buna göre geliştiriyor. Tarih Kürdistan halkı hakkındaki hükümleri tanıyormuş.

Bundan hareketle PKK'nin temel özelliği özgür düşünce ve özgür eyleme sahip olmasıdır. "İlas etmiş toplum kişilikleri PKK'nin için sızarak ucuz yaşamı sürdürmezler!" gerçeklik tam da bunun kenderidir.

PKK diyalektik ve önderlik geçreği denilince akla ilk gelen, onda gerçekleştiren kavram, dönüşümün gücü ve yeteneğidir. Kürdistan'daki tarihsel-toplumsal çelişkiler ve bu gelişme sürecinde ortaya çıkan halk gerçekliğimiz göz önüne getirildiğinde

bunun böyle olduğu daha anlaşılabilir bir gerçeklik. PKK'de gerçekleştiren diyalektik bütün yasaları ve önderlik gelişim çizgisinin bütün çizileni gün bu boydudur. Bu anlamda PKK tarzı ve önderlik geçreği Kürdistan tarihinden ayrı ele alınmaz.

Zaten PKK tarzı da budur. Bugünü kavramada tari denilen laboratuvara bir bilim adamı lüzüğü, kuşkuyla ve eleştirilerle bakış açısıyla girerim. İnsanlığın gelişim yolları doğrultusunda Kürt toplumunun gelişim yollarını doğru bir biçimde açığa çıkarmak böyle bir tarzın sahibi olduğuna için yapılabilmis. Övgüye dayanan bir yaklaşımın sahibi olmak yerine, Kürt toplumunun gelişim yollarının doğru bir biçimde açığa çıkarılabileceği için eleştiriler bir yaklaşım esas alınmış. Bu doğrultuda söylenen, yazılan her şey, özellikle de resmi ideolojinin söylediği, yazdığı her şey kuşkuyla bakılmıştır. Tarihte on geri, atılması gereken özlere ilkel milliyetçilik ve reformist Kürt solu sahip çıkarken, PKK tarzı bunları reddetmiştir. Egemen sınıflara ait olan anlayışları bulup çıkarmış ve bunları reddetmiştir. İkel milliyetçiliğin yaptığı gibi "feodalizm ulusallık, ulusal değerleri dindenirmez, ulusal değerlerin korunmasıdır" deyip, toplumsal geriliği sarılamıştır. Veya reformizmin geriliği günü tarih kaba materyalist bir yaklaşıma ele alıp, "kapitalizmin gelişmesi ulusallığa hizmet eder" deyip, Kürdistan'daki mevcut gelişmeyi benimsenmiştir. Bunun PKK'nin ortada çıkışında ve radikal bir çizgiyi tutulmasında önemli başlangıç noktalarıdır. Çünkü feodal toplumsal geriliği sarılamıştı veya umutları kapitalizmin gelişiminin sağladığı ulusallığa bağlamıştı PKK kime karşı, ne kadar radikal bir savayışısı sahibi olabilecekti.

PKK her şeyden önce tarihi doğru bir biçimde kavramış, esas aldı. Kürt halkının, egemen sınıfları, sömürgeleşimin tarihini mevcut diğer hareketlerden ve anlayışlardan farklı bir biçimde kavradı, yorumladı ve tarihe mihale etti. Kürdistan tarihine müdahaleleri her zaman başkaları yapmıştı ve bunlar da genellikle Kürt halkının dostları anlamında olmuştur. Zafere yürüme esas almak ve buna cesaret etmek açısından çok daha önemlidir. Tarihsel direnişin doğru bir biçimde yorumlarken PKK, bilinci ayakları yere basan bir cesareti geliştirdi. Söylenen her şeyin tersini söyledi. Egemen olan her şeyin tersini söyleyerek: mevcut bütün statükoları parçalayarak PKK aslında, Kürdistan'da tersine durtan her şeyi ayakları üzerinde tuttu.

Devrimci bir dönüşümün sahibi olabileceği için ilkel anlamak ve kavramak gerekiyor. Parti Önderliğinin "bizi biraz olsun anlamaya çalışın" derken ifade ettiği gerçek, önemli bir boyutla bu oluyor. PKK diyalektik ve önderlik geçreğini anlayabilmek ve bu anlamda kendimizi ayaklarımız üzerinde düzeltmek yegane yolu ve yöntemi olarak algılanmalıdır. Anlamak, kendimizi dönüştürmek ilik adımı ve yegane güvencesidir.

Tarihi öğrenmek de bu anlamda önemlidir. Çünkü tarih bugünü anlamak ve geleceğe hazırlanmanın bilimi, daha doğrusu bilincidir. Bu bilincin yoksun bir kişilik gelecekte korkar. Çünkü gelecek onun için dipsiz bir kuyu gibidir. Geleceğini göremediği, ondan korktuğu için bugüne büyük bir tutuculukla bağlanır. Sonrasında ise büyük tutuculukla bağlandığı gerçekliği onu boğar. Ama bunun bilincinde olmamız PKK'yi anlamaya yeterli olmamaktadır. Anlamanın önemli kavramı olduğumuz halde, kendini en çok çözümleyen, her zaman masaya yatıran bir örgüt olmasına rağmen, PKK'yi ve önderlik geçreğini neden anlamakta zorlanmaktayız?

Her şeyden önce teorik receptelerle PKK'yi ve önderlik geçreğini anlamak mümkün değildir. PKK, bizzat yaşamın pratiği içinde kendini oluşturmuş bir örgütlenmedir, bir yaşam despitir. Çözümün irtıfalaşmış biçimidir. Yaşamda, pratikte, lempoda her zaman büyük bir sınıf mücadelesi vermektedir. Her türlü bulguları, politik perspektifleri tarih bilinciyle bütünleşen böyle bir zenginlik içerisinde, yaşamın ve savayışının gerçekliği

çizimdir. Bu çizimin, tutkunun yeniliği ile uzaktan yakından ilgisi olamaz. Mesru ve haki bir kavayın, kendini alete alan devrimci bir ruhun yaratacağı sonuç kazanmaktan başka bir şey olamaz. Tarihin ortaya koyduğu gerçek de buydu zaten. Bugün bile statükolar parçalanmasın.

"Tarih bugünü anlamak ve geleceğe hazırlanmanın bilimi, daha doğrusu bilincidir. Bu bilincin yoksun bir kişilik gelecekte korkar. Çünkü gelecek onun için dipsiz bir kuyu gibidir. Geleceğini göremediği, ondan korktuğu için bugüne büyük bir tutuculukla bağlanır. Sonrasında ise büyük tutuculukla bağlandığı gerçekliği onu boğar."

yeniden dengeler oluşmasına rağmen PKK dışında hiçbir güç, hiçbir hareket hâle başlamışlığı temel almamıştır. Kürdistan'da hiç kimsenin kazanamıyacağı, içinde hakiyla birlikte başımsız bir ülke için savayışmış, isyan etmemiştir. İlgal karşısında zaman zaman parlayan, özellikle de provokasyonlar sonucu erken ve hazırlıksız olayları direnmiş savunmalar olmuştur diye giderilmiştir. İşle tarihi böyle yorumlayan PKK, daha başlangıcında kendini egemen düşüncenin etkisi altında tarih yorumlarından uzaklaştırdı; düzenlen, geleneksel yaklaşımlardan başımsız bir yürüyüşün sahibi oldu.

Tarihe bakış açısı, tarihten güncel sonuçları çıkarabilmek açısından önemlidir. Zafere yürüme esas almak ve buna cesaret etmek açısından çok daha önemlidir. Tarihsel direnişin doğru bir biçimde yorumlarken PKK, bilinci ayakları yere basan bir cesareti geliştirdi. Söylenen her şeyin tersini söyledi. Egemen olan her şeyin tersini söyleyerek: mevcut bütün statükoları parçalayarak PKK aslında, Kürdistan'da tersine durtan her şeyi ayakları üzerinde tuttu.

Devrimci bir dönüşümün sahibi olabileceği için ilkel anlamak ve kavramak gerekiyor. Parti Önderliğinin "bizi biraz olsun anlamaya çalışın" derken ifade ettiği gerçek, önemli bir boyutla bu oluyor. PKK diyalektik ve önderlik geçreğini anlayabilmek ve bu anlamda kendimizi ayaklarımız üzerinde düzeltmek yegane yolu ve yöntemi olarak algılanmalıdır. Anlamak, kendimizi dönüştürmek ilik adımı ve yegane güvencesidir.

Tarihi öğrenmek de bu anlamda önemlidir. Çünkü tarih bugünü anlamak ve geleceğe hazırlanmanın bilimi, daha doğrusu bilincidir. Bu bilincin yoksun bir kişilik gelecekte korkar. Çünkü gelecek onun için dipsiz bir kuyu gibidir. Geleceğini göremediği, ondan korktuğu için bugüne büyük bir tutuculukla bağlanır. Sonrasında ise büyük tutuculukla bağlandığı gerçekliği onu boğar. Ama bunun bilincinde olmamız PKK'yi anlamaya yeterli olmamaktadır. Anlamanın önemli kavramı olduğumuz halde, kendini en çok çözümleyen, her zaman masaya yatıran bir örgüt olmasına rağmen, PKK'yi ve önderlik geçreğini neden anlamakta zorlanmaktayız?

Her şeyden önce teorik receptelerle PKK'yi ve önderlik geçreğini anlamak mümkün değildir. PKK, bizzat yaşamın pratiği içinde kendini oluşturmuş bir örgütlenmedir, bir yaşam despitir. Çözümün irtıfalaşmış biçimidir. Yaşamda, pratikte, lempoda her zaman büyük bir sınıf mücadelesi vermektedir. Her türlü bulguları, politik perspektifleri tarih bilinciyle bütünleşen böyle bir zenginlik içerisinde, yaşamın ve savayışının gerçekliği

içerisinde gelişiyor. Uyguladığı zenginleştiriyor. Bu anlamda PKK doğrudan uyguladığı, onları yaşamın canlı pratiği ile karşı karşıya getirmeye anlaşılabilir oluyor. Sadece doğruları uygulamak ve sürüklemek de değil, zafere yönelik sonuç alıcı bir savayışın gelişimini esas alıyor. Bu bir felsefedir, bir dünya yararıdır, zaten tarihsal olarak Parti Önderliğinin kastettiği gerçeklik de budur.

PKK düzeltme ve hız hareketidir

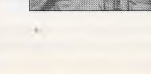
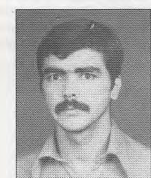
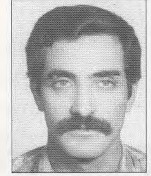
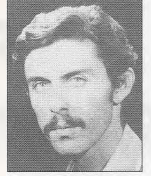
PKK her yeniliği anında başarıyla dönüştürmenin gerçekleştirmesidir. Tarihi doğru bir biçimde anlaya yorumlayabilen PKK bir dönüşümün sahibi olmuştur. Geleneksel bir felsefemiz vardır. "Biz kendi kendimizi yönetmeyiz, adam olmayız" diye. Tarihi bu felsefenin bir yansıması olarak devlet olmanın ulaşması, adeta kağıt tarihidir. Çevresindeki halklar, hatta en barbar kavimler devlet için en ufak fırsatı değerlendirilmeyle çıkarılır, söz konusu felsefe devlet olmanın öndekide özel nedenlerden biri olarak tarihsel rolünü yüzyıllar boyunca sürdürdü.

İdrisi Bilgili şahsında açıkça ifadesini bulan bu felsefe, Kürt emenleri, işbirlikçileri ve sömürgecilik taraflarının her türlü çaba esigermeyerek yaşatılmaya çalışıldığı, ilkel milliyetçilik ve reformist Kürt solu tarihe yanlış yaklaşımların bir sonucu olarak Kürdün bu geleneksel felsefesinden diye gelen bir dünya görüşünün sahibi olmuştur. Kürdistan'da herkes bir boyutla bu felsefeyi yaşıyor. 1970'li yıllara gelindiğinde Kürt halkı gerçekliği, insanlık değerleri ve ulusal değerler karşısında bir dönüşümü, bu noktaya gelmiş bir lükemleşmiş yasıyordu. Kürt aydınları, Kürdistan'daki kapitalist gelişimin bir ulusal bilinçlenmeyi yaratmakta olduğundan söz etmekteydi. Bu denli bir körlük, tarihe bakışta bu denli bir terslik vardı.

PKK hareketi böylelikle olumsuz bir gidiş ve tarihe her türlü yanlış yaklaşımların tersine çevirme ve düzeltme hareketi oldu. Bir red hareketi olarak ortaya çıktı. PKK ortaya çıkışında ele alı değerlendirilmeleceği olumsuzluk Kürdistan'da yaşanan derin çelişkilerdir. Hiçbir şey PKK için gerçekleştiren, özellikle derin çelişkilerin ürünü olan gerçeklerden daha geliştirdi, daha güçlendirici olmadı. İşte, PKK bu çelişkiler doğru bir tarih yorumuna sahip olabildiği için çözümlendi. Bu temelde Kürdistan'da dönüşümü sağlayacak olan dnamikleri açığa çıkaran ve bu dnamikleri harekete geçiren bir güç oldu. Bunu yaparken bir red hareketi olarak esas alı. Kendisini sömürgeleşimin onun yansıması olan her türlü görüşlerden kaptıran, böylece düzen dışlığını kalın çizgilerle çizen bir ideolojik-politik hattı ve savayışını bilmeyi önüne koydu. Devrimci şiddeti bu temelde bir çizgiyi esas alarak ve hiçbir taviz vermedik geliştirdi.

Çelişkileri çözümleme, dnamikleri açığa çıkarma gücüyle PKK bir aydınlanma ve aydınlanma hareketi olmuştur. PKK'nin kucağındaki Kürdistan ve Kürt halkı bu tarihin en büyük aydınlanmasını yaşıyor. Ama bu aynı zamanda aydınlanma demek oluyor. PKK, tipik bir projektör gibi karanlığın üzerine gidiyor ve çelişkilerin ardındaki gerçekleri, bunların ortaya çıkardığı her gelişmeyi neden-sonuç ilişkilerini açığa çıkararak ortaya koyuyor. Çökanların yaptığı gibi toplumsal bozuklukları eleştirmekle yetilmek yerine, bu bozuklukların nedenlerine yönelen ve açığa çıkıp desfire eden bir hareket tarzını esas alıyor. Kürt insanını ve Kürdistan'daki sömürgeleşimi çözümlemeye ve bütögedi en gerici güç olarak TC gericiğini de çözümlüyor. Savayış boyutundaki çözümlere denirleyiş ve bütögedi en gerici güç olarak TC gericiğini andırarak uluslararası gerici güçler açığa çıkarılıyor, teşhir ediliyor.

PKK tarzı ve neden olduğu diyalektik gelişmeyi bu noktadan ele almak gerek. Çelişkileri çözümlemeyi ve çelişkilerin

arındaki dinamikleri açığa çıkaran bir güç olarak PKK'ı olumsuz gördüğü içinde en ufak bir olumsuzluk ve başarı imkânını yakalayıp buradan yola çıkarak büyük sonuçlara ulaşmayı. Özcesi küçük, mütevazı başarılarından, başarı imkânlarından, büyük sonuçlara ulaşma çabamızı hareket ediyor. Bu, tam da diyalektik gelişmenin kendisi ifade eden bir gelişme biçimidir. Her safesinde, savışın yanında üretin, yaptığı işi, eylemi, savışın alanını ve savışının, örgütlülüğünü, her dönem gelişmesine ve dönmesine gelişlerin bir gelişim biçimidir. Heleznik bir şey gibi her kıvrımında çapı biraz daha büyüyen dairelerden oluşmuş bir gelişim biçimidir söz etmekteyiz.

PKK hareketi ve önderlik tarzı böylesi bir gelişim biçimini kendisine felsefe edinişmiş, bu doğrultuda, gelişiminde sürekliliği esas almış bir hareketidir. Yine sadece siyaseti değil, her şeyi bir savışın kazanımı değil, bir dönüştürme, bir savışın kazanımını esas alıyor. Savışında da bütünüyle bundan ibarettir. O sadece görünen düşmanları değil, daha büyük, daha gizli düşmanlara savışıyor. Parti Önderliği'nin "TC, benim için taktik düşmandır. Daha büyük düşmanlar var" belirmesi tam da bu gerçeği ifade etmektedir. Bu duyarlılığı onu her türlü olumsuz gelişmeye karşı hazır tutar, her zaman en kötü koşullara göre hareket etmeye özen gösteren bir tarzın sahibi olmaktadır. Bu onun daha başlangıç, oluşum aşamasında kazandığı karakteristiktir bir özelliğidir. Ve bundan dolayı da her zaman, en ağır olumsuz koşullarda var edilebilen yasa olumluluğun temsilcisi olarak yürüten bir hareketidir. Kürdistan koşulları başka türlü olmasına izin vermediği için bu böyledir.

Çin'de tükeneş giden bir ulus gerçeğini tersine çevirdiğini belirttik; keza, sosyalizm için "çözülü, bitmiş" denilene bir dönemde PKK sosyalizmin yegane temsilcisi olarak yürüyüşünü sürdürmüştür. PKK diyalektik, tarihsel-toplumsal gerçekliği göz önüne getirdiğinde yani, bugünkü yürüyüşünün etkilerini yeni kurulanca olan sosyalizme anlamlı olacak bir bağlamda; bir. Bilimsel sosyalizme gelirdiği açımlar, insanı ve insanlığı çözümlüyor, insanlığın yüzümler süren özgülük yürüyüşüne kazandırılmış önemli kalkardır. Bundan dolayı hiçbir gelecek kuralı-kaide PKK'yı bağlamaz. PKK yalnızca bilime bağlıdır. Bilime inanarak devrimi derinleştirme çabası.

İşte Kürdistan'daki devrim yürüyüşünde kazanmış olduğu böylesi bir evrensellik ve bilimsellik boyutuyla PKK tarihsel bir olgudur. Tarihte kazanmış olduğu doğru ilişki tarzı içinde PKK'nin gelişimi kendi yasalarını açığa çıkarmakla kalmamış; aynı zamanda, tarihsel-toplumsal gelişimi yasalamada maddeler edebilen bir güç haline de gelmiştir. Kürdistan devriminin özgülük koşulları bunun böyle olmasını zorluyordu ve gerçekleşen de bu oldu.

Gerçekten de Kürdistan devriminin gelişimine baktığımızda var olan dinamiklerin büyük ölçüde gelişmemeden yana bir durum arzettiğini görürüz. Birçok ülkede devrimci hareket kendisini bir toplumsal veya siyasal miras üzerinde geliştirip devrimci bağlatırken, Kürdistan devrimi çok farklı bir gelişim biçimi izledi. PKK, savışının başlatıldığı Kürdistan'da kendisinin gelme de olsa ne bir hareketlilik durumu vardı, ne de Türk halkı gerçekliği içinde gelişimini bir savışın gelişiminin ona miras olarak taşıması denemiyordu.

Tarihsel-toplumsal şekilleniş barırlık ve vahşilik çizgisinde geliştiği gücünden sömürgeci TC devriminin Kürdistan'a nasıl bir sömürgeçliği dayattığı ve özet savaş uygulamalarının neler olduğu bugün artık biliniyor.

"Başagışıya giden bir tarih ve yitirilmiş bir ulus vardı." İşte, PKK başlangıcını böylesi bir gerçeklik içinde yapıyor. Bekli de olabilsen en kötü koşulları bunlar. Özellikle de hatalı en ufak bir adım almaya izin vermemen koşulları. Bu durum onu her zaman en kötü koşullara göre hareket etme ve bu doğrultuda tedbirlerini her zaman gelişimiyi bir ilke olarak kazandırdı. Soluk soluğa yaşanacak bir tarihin göv-

cesi bu ilke üzerinde şekillendi.

En kötü koşullarda varlığını sürdürmebilmek esas olan PKK'nin önünde çıkışında tutunabilecek tek nesnellik Kürdistan'da yaşanan derin çelişkidir. Çölyesine derin yaşamıyor ve yansıması öylesine büyük bir yoksulluğuna ve düşürlülüğüne ifade ediyordu ki, Türk insanının kendisine, insanlığı ve tarihe verilebilecek tek şey kalmıştı: Devrim! Bir başlangıç noktası olarak bu sahip olumuna gereken çok önemli bir netlikli. Kendisini ya kurtuluş, ya ölüm biçiminde ifade eden bir netlik. Diğer bir deyişle "Ya PKK ile zorlayacağız, ya da yaşamaktan vazgeçeceğiz." Bu netlikte yürüyüşünün esas koşulu işi kendini her anlamıyla rejinden koparmış bir yürüyüş çizgisinde ifade etmekte. Bu uğurda kendini ifade etmekte beklenmektedir.

PKK hareketinin doğuşunda bu, onu karakterize eden en önemli etkenler. Solculuğun revaçta olduğu, moda olduğu bir dönemde PKK'ın olmanın ölçüler çok farklı bir biçimde gelişir. PKK'ı olmak moda rüzgarlarından esilenmenin veya etkilenmenin sonucu değil, bir tercih ve bilinç sorunu olarak ele alınmıştır. Çünkü PKK'ı olmak bir adanmayla ifade edilmektedir. Ve hatta ateşe atılmayı. En asgari koşullarda bu emek seferberliği anlamına gelmektedir. Çünkü PKK diğerlerinden farklı olarak, rejimden bağımsız kılımları ortaya koymak ve koymak için her üretilmek zorundadır. Ne teorik anlamda, ne de pratik anlamda tüketilebileceği en ufak bir deyiş, mirası yoktur elinde. Üretken olmak ve dolayısıyla bir emek seferberliği sürekli olarak yaşanacak zorundadır. Dikkat edilirse Kemal Paşalar, Haklılar, Hayriler, Mazlumlar, Ağritler ve diğer birçok yoldaş böyle bir adanma ve bilinç içinde PKK'ye yer almıştır.

İdeolojik ve politik bağımsızlığı esas alan bir örgüt içinde değerlerini yaratmak ve onlar üzerinde geliştiği gücünlemler olamaz birer güçtür. PKK düzen içinde olmasına rağmen bir maddi emel üzerinde yükselmektedir. Bu maddi zemini onun düzen dışılığı kazandırırken, kendisi ideolojik, politik, örgütsel bakımdan bağımsız kılmasını yanında düzen dışı bir yaşamın örgütleniş işlevselliği açısından da önemli bir rol oynamıştır. Giderik düzenden kopartan bir dinamizm PKK'nin doğal karakteri haline

miş. Kürdistan tarihi de ele alındığında aslında bu bir devrimdir. Çünkü o güne kadar işi kişinir bir araya gelemediği tarihsel halk gerçekliği bu o güne önemli ulusal ve savışın talebidir. Kürdistan her anlamda pamprapçaydı. İşle böylesi bir gelişme ile PKK aslında devrimi ve sosyalizmi önce kendisine gerçekleştiren bir hareket olmuştur. Ve bu devrimi her sürekli kılmayı esas almıştır. Her döneme ve koşullarına göre kendisini örgütlemiş, döneme cevap verebilecek kadrolarını ve savışın alanlarını yaratmış, gelecekte alternatif savışın alanlarını, yöntem ve taktiklerini geliştirebilmekte büyük bir manevra yeteneğinin sahibi olarak ulusal kurtuluş savaşının önünü açmıştır. Değişim ve bunun gerekliliği dinamizmi her alanda ve boyutta canlı kılınarak böylesi bir manevra yeteneği kazanılabilmektedir. Çalıma tarzı, tempolu, gönlüllüğü, militanlık düzeyi hep değişen bir karakter taşımıştır. Daha önce de belirtmiş gibi PKK'yı yaratan bir amaca tutkuluyla bağlanmaktadır. Bu amaç ve tutku için gerekli olan bir yaşam biçimi vardı ve bu yaşam biçimi her dönem sorgulanarak yeniden üretilmeye çalışıldı. Amacı ve tutkuyu içelenmekten koruyabilmek için koşulu da buydu zaten. Parti Önderliği'nin şahsında bu çaba en yoğun ve görkemli diyebileceğimiz ifadesini bulmuştur. Her dönemde söz konusu sorulmaya en doğru ve mutlak tutarı bir cevap vermenin sorumluluğuyla hareket edilmişti.

PKK asıl bundan sonra takip edilmelidir

Bütün bu anlatıklarımızın yaşam içinde etkenliği büründürülmesi, Kürdistan koşullarında demir üzerinde oya işlemek gibi zor ve sabır isteyen bir iş oluyor. PKK önderlik gerçekliği bu sabır soluk soluğa yaşamıştır ve yaşamaktadır. Kürt halk gerçekliğinin savaşına taşıdığı ilk yaklaşımlar, zaaf ve anlayışsız; bununla birlikte TC'nin özel savaş taktikleri göz önüne getirildiğinde ne denli soluk soluğa yaşanan bir süreç olduğu çok daha anlaşılabilir bir gerçeklik. Anlamaya çalış-

bu özellikle sayesinde kazanılmıştır. Bunu da büyük bir sabır ve kimsenin kolay kolay anlamayacağı bir düzeyde yapmıştır. Sadece bugünkü Türkiye gerçeğine baktığımızda bile bunun böyle olduğunu görmenin mümkündür.

Amma sabır, belirtmiş gibi bir hızla koşut olarak kendisini varedebilir. Bu, mevcut toplumsal dinamiklerin hep bir adım önde olmayı başarabilmek bir hızla. Özellikle de düşmanın her türlü manevra ve özel savaş taktiklerini büyük bir önsüzleli farkedip her zaman onun bir adım önde olmayı esas almış bir dinamizm gelişiminin en önemli motor gücü olmuştur. Düşmanın her zaman bir adım önde olmayı başarabilmek bir hızla sahip olmanın en önemli koşulu tarihi doğru bir biçimde bilmekten, yorumlamaktan anı yakalamaktan geçiyor. "Ben anık biriyim. Çok sürceği yaşamış, hem de anı anıma. Benim için anı yaşamak önemlidir. Anı doğru yaşamak. Sanki her şey şu anda gerçekleşecekmiş gibi, an'a yüklenme tarzını var. Zaten yıllardır da böyle sağlıyoruz" belirmesiyle Parti Önderliği tam da bu gerçekliği dikkat çekiyor.

Nitekim savışının diğer dinamikleri açısından da tarih bilinci için aynı şeyi söyleyebiliriz. Herhangi bir gelişme karşısında düşmanın nasıl bir tavır takacağı veya yeni gelişmeleri isteyeceği ne tür bir gelişimin hangi dinamiklerde nasıl bir etkiye ve gelişmeye yol açacağı doğrultusunda bir önsüzleli, tarih bilincinden kenetlenik ayrı düşünülmez. PKK önderlik gerçekliğinde gerçekleşen de bu oluyor.

İçten içe dokunarak sürekli kendini yeniden üretin bir sabırla daha büyük bir savışın gerçekliğine hazırlanma ve dinamikleri hep bir adım önde olan bir hızla kaçışınımları diyalektik yöntemle büyük bir yetenek ile hayata geçirilmesi anlamına gelmektedir. Bu, toplumsal gelişimin dinamiklerinin bilimsel bir biçimde analizi ve gelişiminin seyrine müdahalede ifadesini bulan tarihsel anlayışlarımızın başka bir şey değildir. Tarihte ilerici insanlığın çabaları sonucu ve daha büyük beklenen edenercek açığa çıkarmış olan değerlerin neokade taşılabilmesi anlamında bu çok önemli oluyor. Ve bugün PKK'nin gerçekleştirdiği de budur.

"Solculuğun revaçta olduğu, moda olduğu bir dönemde

PKK'li olmanın ölçüler çok farklı bir biçimde gelişir. PKK'li olmak moda rüzgarlarından esilenmenin veya etkilenmenin sonucu değil, bir tercih ve bilinç sorunu olarak ele alınmıştır. Çünkü PKK'li olmak bir adanmayı ifade etmektedir. Ve hatta ateşe atılmayı."

gelmıştır. Böylece düzenden ayrı bir sosyalleşme olgusu açığa çıkarılmıştır. Diğer sol hareketlerde olduğu gibi düzene karşı olduğu söyleyip düzeni yaşayan ve yaşatan bir hareket olmamıştır hiçbir zaman. PKK, yarattığı olduğu düzenden bağımsız sosyalleşmeyi büyük Apocu ruh birliğiyle gücündürlü, daha nitelikli kıldı. Ruh birliğinin derinleştirildiği örgütsel bağlarını gücündürlü ve bu ruh birliğinin her örgütsel yapısının, hem de yaşam biçiminin yegane harcı olarak gördü. Her şeyin PKK, her şeyin insan için geliştilmesinin esas alındığı bir tarz olarak PKK költürünü ortaya çıkı.

Bu kültüre, yaşam biçimine ters düşen veya yaşam dışılığı üzerinde ucuza yaşamak isteyen anlayışlara aemasızca mücadele edildi. Ve bu mücadele süreklilikle hâlâ devam ediyor. PKK mücadelesi tasarruflu anlayışın her karşısında oldu. Kendine tasarruflu anlayış, kaybedildiği "benden sonrası lulu" boyutuna varabilecek zihniyet büyük bir tehlike olarak gördü ve aemasızca mücadele etti. PKK'ye yoldaş, insanlık ve parti için var olmak hep esas almıştır. Kendi devrimine veren bir yaşam biçimi böyle gerçekleştirmiştir. Evet, herkes devrili yaknamak söz ediyordu, ama ne böylesi bir özgülük gerçekleştirebilir, ne de böylesi bir sosyalete yaratabilir. PKK bunun için emektiren çok, bir yaşam dışılığı olarak ele almayı esas aldı ve buna ilkesel bir düzeyde yaklaştı.

Kürdistan'da o güne kadar hiç kimse böylesi bir kolektivizmi ve birliği gerçekleştire-

rak, yapıpı her işe anlam vererek; anılan verildiği her şey büyük bir önsüzleli ve tebriler yığınyıla korumaya çalışarak tarihte dargasını vuran bir süreç yaşamış ve insanlık adına kazanılan önemli bir mevzu bürünülmüş korunmuştur. Başarıya esas alan bir yürüyüş ve yüce tutkuların kitleleşmesine izin vermemen bir duruşla böyle bir süreç yaşanmıştır. Ama başan, tek başına bunlarla gelmedi elbette. Sabır hem kendi içinde bir hızla taşım, hem de bu hızla koşut olarak kendisini yar edebildi.

Başka türlü olması da mümkün değildi zaten. Kendi içinde tutunabilecek dokuları büyük bir hızla düz, ördüğü yüyeyebildi.

Bir emek seferberliği demek olan böylesi bir yoğunlaşmanın en büyük enerjisi zayıflığı, başarısızlığı, kabullenmemeyi kendisine yamsal sal bir ilke edindirmiş. Tarihte belki de eş benzeri hiç görülmemiş bir düzeyde yayıl bir halk gerçekliğinden güçlü sonuçlar başka türlü yaratılmaz ve yakalanamazdı. Sabır, üzerinde yükselilebileceği dokuları hep daha fazla, östelik kısa zamanda, örne kaygısıyyla kendi içinde büyük bir hızla yapıldı.

Bundan dolayı PKK dönüştürülen ve dönüştürülen her zaman ilerici sırayan bir gerçekleşme tarzına sahip olmuştur. Ve bu tarz hem düşmanın, hem biz militanların bile farkında olmadan, önseden güremeyeceği bir düzeydedir. Zaten Başan APO ve PKK'nin en temel özelliklerinin biri de, düşmanı kendi kendisiyle yaşamak zorunda bırakmasıdır. Bugüne kadarki kazanımların büyük bir bölümü,

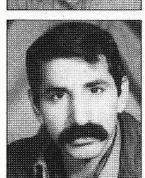
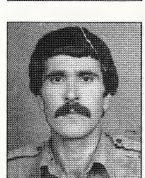
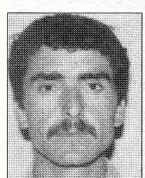
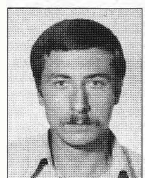
"Yaratmak" sözcüğünün PKK literatüründe özel bir anlam ve yeri vardır. Yaratıcılık var eden veya var olan bir hareketin söylemide böyle bir sözcüğün ağırlığını görmek şaşırtıcı olmasa gerek.

Hemen her şeyin bilirdiği, kalının da bakılmaz kadar çekiştirildiği Kürdistan'da sen yaratma gücünü göstermesen, karşıt güç seni "yararır."

PKK kendi kendisini yaratan bir hareket olma özelliğiyle, oldukça farklıdır benzerlerinden. PKK'den önce PKK yoktu. PKK kendini "yoklanı" sorgusundan ve gerekçesinden aldı. Yaratla yaratla büyü, gelişti ve gücündü. Bunun sonucu ve yaması; bugünkü PKK ile bu PKK'nin kazandığı bugünkü Kürdistan'dır.

PKK'nin büyük işkanı sıfır noktasından, dünyanın egemen güçlerini ve bölgenin geneli devletlerini rağmen böyle bir doğrultuya koymakla başarısını göstermesi, yüzünün son önemli olayından birtir. Bu çok şaşırtıcı ve çok pekio içinde kendiliğinden oluşmuş yapı kazanıldı; karşılıksız olmadı; kaydılmeye değer bir gerçeklik.

Hemen hatırlatalım: PKK bugüne kadar yapmış işlemlerinin çok az bir kısmını gerçekleştirdi. Asıl yapıpaktaki ve söyleyecekleri bundan sonradır. PKK asıl bundan sonra takip edilmelidir. Sadece dostlara değil, düşmanlara da tavsiye ediyoruz. PKK olumuydu da olumsuzdu da çıpa haliyle gözler önüne seriyor. Yani dostların öğreneceği kadar düşmanların da öğreneceği çok şey bulunuyor.

Tarihin ne olduğu sorusu, insanlık için önemli. Bizim için de önemli. Tarih nedir?

Tarihe nasıl yaklaşmak, tarihi nasıl anlamak gerekir? Tarih, "toplumsal gelişimin yasalarını veren bilim" olarak tanımlanıyor. Bu anlamda, insanlık için de önemli. İnsan ve toplumun gelişmesi üzerine, insanın toplumdaki durumuna ilişkin verileri bilimsel tarih. Bu çağın tarihi, en canlı, en temel bilim olarak ele almak ve yaklaşımak gerekiyor.

İnsan, hâlâ yaşamla ölümlü çelişmesine çözüm bulabilmiş bir varlık değil. İnsan için yarının, geleceğin ne olacağı ayırtıcı değil. İnsan, geleceği ve yarınları bilme

Tarih, bugünü bilinciyle yaşamaktır

PKK tarihi derin felsefi bir anlam taşımaktadır. Bundan dolayı PKK'nın kendine özgü gelişim yasaları vardır. Bu gelişim yasalarını anlamak, PKK'nın temel gelişim özelliklerini anlamak bizim için en gerekli olanıdır. PKK'nın bu diyalogunu anlamak için bir tarih öğrenmekten bahsedebiliriz. PKK'yi kavramak için, tarih araştırması, tartışması yapılabilir. Tarih dersimiz, tarih tartışmalarımız, tarih incelemelerimiz, bu sonucu verdiği ölçüde gerçekçi bir tarihin incelenmesi olur. Bunun dışında bir tarih araştırması ya da inceleme hoş bir söylemden ibaret kalır.

Elbette ki, tarihi öğrenmenin çok değişik yol ve yöntemleri vardır. PKK'nın geli-

şiminde uygulama gücümüz zayıf. Nitekim ulus olarak derin bir tarih kavrayışından uzak olmamız bundan ileri gelmektedir. Bundan dolayı daha çok öğrenmek, daha fazla olaylara baş vurmak, daha çok incelemek-tartışmayı basitleştirmek gerekiyor.

Özellikle son yıllarda Parti Önderliği hikaye veya roman anlatır gibi parti tarihini anlatmaya başlamıştır. Tarihi değişik olaylardan yorumlar geliştirerek tarihi ve PKK'nın yasalarını kavramaya çalışıyor. Eskiden böyle değildi. Çok fazla bir tarih bilgimiz, yine gelişmiş, uzun süreli bir tarihimize olmasa bile, tarihi incelemekte, bilimsel ölçütleri kullanmaktaki, olaylar yerine, gelişme yasalarına göre ortaya çıkan gerçekleri, değişik yönleriyle izah etme, tarihi ifade etme lüzumumuz oluyordu. Fakat bununla tarihin ve yasaların yeterince öğ-

güz? Yaşarken yaşadığımız durumu nasıl anlayacağız? Ne kadar militanlık, ne kadar yaratıcı ve üretkenlik, anı, güne ne kadar cevap oluyorsa bugünün de o kadar bilinciyle yaşayoruz demektir.

PKK olukça ileri bir düzeyde temsil ediyor. Gelişmiş geçmiş bütün modelleri alıyor. Bu belki de insan soyunun, günü anlama, günü bilinciyle yaşama bakımından ulaştığı en ileri düzeydir. Sevgi, öngörü ve yaşam yasalarını anlamak denilen olay, aslında bu olmaktadır. Doğru kararlar almak, her an ne yapacağını kestirmek denilen bu husus olmaktadır. Yine başarı ve kazanımlar da bu sevgi ve öngörü olayından ileri gelmektedir. Parti Önderliği, bunu doğru yapılabildiği için, bunu doğru anlayabildiği için, anında ve her türlü olay karşısında doğru kararlar verebiliyor.

İlmamış, yaşamı, anı bilinciyle olarak yaşayacak bir düzeye kendisini getirmiş demektir. We bîzde en çok yaşanan da bu olmaktadır. Örneğin ben, en ileri düzeyde, böyle geri bir durumu yaşadığımızı rahatsızlıkla söyleyebiliriz. Asmaya caba harç-yorum, gayret ediyoruz, ama böyle yaşamı diyalektiğini anlamak, öddi bir kavrayış olmaydır. Nereden kavrayacağız, hâlâ çözümlenmiş rahatsızlık ifade edebiliriz. Olaylar yaşadıkdan sonra dönüp bakmak, anlamlandırmak elbette ki kolaydır. Örneğin tarihi ele alıp, yüzüyl, bînyöl önce olmuş bir olaya, hatta üç-beş yıl önce anlam vermeye çalışmak aslında kolaydır. Gerçi çoğu insan bunu da yapamıyor. Olayları, oğulları, yaşamı anında çözümlenemiyor, uğraşmıyor, bu konuda kendisini yormayan bir insan, elbette ki PKK ile bütünleşmez, PKK'yı kavraya-

PKK yarınları kazanmaktadır

ARGK komutanlarından Selahattin Erdem (Abbâs) yoldaş değerlendirdiyor

"PKK düşünsel yaşam ve pratikte, yıllar sonra ne olacağı konusunda, yıllar öncesinden çok iddialı tasarımlarda, öngörülerde bulunmuştur. Kürdistan için, Kürt toplumu için, kesin iddia içeren hedefler ortaya koymuştur. Neyin yaşanacağını, tarihin nasıl olacağını çok önceden belirlemiş, önceden tarihin çerçevesini çizmiş-yazmıştır. Ondan sonra insanı, toplumu onun içinde yürütmeyi esas almış ve başarmış bir harekettir. Bu anlamda PKK de tarih, bugünü bilinciyle yaşamaktan da öylece aslında yarının nasıl yaşanacağını kestirilmesi, yarın için bir yaşam çerçevesinin çizilmesi oluyor."

gücünden yoksun... Bundan dolayı insan geleceğ kurmakla ırkek, korkak ve tutucu bir varlıktır. Aslında siyasetsel tutuculuk da önemli oranda kaynağıni buradan almaktadır. İnsan yaşam karşısında her zaman ırkek, korku duyan bir varlık olmuştur. Çünkü ölümlü olgusu, insan için çözümlenmiş olmaktan uzaktır. Böyle bir insan ve insanlık ortamında, insanı yarına, geleceğ hazırlayan, geleceğ tasarımı geliştiren, yaşam karşısında egemen ve güçlü bir duruma getiren tek bilim, tarih bilimi olmaktadır.

Toplumsal gelişimin yasalarını bilmek, anlamak, öğrenmek, belli ölçüde insanı geleceğ hazırlamak, geleceğ için girişim bulmak imkanı veriyor. Tarih, bilmezlikler, karanlıklar içerisinde insanı, toplumu aydınlatan bir bilim oluyor. İnsanı cesaretlî, girişken, yaratıcı kılan, korkuyu yenen ve korkuyu azaltan bilimdir tarih. Bu açıdan tarihi öğrenmek kadar, daha önemlisi tarihi kavramaktır.

Tarihi anlatan insan yaşamını, toplum yaşamını özümseyen ve çözümlen, kendisini yaşama ve geleceğ en güçlü hazırlayan ve aynı zamanda katabilen insan oluyor.

En iyi öğrenme biçimi, insanın yaşamdan öğrenmesidir. Yaşamı anlayamayan insanın, yaşamı başka şeylerden öğrenmesi oldukça güçtür. Yaşamı anlamayanın, yaratıcı ve geleceğ güvenle yürütmeyen, iş yapma yetisiyle dolu olmayan insan olması mümkündür. Yetersiz ve zorluklarla yürüten bir özellik taşıyor. Nitekim zayıf ve gelişmemiş insan da aslında bu oluyor. Gelişkin, güçlüleşmiş insan, toplumun bütün gelişim ve yaşam sorunlarına çözüm getirebilir. Elbette ki, ikin kendisine her yönüyle güç yetire bilendir.

Kuşkusuz, PKK tarihini anlamak PKK'nın gelişim yasalarını, gelişim diyaloglarını kavramaktır. Yoksa tarihi öğrenmek, bilmek neyin ne zaman ve nerede ne olduğu değildir. İnsan tarihi boyunca, değişik yerlerde ve zamanlarda, değişik kişilerle karşılaşmış ki, bunları hikaye etmek, sadece hoş bir anlatım olur. Tarih bir masal gibidir. Bu masallarla ve tartışmalarla işler, mitlerin, devimlerin değildir. Bundan dolayı PKK tarihi de eğer sadece kronoloji öğrenme biçiminde ele alınır, elbette ki, benzer özellikler aşılmaz.

Oysa PKK tarihi canî, dipdiri bir tarih! Yaşayan, sürekli var olan bir tarih! Gerçekleşmekte olan bir tarih! Yaşama çözümler getiren bir tarih...

şim yasalarını, gelişim özelliklerini ortaya çıkarabilmek için, bu konuda önemli bir bilimsel bakış açısı var.

PKK tarihine inmek için soyutlama ve olayları yorumlama gücüne sahip olmak gerekiyor. Bu anlamda olaylardan fayda-

renilmediği, partiyi kavrama konusunda zayıf kaldığı görüldüğüce Parti Önderliği bu tarzı geliştirdi. Ve gittece daha çok olayları anlatan, daha çok olayları soyutlama ve değerlendirmeye, adeta hikaye, roman gibi bir tarih anlatımı içine-

Bir raporında Parti Önderliği, "politikası sevgi gücüne yürütüyor" diyor. Sevgi, yalnız başına değil. Sevginin bu düzeye gelişmesi, bilimsel bakış açısının gelişmesine bağlı. Yaşam diyalogları, her alanda, çok ileri düzeye

maz.

Yaşamın olayları anlamlandırmak, onlardan sonuçlar çıkarmak kolaydır. Önemli olan olayı daha yaşarken, sıcağı sıcağına çözümlenebilir. Başarı ve zaferlerin sırtı da buradadır. Nitekim kayıplar da sırtı buradadır. Evet, lahtie katmış bir olayı çözümlemek, yaşamı yaratmak için, yarına hazırlamak için çok fazla değer ifade etmez. Kişi bundan ancak bilinciyle gelişebilir. Fakat yaşama müdahale etmek güç, bilinci geliştirmek ölçüde olur. İnsanın yaşam karşısında hakim ve etkin olması, yaşamı yönlendirme, olaylar karşısında anında tutum takınabilmesi ancak bu tarzda oluyor. Büyük komutanlar, dehaalar böyle yapıyorlar. İşte, Parti Önderliğinin de en önemli bir özelliği olayları anında, her etemlekesiz çözüme kavuşturmasıdır.

PKK, bugünün değil, yarının tarihini yapıyor

Kuşkusuz bu, politika ve yaşam üzerinde yoğunlaşmayı, derinleşmeyi gerektiriyor. Yaşamı anlamı kılmayı gerektiriyor. Elbette ki, yaşamın olayları anlamlandırmak önemlidir. En azından, buna ihtiyaç vardır. Fakat en büyük ihtiyaç insanın devrimleşmesi, yaşamı hükmetmesi, PKK'nın tanımladığı tarihi uygulamaladından geçiyor. Yarı günü, anı bilinciyle yaşayabilmesinden.

Bu anlamda PKK tarihine önceden yazılmış bir tarih diyebiliriz. PKK'da bu tarihi, günü bilinciyle yaşama ölçüsü, aslında günü yaşamaktan daha ileri giden bir özellik taşıyor.

Günlük yapılan büyük işler için tarih yapmak derler. Kuşkusuz PKK'nın her günü, her anı böyle! Fakat PKK'nın bundan daha önemli bir özelliği de var. PKK, tarihi yapmadan önce zaman, tarihi yaşamadan ortaya çıkaran bir harekettir... PKK'nın, PKK önderlik çerçevesini, sadece anı iyi bir yorumlama, sezme, çözümleme yetisi, gücü değil, latm tersine, görme gücü, öngörüsü de oldukça ileri düzeydedir.

lanmak, olayları kullanmak uygundur. yendir. Tek tek olaylar ise işi hikayesi Aslında bu yöntemle tarihi öğrenmek bizim için pek fazla gerekli değildir. İnsan, birden fazla olayların hikayesine baş vurarak değil, çok sinirli hikayeden, derin soyutlama ve yorumlama çıkarabildiği ölçüde, sağlam bir düşünce sistematine sahip olur.

Birden çok olaylara baş vurarak öğrenme tarzı, aslında geri ve zayıf bir öğrenme tarzıdır. Ne yazık ki, bizde en çok görülen tarz da bu olmaktadır. Neden? Çünkü öğrenme konusunda oldukça geri ve zayıf. Soyutlama, olaylardan sonuçlar çıkarma, bunları yorumlama gücümüz yetersiz. Yaşamın, insan yaşamının derinliklerini, buna bağlı olarak siyasalın, askerliğin, sosyalinin özelliklerini anlama-

ne, böyle bilimsel bakış açısını ortaya koymak bir yöntemle tarihi bize topluma ve halka öğretmeye çalışıyor. Elbette ki, bu durum yaşananları bir zayıflığın sonucu olarak çıkıyor.

Tarihi derin sorunu, Parti Önderliği çarpıcı ve bilimsel bir cevap vermektedir: "Tarih, bugünü bilinciyle yaşamaktır" diyor. PKK'nın tarihi tanımı budur. Bugünü bilinciyle olarak yaşamak, tarihi kavramaktır. Yüksek tarihi bilinciyle sahip olmaktır. Tarih bugünü bilinciyle olarak yaşayabilmek için öğrenmeli veya tarihi bilimi, insanı, günü, anı bilinciyle olarak yaşamaya gücü verir. Bundan dolayı PKK'nın tarihi tanımlaması, oldukça bilimsel, kişiyi gerçeğe çeken, tarihi daha iyi anlamaya yol açan bir tanım olmaktadır.

Bugünü bilinciyle olarak nasıl yaşayaca-

kavramı ve temsil etmeye bağlı bir olaydır. Olayları, anında hem de çok kısa sürede, henüz daha yaşanırken çözümlenmek, araştırmak, bir amaç uğrunda, nasıl tavır gösterilmesi gerektiğini anlamak, elbette ki, buradan ortaya çıkıyor. İşte karardır! Doğru ve yorinde karar, bundan harekette doğru uygulama, başları pratik işle böyle ortaya çıkıyor.

Eğer bizler, pratiklere veremiyorsak bu ve zamanında kararlar veremiyorsak bu, tarihi anlamı ve bilinciyle yaşama gücünde ki yetersizliğimizden, yoksulluğumuzdan dolayıdır. Devrim mücadelesine giren bir gücün yaşamını, ölüme büyük amaçlar koymuş olmasına rağmen, günlük olarak onun gelişmesi doğrultusunda yerli bir tutum ve pratik gelişme ortaya çıkarılmıyorsa, o zaman yaşam yeterince kavra-

PKK düşünsel yaşam ve pratikte, yıllar sonra ne olacağı konusunda, yıllar öncesinden çok iddialı tasarımlarda, öngörülerde bulunmuş. Kürdistan için, Kürt toplumu için, kesin iddia içeren hedefler ortaya koymuştur. Neyin yaşanacağı, tarihin nasıl olacağını çok önceden belirlemiş. Önceden tarihin çerçevesini çizmiş, yazmıştı. Önceden sonra insanı, toplumu onun içinde yürütmeyi esas almış ve başarmış bir hareket. Bu anlamda PKK'de tarih, bugünkü bilinci yaşamaktan da öte, yine aslında yarının nasıl yaşanacağını kestirilmesi, yarın için bir yaşam çerçevesinin çizilmesi idi. Elbette ki, bu çok ileri bir düzeyi ifade ediyor.

Daha yaşamadan yazmak, ne yaşayacağını tespit etmek, belki bir iddidi, belki "bir hayaldir" denilebilir. "Bu anlamda PKK'nın hayalvâcılığı güldürür; kuru kuruya, çok fazla iddia ediyor" da denilebilir. Ama hayal de olsa, kuru bir iddia da denilemez. Zamanında, yaşamda doğrulanmış, pratiğe geçen, bu anlamda daha yaşamadan ne yapacağını belirlemiş olan, bu özelliği taşıyor. PKK, Yaşam tarzında, insan yaşamında, yine toplumu yaşamı larafından doğrulanmış ve gerçekleştirilen bir PKK'nın, bugünkü bilinci yaşamı, anlama, yarını çok güçlü hazırlama özelliği bu düzeyde. Şimdi bizler ne kadar geri olur sak alalım. PKK ve onun önderlik gerçekliği böyledir. Zaten böyle olduğu için PKK çekici bir hareket. Nitekim toplumu bu kadar çekici birleştirici bir özellik taşıması bundan ileri gelmektedir. Böyle olduğu için, bu kadar zorluk içerisinde, böyle bir düşmana karşı yenilmez ve gelişme sağları bir hareket olarak kalabilir.

Hayalçileri çoktu Kürdistan'ın. Kuru iddia edenleri ise daha fazlaydı. Her gün "devrim yapan" hiç de az değildi. Kürdistan için krallık taslayanlar, nasıl devlet başkanları olabilecekleri hayallerini gece gündüz yaşayanlar hiç de az değildi bir zamanlar. Fakat bu hayallerin hiçbirisi gerçekleşmedi. PKK ise temel olarak, çizgi olarak belirlediği her şeyde, toplumu yürütmeyi bildi. Yani hayalleri gerçekleştirdi. Bu nereden ileri geliyor? Bu, düşünce tasarımı olarak, yine bilimsel bir tasarım olarak toplumsal gelişmenin yasaları temelde ortaya konulmuş, öngörülmesi, doğrulanması bir tasarımı bir gerçek.

PKK açısından sadece şunu söyleyebiliriz: İstedigi zamanda, istediği düzeyde iş yapamıyor, olaylar biraz geç seyreliyor. Bu gelişme ve tasarım çok düzeyde olmuyor/olmayabiliyor. Bu da toplumu onun için düzeyde zayıflattırmıştır. Bir şeyin gücün düşürülmesinden kaynaklanıyor. Yani uygulamaları, PKK'nın tasarımı ve gelişme gücünü anlama ve uygulamaktan azı kalıyor. Eğer bahsedilecek ise, ancak böyle bir zayıflıktan bahsedilebilir. Yoksa temel çerçevesinin doğrulanması bakımından şimdiye kadar geçen süreç, PKK'nın gelecek öngörüsünü, adeta yarının tarihini bugünden yazacak düzeyde olduğunu gösteriyor.

PKK, tarihe bağlılığın, tutkunun ifadesidir

PKK büyük bir kuvvettir. İnsanın bu kadar zayıf olduğu bir dönemde ve koşu-

"PKK oldukça ileri bir düzeyi temsil ediyor.

Gelmis geçmiş bütün modelleri aşiyor. Bu, belki de insan soyunun, günün anlama, günün bilinci yaşamı bakımından ulaştığı en ileri düzeydir. Sevgi, öngörü ve yaşam yasalarını anlamak denilen olay, aslında bu olmaktadır."

larda gelecek konusunda bu kadar öngörüde bulunabilmek, büyük bir kuvvet, büyük bir güç olmalıdır. Bu öngörüye sahip olmak, bu öngörüyle ortaya çıkarmak, elbette ki, büyük bir güç ifade eder.

PKK önderlik gücü, Kürdistan toplumu açısından, bu düzeyde bir güç. Kuvvet, deyim yerindeyse tarihsel olarak or-

taya kıymış bir şansın, çabaların, kendisini öngörüyle eyleme koymasının ürünüdür. Bu anlamda bir şansın ziyade bir tarihsel görevin ifadesi edilebilir, tarihe büyük bir bağlılığın, tutkunun ifadesidir. PKK önderlik çerçevesinde yunanı görmek, bunları anlamak makul bir gerektir.

PKK tarihi, PKK önderliğinin çok önceden çizdiği, tasarladığı, hazırladığı, yarattığı ve yaşattığı bir tarihtir. Kendisi ve toplumu için bilinciyle böyle. "Çok aşırı derecede idealize etmek olmuyor mu?" denilebilir. Kesinlikle böyle değil! Şu veya bu düzeyde, herkes PKK safalarına gelmiş olabilir. Toplumun çeşitli kesimlerini, güçlerini içine almış olabilir. Fakat geniş, canlı bir organizma olarak, kesinlikle böyle bir çerçevede bir organizma tasımladığı.

PKK tarihi, PKK önderliğinin yaşamı demektir. Bu anlamda tarih, insan ve toplumun yaşamıya, siyasal, ideolojik, örgütsel, askeri mücadeleleriyle birlikte ele alıncam gerekirdir. Bu da, yaşamın, bütün bu alanlardan gerekli sonuçları çıkarmayı bilecek demektir.

PKK bir hareket. Bir akımdır. Bir düşünce ekolü, bir ideolojik ekoldür. Kendine ait bir okulu var ve bu okul güttükçe gelişmektedir. Bütün düşünce akımlarının maddi hayata geçmesi, politik bir olgu haline gelmeleri ancak bir çizgi, düşünce, sisteme kavuşması mümkündür.

Örneğin Hristiyanlık, çok sonraları bir devlet otoritesine dönüşüyor. Yine İslamiyet, başlangıçta hareket olma durumu, kuru kuruya, fakat zamanla politik bir güç ve devlet oluyor. Devlet oluştuğu da kuralatın geliştirdi ve buna da geriat deniyor. Bu da İslamiyet'in tüzüğüdür. Yine İslamiyetle başlangıçta hareket olma özelliği veren önderleri var. Bunlar Hz Muhammed'in geliştirdiği düşünce ve eylem gücüdür. Halifeler düşünceleri en iyi yaşayan, en iyi ifade eden ve düşüncenin sahibi olarak görünen kesimdir. Hristiyanlığın havarileri, İslamiyet'in halifeleri aynı zamanda bir merkez durumundadır.

Modern çağda ise düşünce akımları kendilerini politikağa dönüştürürken daha gelişmiş bir ordu, örgüt düzeyine ulaşıyorlar. Bu biçim zamanla daha açık bir ilkel bölünmüş oluşturyor. Devletlerden ayrı olarak örgütlerin de ilke düzeyleri ortaya çıkıyor. Sosyalizm de böyledir. Sosyalizmin ilk örgütlenmesi, partileşmesi, kurumsallaşması da bu temelde gelişiyor. Başta gelen bir düşünce akımıdır; ardından demokler kurulu. Bunlar 1. Enternasyonal işçi Demokleri'dir. Daha sonra 2. Enternasyonal ve buna bağlı partiler, parti yönetimleri, tüzük komiteleri ve merkez ortaya çıkıyor. Güttükçe bu düşünce akımının politikası, gelişme geçirilmesi arada araç kullanılarak örgüt oluyor kendi iç şekillenmesi ortaya çıkıyor. Leninizm parti ve örgüt modeli üzerinde yeni bir düşünce akımının geliştiğini gösteriyor.

Sovyet devleti ve partisi buna ileri nokta geliyor. Hem kural hem yetki ve sorumluluk belirledikleri komiteler oluşturmakta ve ileri, en ileri, en şematik düzeyde oluyor.

PKK de bir düşünce akımıdır ve bu akımın hayata geçirilmesi esası oluyor. Bunun aracı olarak örgütlenmeyi de baş-

ları libaren adım adım geliştirten, parti düzenini ileri, örgütsel gelişimi yaşamı bir hareket. Her düşünçesini, ilkelini hayata geçirecek araçları, örgüt aracıları bu biçimde yaratmaya çalışıyor.

"Hayalcileri çoktu Kürdistan'ın. Kuru iddia edenleri ise daha fazlaydı. Her gün "devrim yapan" hiç de az değildi.

Kürdistan için krallık taslayanlar, nasıl devlet başkanları olabilecekleri hayallerini gece gündüz yaşayanlar hiç de az değildi bir zamanlar. Fakat bu hayallerin hiçbirisi gerçekleşmedi. PKK ise temel olarak, çizgi olarak belirlediği her şeyde, toplumu yürütmeyi bildi."

PKK ideolojisine göre yaşayacağız

Parti, ideolojik bir olgudur. Bir akım, bir hareket... İnsanlığın gelişimiyle, sorunlarıyla ilgilenen, onu tanımayı, anlamayı, çözümüyle, geliştirmeyi esas

de, kendisine anı anına yaşattığı, güttükçe bir toplumda, bütün dünyada bulup yaşamak istediği bu idealleri yaşamaya gı bir bir duruma girmemek, hatta anlamaz, öğrenmezsek, o zaman bizim partileşmemiz, partiyi anlamamız mümkün değildir. PKK ile ideolojik bağ olmayın. Ideolojisiyle bütünleşmeyen bir kişiyi partileşmesinden asla söz edilemez.

alan bir hareket. İnsanlığın düşün yaşamı bir kimele doğu kanunları içerisinde yürüyüşün, insandan yana gelişirmeye, insan yürüyüşünü, yaşamını güçlendirme, işi kurumsallaşması da bu temelde gelişiyor.

İdeolojisi partiler, örgütler, fazla ideolojik çerçeveye dayanmayan örgütler başkardır. Fakat PKK, bu konuda çok değişik bir dünya ideolojisine sahiptir. Dünyayı örgütlemek, insanlığı çözümlemek, insanlık için gelecek yaratmak, insanlığı tanımlamak ve onun için daha ileri, yeni bir gelecek çizmek demektir. Bu PKK'de esastır. Yine tarihe baktıkça, doğayı, doğa kanunlarını, olaylarını anlama, onları yorumlama tarzı, baktıkça açıktır. Bu na felsefe diyoruz. Bu anlamda, partimizin ortak bir felsefesi var ve PKK insanı anlamaya, yorumlamaya çalışıyor. Onun için de, tarihi anlayarak, gelecek için sonuçları çıkarmak istiyor. İnsani tarihi gelişmelerde dar düşünce ölmeye, bunun yor-yönlendirmesi bulmaya çalışıyor. Ve insan için daha özgül, adil, eşitlik, insanca bir yaşam düzenini öngörüyor. Sömürüye, baskıya, ayrımcılığa, bireyciliğe karşı. Baskı karşısında örgütölüyor, somun karşısında adaleti, doğanlık karşısında kardeşliği, bireycilik karşısında toplumsallaşmayı ve ortaklığı savunuyor! "Boyle olursa insan, insanlık, toplum; bireycilikten, sömürden, baskıdan, ayrımcılıktan kurtulursa, daha iyi, daha mutlu, daha insanca yaşar" diyor Parti Önderliği. PKK bunu yaratmaya çalışıyor ve bu-

nu yaratma, yaşatma mücadelesi veriyor. PKK anı anına, günü gününe yaşamını bu ilkelte üzerinde kuruyor. Elbette ki, partileşmek için bunları esas almak gerekiyor. Eğer bunları çok sayarsak, görmezsek, partinin kendi içi-

de, kendisine anı anına yaşattığı, güttükçe bir toplumda, bütün dünyada bulup yaşamak istediği bu idealleri yaşamaya gı bir bir duruma girmemek, hatta anlamaz, öğrenmezsek, o zaman bizim partileşmemiz, partiyi anlamamız mümkün değildir. PKK ile ideolojik bağ olmayın. Ideolojisiyle bütünleşmeyen bir kişiyi partileşmesinden asla söz edilemez.

Neden? Parti Önderliği PKK ideolojisine göre, onun gerektirdiği düşünceyi taşıyor. Çalışma temposuyla, azyıtle büyük bir örgütlülük içerisinde gününü yaşıyor, yaşıyor. Parti Önderliği "İnsan için, özgür, eşit, adil, mutlu bir gelecek yaratılaca-

gız" derken, kendisi bugün böyle bir insan olarak yaşamaya çalışıyor.

Partiyi uyumlandıran, parti çerçevesiyle ters düşülmüş nokta da burası olmaktadır. Bizlere yaşamaktan çok, yaşamadan yaşamak daha fazla egemen. Daha güzel insan yaşamı için gerekli olan özelliklerle donanma, onu temsil etmeye yerine, adeta bu özelliklere tekme vuruyoruz.

Yaşamadan bıkma var! Parti ortamını, insanın daha iyi, daha güzel yaşadığı, daha mutlu olduğu bir ortam olarak görmek yerine, parti yaşamını böyle algılamak yerine, adeta yaşamın bilinciyle bir olarak, yaşam ve ölüm çizgisinde görmek çok yaygın. Elbette ki, böyle olunca da, parti yaşamını, olaylarıyla partinin ideolojik çerçevesine bağlanmaz, onu benimsemek diye bir durum da mümkün değildir. Parti ideolojisine bağlı olmamak, partinin ideolojik çerçevesinde yaşamamak, tamamen günü gününe parti ideolojisini öngörüyör insan yaşamını gerçekleştirmek.

İnsanca yaşama, toplumsal yaşama ne kadar tutkuluymuz? Ne kadar katilim sağlıyoruz? Bireyciliği ne kadar ödürüyoruz? Ne kadar disiplinliyiz? Ne kadar günlük örgütlü yaşamımız var? Günlük yaşam ve günlük tempozun nedir? Birbir yörüne, yaşamımızı idarelememiz gerekli. Doğru cevaba, kendimizi doğru partileştirmekle ulaşabiliriz. Bunun dışında bir cevap ancak ikizliktir oluyor. Aslında çoğumuzun yaşadığı bir anlamda ikizliktir oluyor. Bunu birek veya birek yaşamıyor ama sonuçta bir ikizliktir var. Partileşmeme, partiye doğru katılmama elbette ki, bir ikizliktir oluyor. Partiyi, parti çerçevesiyle ters düşmek, insanın yaşamıya aıy almak gibi bir anlamda geliyor.

PKK tarihsel misyonunu doruğundadır

25 yıllık PKK tarihinin bütününü canlı bir kuvvettir. Anlayın, anlam vermek isteyen için, caba harcayan için tarih her zaman canlıdır. Her zaman incelenenleri vardır.

Canlı bir organizma olarak PKK iddialarını kaybetmiş, kendi tarihsel fonksiyonunu tamamlamış bir güç değildi. Tam tersine, tarihsel misyonunu doruğundadır. Çıkışından itibaren iddialarını süreklileştirerek, bunları pratikçe gerçekleştirmeye için büyük bir kuvveti ortaya çıkararak ve tarihe malseden, tarihi en ileri düzeyde yapan, yani günü en mücadelede, en canlı, en yoğun yaşayan bir hareket. Dünya ile yürütülen ilişki ve mücadeleyle, bunu açığa görmek mümkün. Bu anlamda, böyle kapamış ve oradan bazı yorumlar, anlamlar, dersler çıkararak, bir kenara konulacak bir tarih değildi. Tam tersine günlük mücadeleyle geliştirilen, zenginleştirilen, daha anlaşılır kılan, daha çok derinleştirilen bir tarih. 25 yıllık bir tarihin bu biçimde gelişmesi ve hâla güttükçe derinleşen, yoğunlaşan bir canlılık, kuvvete sahip olmasını çok önemli. Bunu bu biçimde sürdürdükçe ise daha bir önemli. Bu da devrimin devam ettilmesi, devrimin ilerletilmesi anlamına geliyor.

Tarihin kapatılması demek, PKK'nın son bulması, devrimde durakması, gelişmesini sağlamayan, doğu kıvanın yaşamı bir duruma geçmek demektir. Bu konuda da PKK daha sürükelenen bir güçtür. PKK önderliği, devrimi çizgi sonuna kadar sürdükçe sürdürdükçe tarihi olanı önderlik. Öyle macarac değil, sonuna kadar gerçekçidir. Ortaya çıkan gelişmelerini izlemek, onun yijisici olmak, bir miras yijisici haline gelmek asla yoktur. Tam tersine, devrim çizgisini sonuna kadar sürdürmek vardır. Bu anlamda, devam eden yaşamın, günü gününe yeni özellikler, yeni anlamlar kazanan, anlamı derinleşen bir tarihtir PKK tarihi. Parti Ö-

Başkan APO'nun şahsında, O'nun söz ve eyleminde kararlaştırılan, Kürt halkının kurtuluş iddiası ve aynı zamanda **Haki Karer** yoldaşın şahadetini ortaya çıkan, TC'nin daha ilk çıkışta hedeflediği linthe siyasalene karşı cevap anlamına gelen, halkımızın öncüsü ve özgür geleceğimizin teminatı olan

liklere karşı duruşu. Kürt halkına ruh ve umut verildi. Binlerce şehide ve binlerce savaş esirine mal olan PKK mücadelesi, dünyanın en etkili, üzerinde en çok konuşulan ve sonuca yaklaştığı kabul edilen büyük bir ulusal öncü, sosyalizmin kararı savunucusu, insanlık değerlerinin güçlü ve inatçı temsilcisi haline geldi.

sadece bir savaş örgütü olarak bakanlar ve onun felsefik yoğunluğunu göremeyenler var. En çok da geleceğe yürürken bireyin ve toplumun kendini kararlaştırması ve doğrultu kazanması açısından, PKK özelliklerinin mutlak kavranılması gerekiyor. PKK, alışılmış klasik sol parti ve örgütlerle karıştırılmaması gereken, ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselişi geçtiği 1960'lı yıllarda değil, bütün insanlığa ve en çok da bölgemize "Yeni dünya düzeni" adı altında, ulusal teslimiyetin dayatıldığı bir dönemde mücadeleyi yükselten, mevzi kazanan ve sonuca giden bir harekettir. Bu yönü ile sadece Kürt halkın değil, başta Türk halkı ve öncülerini olmak üzere, bütün ilerici kamuoyu ve özgürleşmek isteyen halkların da üzerinde yoğunlaşması, onu anlaması ve canlı pratiğinden dersler çıkarması gerektir.

Halkın ulusal kurtuluş mücadelesine

ve hem de sömürgeci TC devletine dayatılması gerekenler ortaya çıkarılıyor. İlk grup döneminden, 1978 27 Kasım tarihli kararına ve o tarihten günümüze kadar kesintisiz sürdürülen zorlu mücadeleye damgasını vuran ve bilmez PKK'de ifade edilen özellikleri, tüm bir enerji ile örgüte yediren yine önderliğin kendisi oluyor.

PKK özelliklerini, teorik-ideolojik anlamda, insanlık değerlerinin iladesi ve pratik anlamda, bir insanlaşma faaliyeti olarak adlandırmak yerinde ve en doğrusudur.

Nedir bunlar?

Ya da başka bir deyişle, 18. yıldönümünü büyük bir coşku ve özgür geleceğe duyduğumuz sarsılmaz inançla kullandığımız PKK'de gerçekleşen nedir?

Öncelikle altı çizilmesi gereken, PKK'nin özgün bir sosyalist hareket oluşudur. Özgünlüğünün temelde kole-

ve **Ağit**lerin temellerini attığı ve bugün canlı bombalar halinde yaşam eylemleri ile mücadeleye ivme kazandıran **Zilan** ve ardıllarının sürdürdüğü gelenek, bu emek ve bilincin ürünüdür.

Kişilik sorunu bir önderlik tarzı, önderlik eğitimi anlamında PKK'nin varlık sorunu olarak kabul edilmiş ve süreklileştirilmiştir. Sömürgeciği uzun yıllar içselleştiren Kürt insanını başka türlü ayağa kaldırmak, sömürgeciğin karşısına dikmek mümkün olamazdı. Bu kadar zorlu bir mücadele ancak sağlam kişiliklerle yürütülebilirdi. Sömürgeci eğitim ve sosyal ilişkilerin biçimlendirdiği ucube Kürt tipi ve iç ihanet, başka türlü aşılamazdı. Önderliğin, reel sosyalizmi eleştirirken "toğrayadan önce insanın kurtarılması gerekirdi" sözleri, Kürdistan'a indirgenmiş, PKK'nin bu özelliği daha iyi anlaşılır. Dikkat edilirse PKK ortamina ve kendisine bağlı kitlelerle egemen olan üslup; seviltili,

18. kuruluş yıldönümünde PKK GERÇEĞİ

Kani Yılmaz

"PKK Kürt halkının tartışmasız öncüsü olmuş, ama halktan kopmayarak onun içinde büyümüş, halkın üstünde olmamıştır. O kendisini sürekli olarak; halkı kölelikten özgürlüğe taşıyan bir köprü olarak değerlendirmiştir. Temel ilke anlamında emeğe ve onun asıl sahipleri olan şehitlere bağlılık slogan olmaktan çıkarılmış, vasiyetlerine pratikte cevap vermek esas alınmıştır."

rinde bu kadar kısa sürede bu derece etkili olablen, halkın hayatında bu kadar köklü değişikliğe damgasını vurabilen ve halkı hem politik doğrultuya sokan, hem de askeri hedeflere yöneltilen bir örnek, hemen hemen yok gibidir. Gerçekten de PKK, başadıkları ile tarihte oldukça farklı bir yere sahiptir. Çıkış koşulları ve büyük olanaksızlıklar, Kürt halkının içinde bulunduğu büyük umutsuzluk, TC'nin askeri şiddetle iladesini bulan yapısı, elverişsiz dünya durumu ve uluslararası destek ve ittifaklardan yoksunluk gibi, yakıcı olumsuzluklar üst üste konur ve bütün bunlara karşın, PKK'nin Kürt halkının özgürlük özlemini taşıdığı düzey göz önüne alınırsa, bu farklılık daha da iyi anlaşılır.

İşte bu işin sırrı, bağla beraberlikte ve ardından PKK'nin sahip olduğu özelliklerde yatıyor.

PKK önderliği önceden var olan, örgüllü bir politik yapının ortaya çıkardığı ve görevlendirildiği bir temsil gücü değildir. Tam tersine; örgütsel yapısı dağılmış bir halk gerçekliği içinde, Kürdistan'da durum tespiti yaparak sırfından ve Kürtlük adına, yurtseverlik adına fazla bir şeyin kalmadığı koşullarda, kendisi harekete geçerek adım adım PKK'yı yaratmıştır. Burada ortaya çıkarılan sadece bir örgüt olayı değildir. Kürt halkının kendisi, onun ihtiyaçları, hem Kürt halkının mevcut durumuna

tıl emek ve eleştirel birleştiren alan PKK, ilk grup çekirdeğinin oluşturduğu tarihten bugüne, her türlü dogmatizme ve kaba slogançılığa karşı olmuştur. Örgüt yapısının donuklaşmasına izin vermemiş, gelişmeleri takip zenginliklerle karşılama bilmis, kalıplaşmış ve halkın değer yargıları karşısında sektör tutumlarından kaçınmış, parti ortaminin canlı kalmasına ve sürekli tartışma-eleştiri atmosferi yaratarak kendisini yenilemiştir. Partideki kesintisiz mücadeleye ruhu bunun en belirgin kanıtıdır. Türkiye'de ve Kürdistan'da PKK öncesi ve sonrası adını duyduğumuz, ama ya kısa sürede tasfiye olan, ya da güç haline gelemeden ancak marjinal birer çevre halinde "varlığını" sürdüren pek çok örgütün PKK bu yanı ile ayrılır. Örgütsel gelişim dinamiğini sürekli kılamayan bir mücadele örgütü, pratiğe damgasını vuramayacağı gibi, toplum dinamiğini de harekete geçiremez. PKK bu noktada hem dikkatli davranmış, böylelikle gelişmekte ve mücadele yükselmekte adeta imkansızı gerçekleştirmiştir.

Kolektif emek ve eleştirel bilinç, mücadele içinde kişiliksiz bireyin, inancsız bir insan yığınının ortaya çıkmasını engellemiş, eşine az rastlanır inançlı ve ıradeeli militanlar yaratmıştır. PKK tarihinin en görkemli sayılabilecek oluşları **Haki, Hayri ve Kemalî Mezîm**

kişiyi geleceğe hazırlayan, sosyalist-yurtsever bir üsluptur. Bu üslupla kendine güven, halka güven, mücadeleye güven ve zalere güven vardır.

Kürt halkının öncüsü **PKK**: Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin millileşmeğe izin vermemek, ulusal kurtuluş hareketleri ve sosyalist ilerici güçlerle dayanışmayı sürekli öne çıkararak insanlığın temel sorunlarına geyreden, tüketim çılgınlığına kadar önem vererek, enternasyonalist özünü hep korumuştur. Bu özelliği ilk çıkışta **Haki ile Kemal** gibi önderlerde ve Parti, Cephe, Ordu bileşiminde görmek mümkündür. PKK, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin öncüsüdür ama, Kürtlüğü insanlığın önüne koymayacak kadar da, enternasyonalist duyarlılığı sahiptir.

Kürt uluslaşması mücadelesi ile tamamlanıyor. Bu anlamda dilden kültüre kadar pek çok kurumaşma ve yurt sevgisi temelinde oluşan ruhsal şekilleniş PKK mücadelesi ile geliştirildi. Burada adalet kavramından, sosyal ilişkilerde sömürgeci etkinin ortadan kaldırılmasına kadar pek çok önemli adım atıldı. Ama herhale bunların hiçbirini, ancak demokratikleştirilmesinden kadının özgürleştirilmesini adınlar ve sonuçları kadar önemli değildir.

Sömürgeci baskı, gerici feodal baskılar, aile ve koca baskısı ve bütün

PKK'nin; resmi kuruluş kararının geçirdiği, 18 amansız mücadele yılı geçirdiği, ilk çıkıştan bugüne kadar, TC'ye karşı tavizsiz bir savaşım yürütüldü. Bir halkın dirliği sağlandı. Sadece dış düşmana karşı değil, Kürt halkını yiyip bitiren gerillikler, sömürgeciği besleyen aile ve aşiret yapısına, sırtını yabancılar dayamış ırkçılığı, "örgüt" belasına ve Güney'de olduğu gibi, adeta Kürdistan'ı "alılıya" bölen gerici feodal önder-

Ancak kısaca PKK'nin özellikleri bu 18 yıla sığdırılsanlar, mücadelesinin ortaya çıkardığı sonuçlar ve Kürt halkının, özellikle de sosyal yapısında yarattığı büyük değişim de, bir o kadar önemlidir. Çünkü PKK'ye, hâlâ kaba anlamda

bulunları koruyan şemsiye durumundaki dini mutassıplık içinde bulunan, dilisiz ve rölsüz Kürt kadını, PKK ile nefes alıp kendine geldi. Deyim yerindeyse yaşama yeniden gözlerini açtı. Örgütte savaşla ve geleceğin kurulması söz ve karar sahibi oldu. Şimdi dünya ya açılıyor. Kadın özgürleştirilmesi faaliyeti, ya da kıyasıyla mücadelesi de bir bütün olarak Başkan APO'nun çabasına dayanıyor. Kuşkusuz iki sorun; kadın ve kişilik sorunu çok sancılı ve çok zorlu çözülüyor. Kolay olmuyor. Ama bütün dünyanın gözleri önünde, PKK, bu sorunlarda hayranlık uyandıracak derecede bir başkanın ve özellikle şahidi oluyor.

Ortaya çıkışından günümüze kadar PKK, radikal bir hareket olarak tanımlanmaktadır.

İşgali, asimilasyonu ve soykırımı bir arada yaşayan halk gerçekliği, ancak radikal karar ve eylemlerle çözümlenebilir ve aşılabilir. Sömürgeci zora karşı savaş, toplumu dönüştürmekle radikalizm geçeli, bazı söz grupları zaman zaman basyurdıkları bireysel şiddet eylemleri ile karıştırmamalıdır. PKK radikalizmi haklıdır. Bir kitle radikalizmi söz konusudur ve bu hem tarihi ve hem de somut, güncel bir zorluktur. İlk başta manifestonun dili ve hedefleri ile dünyanın en büyük ve en etkili gerillası arasındaki tutarı ve ilkel çengi, bu radikalizmin tutarlılığını ve belirmek gerekirse meşruluğunu ifade eder.

Bu kısa yazı çerçevesinde eklenmesi gereken, ama hem bizim fazla açmadığımız ve hem de bu yüzden az bilinen bir husus da PKK'nın devlete karşı laşımıdır. Bu geniş ve önemli konuyu, her dikkatli okuyucu önderiğin çözümlemelerinde yoğunca görebilir. En "iyi" devletin bile, birey ve toplum gelişiminde nasıl sınırlayıcı olabileceği, tahşel zorunluluğun devlet gelişimi, çözülme sosyalizm deneyimi ve güncümlere kapitalizmde izlenebilir. PKK'de baştan beri "devlete karşı toplum" anlayışı vardır. Ortadoğu'da halklar federasyonu tezini de bu bağlamda ele almak gerekiyor. Belki yakın geleceğin gündemdeki sorunu olarak görülmeyebilir, ancak PKK'nın bu yönü üzerinde durmak, tartışmak ve geliştirmek her çevreye mülaka ileri bir demokrasi anlayışına da ulaştıracağı kesindir.

PKK ortamında da ortaya çıkan, kendisini öven, kendisini yazıp anlatan ve bu anlamda kötü bir "ben" hastalığına yakalanan tek tek bireylere rastlanırsa da, PKK'de egemen olan, mücadelecilik ve kararlılık, fedakarlık beslenen oldukça gelişkin sorumluluk duygusunun sonucudur. Özellikle halka ve başta şehitler olmak üzere, değerleri karşı duyulan sorumluluk duygusu adeta PKK tarihini oluşturur. Çünkü hayata karşı sorumluluk üstlenmeyele, zorlu bir mücadeleyi başları ile so-

parda yeni yaşamı da kuruyor. "Nasıl Yaşamalı?" çözümlerini, yaşama saygılı bir ortam oluşturuyor. Bu yönüyle PKK, yaşamı en temiz ve asırlıkla uzak insanlar topluluğudur. Bir edep ve terbiye ortamıdır. Düşmanın ve onun Batılı destekçilerinin karalama kampanyası başlatmaları kişiyi yücelten bu yaşam anlayışına zarar vermek içindir. Çünkü onlar, bugün PKK'de gerçekleştiren, adım adım Kürt halkını sarıdığını biliyorlar. Yaşama saygının, yaşama bağlılık, bu bağlılığın da uğrunda mücadele etmeyi getirdiğini biliyorlar.

Her şeyden önce PKK umut olmasını bilmiş, umudu boşa çıkarmıştır. Bütün pratiğinde, dost-düşman herkesin tanıklık ettiği gibi, söz ve eylemin en kararlı birlikteliğini temsil etmiştir. Özgüncülüğü esas almış, başkaları gibi demagoji ve halkı kandırmaya asla yönelmemiş; sözünün eri, söylediğini yerine getirmiş ve bedelini de ödemesini bilmiştir. Bunun kanıtı sadece netlik olarak milyonlar ulaşması değil, düşmana, onun tekniğine ve uluslararası destekçilerine rağmen, mücadeleyi kesintisiz olarak sürdürmesidir.

Yine PKK ilk baştan bugüne bir ike-

sadece insanlığı galınmış Kürt halkının durumu çözülmemiş, parça parça Türk egemenlik sistemi de çözülmemiştir. Devletin siyasi, ekonomik ve askeri çözümleri, ahlaki çöküşü, çeteler tarafından yönetilmiş açgözü çıkarış, PKK öncülüğünde özgürlük mücadelesinin dolaysız sonucudur. PKK mücadelesi

me komplosu. Almanya'nın yasağı, Belçika'nın Kürt kurumlarına yönelik, TC gibi bir müttefik ve pazarı kaybetme kaygısı kadar, PKK'nın ideolojik-politik yapısından ve bölgede cıynayabileceği rolden duyulan endişe nedeydi.

Kuşkusuz saldırılar aynı zamanda bir ikileme de yaşıyorlar. PKK'nın Kürt

rin, fedakarlıkların ve muazzam gelişmelerin damgasını vurdu, insanlığımızın bitirmek istendiği yerden, yeni yaşam ve insanlaşmanın temelini yeniden atıldığı bu yılları, söze ve yazıya dökmek çok zor bir iş.

Bugün Fis'i yaratırların büyük bir bölümü şehit oldu. Onların takipçileri,

"Dilden kültüre kadar pekçok kurumlaşma ve yurt sevgisi temelinde oluşan ruhsal şekilleniş PKK mücadelesi ile geliştirildi. Burada adalet kavramından, sosyal ilişkilerdeki sömürgeci etkinin ortadan kaldırılmasına kadar pekçok önemli adım atıldı. Ama herhalde bunların hiçbirisi, toplumun demokratikleştirilmesinden kadının özgürleştirilmesi adımları ve sonuçları kadar önemli değildir."

boyutlandıkça Kürt halkı insanlaşmada daha çok mesale alacak, Türk sömürgeciliğinin çözüldüğü hızlanacaktır.

Kürt ulusal dinamiğinin PKK ile içine girdiği kurtuluşta ısrar ve bu sonuçlarını göğüsleme süreci, aynı zamanda Türk halkını da sarıyor. Bütün yalan, karalama ve görülmüş düzeyde şo-

halkının ezici çoğunluğunu örgütlediğini, baskılarını bu birliği daha da güçlendirdiğini görüyorlar. Taktik yaratıcılığını, eylem kapasitesini, kararlılığını ve özgürlük talebinden gerçeğe adım almayacağı görüyorlar. Mücadele aynı zamanda bu gücün ortak tavır içine girmelerini de zorluyor ve engelliyor. Al-

anılarının gereği olarak mücadeleyi yükselttiler, onları izleyenler adeta bir şehitler ordusu yaratırlar. Bu şehitler ordusunu şimdi milyon yürütüyor. Şehitler ordusu, milyonları yürütüyor.

27 Kasım 1978 tarihi ile birlikte, Kürt halkının tahşel çözümü gerçekleşti, ölü ağıdı, Örgütlü bir toplum dü-

ler ve ölçüler hareketi olmuştur. Bölge zemini, geliştirmek zorunda olduğu siyasi, askeri ve diplomatik taktiklere rağmen, ilkeler sürmüştür. En önemlisi de mücadelenin ortaya çıkardığı bütün değerler ve yaratılan siyasi, sosyal, kültürel sonuçlar arasında

venizm propagandasına rağmen, Türk halkını düşündürüp önünü açıyor, onu kaçınılmaz olarak netleşmeye ve tutum almaya zorluyor. Türk solunun önemli bir kesiminin, tutucu, sektir ve dar grupçu tavırına rağmen bu durum gerçekleşiyor.

manya'dan Avrupa Parlamentosu'na kadar, TC mütefliklerinin siyasi çözümleri de, PKK mücadelesinin sonucudur.

PKK taşıdığı yükün, üstlendiği ağır sorumluluğu ve cıynadığı tarihi rolün farkındadır. Ayağı yere basar, neyi, niçin ve hangi zamanlama ile dayattığını çok iyi bilir. Ne şahsiyetizm ve teslimiyetçi politikaları kabul eder ve ne de gerçekleştiren ve halktan kopuk slogan keskinliğine itibar eder. Dünya, bölge ve ülke durumu, ittifaklar ve değişen dengeleri hesaba katarak, sürekli taktik zenginliklerle mevcut süreci karşılamayı ve sonraki süreçlere kazanımlarla girmeyi bilir. Geliştirilen diplomatik faaliyet ve siyasi çözüm çağrırlarının da çerçevesi, bu yaklaşımla çizilmiştir. Bütün olumsuzluklara, dış engellere ve iç yetmezliklere rağmen, dünya ölçüsünde gündemde kalma ve yıldıran yalı mevziler kazanma, PKK'nın politikasından da doğrudan sonuçlanmaktadır.

Fis'ten bugüne: Fis toplanlarından bugüne uzanan tarihi süreç, şanlı bir geçmiş, şanlı bir mücadele ve şanlı bir miras olarak, kararlılıkta kalan Kürdistan gerçeğinin üzerinden ölümlü kaldırılması, Kürt halkının vatan kavramını yeniden tanımlamasını sağladı. Bu PKK tarihinin belki de ilk sayılarıdır. Kahramanlıkta

zeyi kazanıldı. Halkın kendine inanıp güvenmesi, dost-düşman kavramında netleşmesi ve belki de tarihinde ilk defa, kendisi için bir gelecek düşünüp, yarınını tartışması sağlandı.

Kürt halkı kurumlaştı. Fis'ten alınan tarihi karar: Büyük örgüt gücüne, büyük halk ve büyük savaş gücüne döndü. Karar zafetini güvencesi oldu.

PKK ile birlikte Kürt sorunu dünyanın gündemine taşındı. Uluslararası kurumların ve camianın en çok tartıştığı sorunlardan biri haline getirildi.

Bütün bunların kolay başarılmadığını söylemeye bile gerek yok.

TC devleti ile, iç ihanel ve gerilliklere, Güneyin aşiret ağaları ve Kuzey'in muhacirleşmiş örgüt demagojisi ile, Türk solunun burrundan çıkırdırmaya, ama devrimde ve halklaşmada yer almayan engellemeleriyle, uluslararası gerilliklere, doğa ve teknikle ve kendi iç yetmezlikleriyle de dış bir savaşçı verilecek bağlandı.

18, kuşkusuz yıldırımın büyük coşku, heyecan ve zafet inancı ile kullandığımız PKK ve onun mücadeleyi mutlak üzerinde durulması, incelenmesi ve doğru anlaşılması gereken; Kürt kadar Türk insanının ve hatta tüm ilenli insanların sonuçlar çıkarabilecek, çok önemli bir tarih olayıdır.

ruçlandıramayacakları, ulusun hayatı anlamında geleceği kurtup ona biçim veremeyecekleri çok iyi biliyorlar. PKK'de aşırıyere bağlılık, bireysellik kaygının önüne, disiplin vb. bütün özellikler, sorumluluk duygusunun geliştirilip yetkinleşmesi ile kazanılmış ve şekillenmiştir. Çünkü PKK halkın vücutlarıdır. Bu bile tek başına büyük bir sorumluluk duygusu demektir.

PKK'yu büyüten temel özellikler bunlarla bitmiyor.

halka mal edilmiş ve en önemli ikenin gereklerine uyulmuştur. PKK Kürt halkının tartışması öncüsü olmuş, ama halktan kopmayarak onun içinde büyü-müş, halkın üstünde olmamıştır. O kendisini sürekli olarak halkı köleleten özgürlüğe taşıyan bir köprü olarak değerlendirmiştir. Temel ilke anlamında emeğe ve onun aşı sahipleri olan şehitlere bağlılık sloganı olmaksızın çıkarılmış, vasiyetlenmiş pratik cevap veremeksiz alınmıştır.

18 yıllık mücadele: Bu son derece zor bir coğrafyada,

Bölge dengelerinin hatırı sayılır bir gücü haline gelen PKK, bölge halklarını da anlamalı, mesajları sunmalı. Sadece dünya görüşleri ve biçimlerin geleceğini ilişkinin önüne ile değil, kararlılık pratiği mücadelesi ile etkiliyor ve cesaret veriyor. Uluslararası gerillikçiyi boy hedefi haline getirmiş; ideolojik yapısı ve bir NATO ülkesi ile savaşması kadar, bölgenin geleceğini etkiliyor olmasından kaynaklanıyor. Başta Almanya ve ABD olmak üzere, İngiltere'den Belçika'ya kadar uzanan saldırıların kaynığında bu vardır. Şimdi açgözü çıkan Pal-

PKK

bir parti olmaktan çok, bir tarihsel sürecin adıdır

● Kürdistan'da insan, toprakları kendini yeniden yarattı. Tanrının bir parça çamuru ellerine alıp, onu kendi güzelliğini seyretmek için biçim verdiği ve böylece daha önce görmediği kendi güzelliğini düşlediği ve bunu gerçekleştirdiği söylenir. PKK, insanın kendinin yaratıldığını varsaydığı topraklarında, bu kez kendini gerçekten yaratma mücadelesidir. Mücadelesi ve bunun sonucudur."

PKK'nin doğuşu, ABD'nin Vietnam yenilgisinin ardından, bunun verdiği öfkeyle bütün gücünü vermek suretiyle Bolivia dağılından kuşatarak esir aldığı ve sonra yaralı haliyle kurşunladığı Che Guevara'nın ölümünden birkaç yıl sonradır. Che'nin ölümü, emperyalizm için bir dev-

bir devrim olacaksa, bunu da devlet yapar" yöntemi Türkiye'de büyük boyutlarda uygulanmaya başlandı. Kemalizmin TKP deneyimine sahip bir ülke olan Türkiye, bu tarz bir toplumsal düzenleme için en elverişli zeminlerden biriydi. Devlet, gelişmekte olan toplumsal devrim dinamiklerini örgütlenme safhalarında daha ilk adı-

yenilmiştir. Veya, eğer düşman özgün kişilikte yenilmemişse, sonu yenilgi olacak bir savaşa girilmemektedir. Öte yandan, bu durum bir iç içe savaş gerçeğine işaret ederken, aynı zamanda savaşçı bir yaşam biçimi olarak tanımlanmaktadır. Yaşamın kendisi, böylece oldukça yoğunlaşmış bir savaş gerçeğine dönüşmektedir.

Aynı zamanda bu durum, PKK millîlerini sürekli, kesintisiz bir savaş gerçekleştirmesi olarak tanımlanmaktadır. Kendi kendisiyle savaşımın bilinci bir iladesi olan insan, PKK militanı özgünlüğünde, bu kişilikli niteliği temel bir kişilik özelliği haline gelmektedir. İnsanın toplumsal bir birey olarak bu duruma yükselmesi, onu toplumsal yapı içerisinde canlı bir bomba haline getirir. Bu,

her gelişkiye giderek bağlanan ve onu çözülmeye zorlayan enerjilerden bir devrimin amaçları doğrultusunda faydalanan mülhüş bir mekanizmadır. Elbette,

yacağı bir kususuzlukla hareket eden nesnelerin bu niteliklerine oldukça yaklaşılmaktadır. Diyalektik materyalizm ile insan, kendi içindeki karşıtılıkların farkına varmıştı. Ancak bu karşıtılıkların toplumsal yaşamdaki yansımaları, etkin hareketliliklerini kontrol etmekten son derece uzaktı ve bunu ancak PKK ile gerçekleştirebildi. Toplumdan başlayarak tek tek bireyler kadar karşıtlığın bir devrim hareketi içinde çözümlenmesi, bugün Kürdistan devrimi içinde temel elken kuvveti oluşturuyor. Burada, sınıflara dayalı marksist toplumsal çözümler temelinde, ancak onun son derece pratik ve delayandırılmış bir uygulaması söz konusudur. Bu çözümlerde, sınıfların günümüzdeki toplumsal konumlarını iç içe geçmiş ifadeleri esas alınmaktadır. Bunun zemini de, Kürdistan'da ilkel komünal yapıların en çağdaş toplumsal örgütlenme biçimlerine kadar uzanan bir yelpazede iç içe geçmiş sınıfsal yapıların olduğu düzendir. Kürdistan'da, sınıfların

PKK'nin gerçek anlamda kendini temel etki bir güç olarak bütün dünyada duyuracağı bir dönem olacaktır.

Marksist teoriyi okullardan ders olarak en incelikli bir tarzda işleyerek, kendi sisteminin yıkılması için oluşturulmasına karşın, onu yine kendi sistemini mukemmelleştirmek için veri olarak kullanan emperyalizm, bugün canavari bir biçimde PKK'nin çözümlerine tarziyi hesaba kalmak zorunda kalmıştır. Yeni emperyalizmin bu kuramı anlayarak kendi çıkarları doğrultusunda sistematize etmesi için ne yazık ki (!) vakti olmayacak gibi görünüyor. Çünkü PKK pratiği her zaman teoriden kesinlikle daha önce gelmektedir. PKK'de teori kurmanın tek tarzi, onu eylem yoluyla kurmaktır. Bu da, gerilimli düzeydeki eylemlerden başlayarak, tek tek savaşları yaşam biçimi ve anlayışına kadar her düzeyde uygulanır pratik. Teorik desifrasyon ise, asla eylemden önce gelmemektedir. İşte tam da bu noktada işler emperyaliz-

● Emperyalizmin devrim hareketlerine içten müdahale etmesi ve böylece yönlendirmesi taktiği, denilebilir ki; Vietnam ulusal kurtuluş devrimi sonrasında ilk kez PKK tarafından farkedildi ve PKK bütün cephelelerde başlançılar günümüze kadar buna göre konumlandı. Bu taktiğin boşa çıkarılmasında PKK bugün de bütün yeryüzünde tek hareket olma özelliğini koruyor."

rim döneminin kendi lehine kapanışı ve karşı devrim ile birlikte özel savaş döneminin açılışı oldu. O, alçakça kallettiği bu büyük devrimin, ezilen halkların manevi bir ardıeri olarak ölümünden sonra da yaşayacağı biliyordu. Bu nedenle başla ABD'nin kendisi olmak üzere emperyalizm (onun uygulama karakolları olan faşist yöneltimlerden sözlemeye gerek var mı?), Che'yi öldürmek için harcadığı güçle kıyaslanamayacak ölçüde fazla bir güçle, onun gerçeğinden genellikle daha etkili olan hayaline yöneldi. Che'lerin yükselttiği özgürlük kavramını içerdiğinden boşalttı. Onu gördük kendisiyle karşı bir kavram durumuna geçirdi. Öyle ki artık özgür olmak isteyenler kendilerini kesinlikle mutlak bir köleliğin deminden çilleri arasında buldular. Che'nin hayali Bolivia ve Küba dağılarından inerek, iman ve ova kenarlarında gettoların yoksul odalarını süslemeye başladığında, ona taparcasına bağlılık gösterenler artık alışkanlıklar ve uyuturucunun, emperyalist kültürünün kesin egemenliği altına girmişlerdi. Nerede bir devrim hareketi varsa, orada ABD odaklı bir özel savaş vardı. Brezilya'dan başlayarak Cezayir, Mısır, Türkiye üzerinden Hindistan ve Kore'ye kadar dünyayı saran bir özel savaş kuşağı çevresinde, bütün devrimci eğilimler hemen bütünüyle karşı devrimci egemenliği almına çalıştı ve çoğunlukla alınıdı. da.

Vietnam ulusal kurtuluş mücadelesinin zaferi, dünya emperyalizminin temsilcisi ABD'ye sadece büyük bir yenilgi değil, aynı zamanda büyük bir derinleşme de kazandırdı. Bu devrimin esası, devrimi yemeyen en "süper dünya" gücünün, onun gılsızın gılsızlığı, onun kılığında bütünüyle suretiyle devrimci gelişmeleri engellemesidir. 1968'den sonra emperyalizmin temel taktiği, bizzat devrimin kendisi olarak maskelenmesi ve böylece devrimin kendisini yıkarak bir olay olmaktan çıkararak, aksine kendisini gücünderecek bir araca dönüştürmesidir.

Emperyalizmin Vietnam devriminin Türkiye ve Kürdistan'a yansımaları beklenemezdi. 1971'den başlayarak, "eğer

mında içe devrim adına karşıyor ve ileride kendisine karşı lehlike oluşturulabilecek her şeyi ya baştan denetleme alıyor, ya da daha başlangıçta imha ediyordu. Bunun yanısıra, ABD'nin Che'nin ölümünden sonra Brezilya'da başlatıldığı yeni toplumsal stratejilere paralel olarak, yaşam tarz ve amaçlarında bütün toplumu düşkünüğe yöneltirdiyordu. Bu da kendi açısından son derece isabetliydii, çünkü kapitalizm hiçbir zaman sağlıklı bir toplumsal zemin üzerinde hareket etme kabiliyetine sahip olmayacaktır. Bu onun iç gelişim diyalektikliği. Kapitalizm, toplumsal bir düzene sürülecektir yaşamaz.

Emperyalizmin devrim hareketlerine içten müdahale etmesi ve böylece yönlendirmesi taktiği, denilebilir ki; Vietnam ulusal kurtuluş devrimi sonrasında ilk kez PKK tarafından farkedildi ve PKK bütün cephelelerde başlançılar günümüze kadar buna göre konumlandı. Bu taktiğin boşa çıkarılmasında PKK bugün de bütün yeryüzünde tek hareket olma özelliğini koruyor.

Kendisini yok etmeye yönelik bir düşmanla aynı koşullarda yaşamak zorunda olmanın verdiği deneyimlerle büyüyen bir PKK örgütü tarzi, PKK'nin bütün savaş ve yaşam tarzına şu veya bu şekilde yansımıştır. Bu, düşmana uyum sağlama biçiminde değil, onun sömürgeci alışkanlıklarından faydalananlar, hatta onun imha istediğini düşünülerek yaşamak ve bizzat düşmanın kendisini, onun zaferi istediğini bir sonucu olarak yenilgi götürmek. Kendisini böyle arayanlar bir devrimcinin, hangi düşman karşısında olursa olsun, kazanmaması mümkün değildir. Başlangıçta düşmanla iç içe yaşamak, PKK önderliğine, Kürt insanının kendi kendisine düşman ediliş kişiliğini çözümlemesi için temel sunmuştur. O, PKK'de varılan bilinç düzeyiyle, bir özgürlük militanının zafer ve yenilgi potansiyellerini kendi içiyle çözümlenecek olarak vermiştir.

Bu çözümlerin sonuçları nelerdir? Öncelikle bu, düşmanı kendi kişiliğinde yemeye çalışarak vermektedir. Düşman, savaş meydanlarında karşılaşılmadan önce

boyle bir mekanizmayı yakalamış kişiliklerin açığı çıkarılarak güçleri devrimci amaçları doğrultusunda işlemeleyeri her zaman gerçekleşmez. Eğer böyle olsaydı, Kürdistan'da devrim bugüne kadar birkaç kez gerçekleşmiş kuvvet, büyük bir çoğunlukta eski, kendi özüne düşman ediliş kişilik tahribatlarını gidermeye harcanmıştır. Veya yemez kişiliklerin bu güç devrimin temel amaçları doğrultusunda değil de, kendi kişisel amaçları doğrultusunda kullarına isimlerinden dolayı büyük ölçüde heba olmuştur. PKK'nin 19. kuruluş yılına vardığımız günlerde, bu yemez kişiliğin çeşitli biçimlerin bütünüyle veya büyük ölçüde ortadan kaldırılması süreci yaşanmaktadır.

Zetirnin bilincine varan insan, sonsuz evrensel yapı içerisinde bilinci, ancak yine de en kişiselinden bilincini ulaşma-

örgütlenme biçimleri değil, belli toplumsal düzeyleri örgütlenme biçimlerinden bahsedilebilir. İşte PKK'nin çağdaş devrimci özelliğinin anahtarı, esas olarak buradadır ve bunun sistematik bir kuram-

● PKK'de gerçekleşen her şey, dünyada gerçekleşmektedir. Çünkü PKK gerçekleşmesinin TC şahsında çözüldüğü özel savaş, bütün dünyada yeni emperyalizmin denetiminde örgütlenmesi bir özel savaştır ve dünya çapında bir çöküş durumunu temsil etmektedir."

mi, bütün verileri ortada olmasına karşın, henüz net olarak oluşturulmuş değildir. Özgünlüğü dönem, insanın Başkan APO'nun çözümlerinin teşkil ettiği bu kuramın en üst düzeyde oluşturulduğuna tanıklık edecektir. Bu aynı zamanda

öte yandan da insanlık tarihinde yepyeni bir sayfa açmaktadır. Bu anlamda Marks'in ortaya çıkışı insanın için ne kadar önemliydi. PKK'nin ve onun önderliğini ortaya çıkışı da o derece önemlidir. Yeni emperyalist dönemde toplumsal ü-

gülenmelerin dünyasal düzeyde organize edilmesi ve bunun gelişmiş teknik oluşturmaları kontrol edilmesi ile birlikte, sermayenin işlevlerinin gerekleri daha karmaşıklaşması ve sermayeye karşı devrimci bir çıkışın yüksek teknolojinin bütün olanaklarını kullanarak darımadığını iddia etmesi ne veya en azından sistem içerisinde ona uygun bir biçimde kolaylıkla kanalizasyon ile tahliyesi getirdi. Giderek insanın günlük faaliyetlerinde başlayarak bütün yamsal hareketlerine egemen olan emperyalizmin parçaladığı toplum ve çağdaş birey, gerekçe baştan kurulu bir mekanizma olarak işlemekte ve bütün özgürlüklerini (I) bir kölelik sınıfı içerisinde kullanabilmektedir. Çünkü çağdaş sömürgecilik ve yeni emperyalizm, insanın sadece devrimin altını kurması doğrultusunda değil, aynı zamanda gelecekte bir köleleşme doğrultusunda yönlendirilmesine göre kurulmuştur. Çağdaş kölelik, bu çerçevede en gelişmiş bir kölelik biçimi olarak ortaya çıkmaktadır. Kölelik toplumlardaki kölelerin hiç değile statüsü bellidir. Günümüzde ise kölelerin bir statüsü bile yoktur, genelde özgür bireyler olma yanı sıra içinde daha derin bir köleliği yaşamaktadırlar. Bu karışıklık ise, insanın bütün işlevlerini yansıtmaktadır. Bir insanlık çerçevesi olarak emperyalizmin çağdaş insanı, insanlığı imhaya kurulumuştur. Birey, kendini imhaya kurulumuştur ve üstelik bunun özgürlük adına gerçekleştirilmektedir.

Bunların toplumlarda nasıl gerçekleştirildiğini görmek için, TC'de son gelişen olaylara ve bunların topluma yansıtılma biçimlerine göz atmak bir püçü verebilir. 1996 güzünde, TC merkezli özel savaş, birdenbire PKK'yi uyuşturucu ve insan ticareti yapan bir örgüt olarak yansıtmaya başlamıştı. Bunun tek bir nedeni vardı: Sömürgeci emperyalizmin PKK'ye karşı kurduğu özel savaş örgütlenmelerini finanse eden uyuşturucu ve insan ticareti dayalı ceterler büyük bir desifirasyonla karşı karşıya kalmışlardı. Medya aygıtının birdenbire PKK'yi bu tarzda suçlamalarının hemen ardından, ilginç bazı gelişmelerle, devletlerin PKK'ye karşı kurulumu özel birimleri tamamen bu türden bir faaliyetin sahibi oldukları ortaya çıkmıştı. Ancak medya nın yansıtma biçimi, bir gerizekallı için bile hiç inandırıcı olmayan söylemlerle, yine de sistemin kendisi hakkı çıkarmaya çalışmakta ve buna milyonlar inanmaktadır. Kendisini en gelişmiş varlık olarak tanımayan insanın bu düzeydeki bir düşkünlüğü, yeni oluşmuş bir düşkünlük değildir. Bu eskiden beri vardı ve şu anda sadece PKK'nin eylemi sonucu desifirasyona uğramıştır. Bu desifirasyon, sanıldığı kadar basit değildir. Yeryüzünü boydan boya kaplayan yüksek teknoloji yolu ile iletişim ağlarının PKK tarafından aşılması durumu tarihle ilk kez yaşanmaktadır.

Yeni emperyalist dönemde toplumların daha bilinci olması, gerektirildiğini düşünceler doğrudur. Ancak toplum, bu kez daha karmaşık bir sorunlar dünyasına karşı karşıyadır. Toplumun elindeki üretim araçlarının bütün sistemin kendisine ait araçlarıdır ve temel olan da, bu araçların egemen bireriyiciliğidir. Günümüz dünyasında emperyalizmin bekası açısından en belirleyici üretim aracı, emperyalistci ürettirici demir ve alaşıma dayalı ürettirici. Bu çerçevede iletişim, gerçek sosyal ilişkilerin en gelişmiş biçimidir ve ilk kişilerin karşılıklı basit konuşmalarından başlayarak, bütün dünyasal sistemin birbiriyle geliştiği olduğu kompleks ilişkiler kadar varır. İletişimin Batı'dan itibaren karşılığı olan ve genellikle de modern medyanın aracılığı ile toplumsal ilişkileri tanımlamakta kullanılan "komünikasyon" kavramının kendisi, iletişimin toplumsal ilişkilerin en temel bir biçimi olduğu daha baştan ele veriyor. İşte bu komünikasyon, kendi doğası gereği, bugünkü haliyle sadece ve sadece kapitalizme teslim edilmeye yönelmiştir. Ancak PKK ile birlikte, emperyalizmin devrimci hareketleri kontrolüne alarak onları kendisine hizmet ettirmesi du-

ru tersine dönmüş, emperyalizmin devrimci karşıtlığı özel savaş mekanizmasını PKK, emperyalizmin bizzat kendisine karşı işleyen bir mekanizma haline gelmiştir. Bunun başlanılması, toplumun yeni tarzlarda çözülmesi sayesinde ger-

rum ve Mardin'de çağımızın en modern araçları arasında sayılan ve birleşen yıllık toplumsal gelişimin karmışık ürünleri olan NATO tesislerindeki radarlar, kocaaman gözler olarak Kültüryüzünün altından, ötekil görevlerinin yanı sıra, kendilerine gö-

bir dünyasal gerçekliktir. Son bir yıllık süreç içerisinde de Kürdistan her zaman bir savaş alanı olmasına karşın, bu topraklar üzerinde sınırlı belgiren bir devlet oluşumudur. Sonuç buraya götüren bir devrim gerçekleştirilmiştir. Fakat insanlık

insanlığın dünyasal durumuna denk düşmektedir. Bu nedenle de, PKK'nin çalışması hem çok kapsamlı, ağır bir çalışmadır ve hem de bütün dünyada çok kazanımlara ulaştırma sahiptir. PKK'yi anlamak için nassı öncelikle dünyayı anlamak gerektirir, aynı biçimde onun önderliğini anlamak da gerektirir. Onun en temel bir özelliği, önderliğinin bu niteliği, kişilik olarak yeryüzüne ve insana ilişkin temel sorunlara karşılık vermesidir. Ektele bu, doğası gereği Kürdistanı bir karışıklık, Kürdistan'dan verilen bir karışıklık ve sadece buradan verilebileceği için, başka türlü gerçekleşme olmaksızın olmalıdır, için böyledir.

Emperyalist sömürgeci sistemlerin asıl karşı çıktıkları nokta, bugün gerek yeryüzüne ve yalnızca PKK tarzı olmaktadır. Bunun nedeni, emperyalizmin Kürt sorununu PKK den soyutlama isteği değildir. Eğer böyle ve soyutlanırsa, Kürt sorununu PKK dışında bir çözüm, PKK tarzı bir gelişmeyi kesinlikle ortadan kaldırmaz. Ancak bu mümkün değildir. Çünkü PKK tarzı gelişme, ancak ve ancak Kürdistan gibi bir yeryüzü parçasında ve ancak bu türden toplumsal koşullarda tahsil olarak mümkün olmuştur. Kürdistan'ın parçalanmışlığı, yeryüzü insanının parçalanmışlığına denk düşmektedir. Kürdistan insanının kendi gerçekliği düşman edilmis olması, yeryüzü insanının yeryüzünde düşmanlığıyla veya olumsuz gelişmiş olduğu teknik örneğin komünikatif araçların düşmanlığıyla olmaktadır. Kısacası, PKK'de çözülmenin insan, yeryüzünde çözülmenin insan olmaktadır. Bunun anlamı, yıllar geçtikçe daha iyi anlaşılacaktır.

Emperyalizmin ve dünyasal gerçekliğin büyük çıkması da işte bu noktalardır. Emperyalizmin PKK'ye saldırmış, kendi açısından saldırmamasından daha zarardır. Çünkü PKK ile uğraşan her odak, sonuçta kendi gerçekliği değil, etmek zorunda kalmaktadır. Bu şu demektir: 20 yıl öncesinde de, TC'nin faşist bir devlet olduğu, kendi insanları köleleştirildiği, üstelik bunun hiçbir meşru dayanağı yaşanmaksızın yapıldığı söyleniyordu. Ancak yine de, devlet ve hükümet şahırlarından cıyanan bir desifirasyon çıktı, oldukça inandırıcıydı. Maskalet usullerle hazırlanmış, Örneğin Etiler, 1970'lerin ortalarında "hakim umudu" olarak ortaya çıkabilen ve en solu söylemleriyle buna milyon inandırabiliyordu. Aynı Etiler bugün kendi gerçekliği son derece açıkta vumak. Türkiye ile aynı siyasal güzerghada olduğunu kendi gözünden ifade edebilmektedir. Bu desifirasyonun da bir gerçekleştirmesi PKK'dir. Öte yandan bugünkü dünyada TC devletinin gerçek yüzü bütün uluslararası alanda ortaya çıkmıştır. Yeni emperyalizmin derin etkisindeki kamucular bile, TC'nin uluslararası alanda yürüttüğü özel savaş mekanizmasını hangi insanlık düşmanı zeminine dayalı olarak geliştiğini ve bunun emperyalist sömürgeciğin özü olduğunu görmekte. Tarihinde bundan sonraki süreç, PKK ile mücadelede ısrar oluştundadır. Batılı emperyalist sistemlerin iyizlerini de ortaya çıkması ve bunun bir sonucu olarak PKK'nin bütün yeryüzünde etkili bir uluslararası kuvvet olmasına tanıklık edecektir.

Bunun böyle gelişip gelişmeyeceği, daha çok büyük emperyalist devletlerin tavrlarına bağlıdır. ABD ve paralelindeki emperyalist devletler PKK ile haksız savaşlarına devam ederlerse, 1917 Ekim devriminin çok daha güçlü ve kesinlikle başarılı bir biçimle karşı karşıya kalacaklardır.

Kürdistan'da insan, toprakları kendini yeniden yaratır. Tannının bir parça çamuru eline alıp, onu kendi güzelliğini seyletmek için biçim veriyor ve böylece daha önce görmediği kendi güzelliğini düşüldüğü ve bunu gerçekliği söylediği söylenir. PKK, insanın kendini yaratıldığı varsaydığı topraklarında, bu kez kendini gerçekten yaratma mücadelesidir. Mücadelesi ve bunun sonucudur.

Zafer Şakal

● Yeryüzünün yenilenme zamanı gelmiştir.

Bu da, yalnızca Kürdistan devrimi ile gerçekleşecek bir olay değildir. Kürdistan devrimi, daha çok toplumsal reaksiyonlara ilk kıvılcım verdi, gelişmeleri ateşleme rolünü oynadı. Pratik bireriyiciliğini ise, asıl bu süreçten sonra sağlayacaktır. Bunun gerçekleşme biçimi ise, ordularla gerilla hareketlerinin eşlik ettiği yaygın halk hareketleridir."

çekmişdir.

Ortaya çıkan durumun eğiz olması nedeniyle, PKK'nin tanınmamasında oldukça zorluklar yaşanmaktadır. Var olan geçmiş devrimci kategorilerin hiçbir, verili durumulla PKK'ye bir nedenle açıklanamamaktadır. Klasik bir bakış açısıyla, PKK önderliğindeki mücadele, ilkel komünal toplumdaki yeni emperyalist dönemin çağdaş toplumuna kadar, neredeyse 3000 yıllık toplumsal zaman aralığına yayılmış bir insanlık bütününü kapsamaktadır. Bu durum, onun çeşitli düzeylerde ifadesini bulan bir sınıfsal mücadele eylemi olarak kasanmak kaydıyla, bir insanlık mücadelesi olmasını sağlamaktadır. Böyle bir devrim süreci, kendi coğrafyasının özgün toplumlarıyla sınırlı kalmayacak, giderek ele aldığı sorunların bütün gerçekleştirmelerine, yani bütün yeryüzünde yeni yayılacak açıktır.

Bu çerçevede ele alındığında PKK, bir parti olmaktan çok, bir tarihsel süreçtir. O, insanın nispeten en ilkel koşullarda yaşamayı sürdürdüğü ve bu koşullarda üstelik tarihin tanıdığı en berber bir yönelim gücünün hakimiyetinde kaldığı bir yeryüzü parçası olan Kürdistan'da ortaya çıktı. Hareketin önderliği döneminde, Kürdistan'daki toplumsal yapı, en ilkel yaşayış biçimleriyle, en modern yaşayış biçimleri arasında karmışık bir düzlem oluşturabilecek zenginliktedir. Sonradan gelişen gerilla hareketliğinde açıkça ortaya çıktığı üzere, Kürdistan'da

re birleşen yit dahi ilkel olan bu insanları kontrol etmek göreviye orada bulunuyorlardı. Bu koşullar altında toplum, aynı zamanda 3000 yıllık bir tarih dilimine serpilmiş toplumsal gelişim basamaklarının bütününü bir anda ve bir arada bulundurma anlamına geliyordu. Ve bu il tarihsel uğrasında serpilmiş olan Kürdistan toplumu, sınırlar kuramının Batı'da geçerli olan

larihi içinde Kürdistan, belli dönemlerde büyük toplumsal patlamaların merkezi olmuştur. Bu patlamaların sonucunda ise, kendi toprakları üzerinde bir uygarlık kurmak yerine, yeryüzünün çeşitli bölgelerine toplumsal dağılar göndermiştir. Yeryüzü, çoğu zaman bilim adamlarının da dile getirdikleri gibi, Kürdistan merkezinde kaynaklanan toplumsal gerçekleş-

melerle sarsılmıştır. Günümüzde de sarsılıyor. Yeryüzünün yenilenme zamanı gelmiştir. Bu da, yalnızca Kürdistan devrimi ile gerçekleşecek bir olay değildir. Kürdistan devrimi, daha çok toplumsal reaksiyonlara ilk kıvılcım verdi, gelişmeleri ateşleme rolünü oynadı. Pratik bireriyiciliğini ise, asıl bu süreçten sonra sağlayacaktır. Bunun gerçekleşme biçimi ise, ordularla gerilla hareketlerinin eşlik ettiği yaygın halk hareketleridir. Üstelik bunlar, sadece Kürt halkının hareketliliği değil, Ortadoğu'daki diğer bütün halkların hareketliliği olacaktır. Gerçeği böyle olmasını sağlayan da, kimsenin ıyretleri veya kastları değil, hatta sadece Kürt halkının ötekil koşulları bir ürünü de değil, aksine dünyanın içinde bulunduğu durumun bir sonucudur. Nasıl ki Kudus üç büyük din için "Kabe" dercesinde önemlidir. Kürdistan, emperyalizmin ve dünya halklarının Kudus-üdür.

yasalarını altüst eder bir tarzda dünya çapında önemli bir devrim hazırlanmaktadır. Ektele bu toplumsal yaygın kakaçağı bir devrim hareketi, o zamana kadar gerçekleşmiş bütün devrim hareketlerinden,

Yine, PKK'de gerçekleştiren her şey dünyada gerçekleştirmektedir. Çünkü PKK gerçekleştirmesi TC'de şahsında çözözümlü özel savaş, bütün dünyada emperyalizmin denetiminde örgütlü bir özel sa-

● Zıttının bilincine varan insan, sonsuz evrensel yapı içerisinde

bilinçsiz, ancak yine de en mükemmel bilincin ulaşamayacağı bir kususuzlukla hareket eden nesnelerin bu niteliklerine oldukça yaklaşılmaktadır. Diyalektik materyalizm ile insan, kendi içindeki karşıtılıkların farkına varmıştır. Ancak bu karşıtılıkların toplumsal yaşamdaki yansımaları, etkin hareketliliklerini kontrol etmekten son derece uzaktı ve bunu ancak PKK ile gerçekleştirebildi."

bu dönemde paranın ne olduğunu henüz tam olarak bilmeyen ve onu kullanmayan bir toplumsal kesim de vardı. Ticaretin en basit, en ilkel biçimi olan takas biçimindeki değişimin bile sınırlı yapılabildiği bölgeler bulunmaktaydı. Öte yandan ise, aynı coğrafya üzerinde, örnek olarak Erzu-

bu devrimlerin sahipleri olan toplumlarında uzak olduğu kadar farklı olacaktı. Çağdaş Kürt tarihinde gerçekleşen her şey, gerçekleştirebildiği gerçekleştirmektedir. Bu, PKK'nin öngörüsünden çok, ilk etapta Kürdistan devriminin dünyasal karakterlerinden gelir. Hakımızın gerçekliği,

yaşır ve dünya çapında bir çokluk durumu temsil etmektedir. Öte yandan, PKK'nin Kürt halkını her türlü düşkünlüğe mahkum edilecek çok edilmekte olan bir halk düzeyinden çıkararak, özgürlüğü yitiren bir halk olarak örgütlenmiş, birçok evrensel değeri yitirmek yüz yüze olan

Bu sesler çadırdan da duyulmuştu. Herkes bekledi. Çadırın ağzını açtıklarında Jihat çadıra girme ümidiyle, İsa arkadaş: "Arkadaşlar hoşgeldiniz, geçin, geçin. Çok üzgünüz. Silahın bile yok ne!er oldu? Siz şöyle oturun, ayaklarınızı çadırın sonuna konusunuz. Diğer arkadaşlar çadır çadıra geçsin. Sonra gerekli açıklamayı yapacağım. Elleriniz ayaklarınızın yanmamış, çok iyi, nöbetçi geldiğinizi görmüş, haber vermiş. Biraz çorba kalmıştı, içtiyseniz, isterseniz için açılırsınız."

Öbür çadıra geçen arkadaşlar olağanüstü bir şey olduğunu anlamışlardı. Kendi aralarında tahmini değerlendirmeye çalışıyorlardı. Jihat!

lendirin, yaralıları tedavi etsin. Mezra yanında, yolda şehit düşen arkadaşların cenazelerini de köylüler kaldırdı. Birliği yarın harekete geçirin. Arkadaşların cenazelerini gömülmel. Ayrıca bütün silahlar ve cephaneler kar altında kalmış onları alalım.

İsa arkadaş sadece dinliyordu. İnanmak istemiyor, anlatılanların soğuk bir şaka olması dilercesine Jihat'ın gözlerinin içine bakıyordu. Konuşmak istedi, kelimeler boğazında kaldı. Katlanımsa, kabullenilmesi zor bir acı gerçeklik hem de Adnan arkadaş gibi onbeş yıllık savaşçı ve parti merkez komite üyesi, üstelik de çok tecrübeli. Bu dağlarda kaç gün geçir-

mazan ve Muhyettin arkadaşlar yolda donarak şehit düşmüşlerdir. Diğer 7 arkadaş da elleri ayakları kısmen yanmıştı. Mezrada tedavi olmaları bekliyorlar. Üç-dört arkadaş sağım kurtulmuş, bunlardan birisi Jihat'tır. Kaybedecek zamanımız yoktur. Lokman ve Şahin arkadaşlar hemen hazırlansınlar. Jihat'la birlikte mezraya gidecekler. Bir grup da Kemal arkadaşla aynı üzere yola çıkacaklar. Ona acı iltihap vardır. Tedavileri o yapacaktır. 5 gün önce kuşık kampından bir haber gelmek için Jihat arkadaşlar raporlarında bu durumu şöyle belirtirler: "Çığ kopmuş, arkadaşlar yer değiştirmiş. Oysa yoldaşlarımız o anda belki sağ ola-

Şahin ve Lokman arkadaşlar mezraya gecenin ilerleyen saatlerinde vardılarında da yaralıların ilmesini, sızlaması kampın normal duyuluyordu. Ev sahibinin normal yaşamaları altmış olmuştur. Başta ev sahibinin hanımı ve yetmiş kız olmak üzere analıksız hizmet sunuyordular. Sağlık konusunda bilgiyi, tedavi için ilaç, pamuk vs'nin yokluğu onları da çaresiz bırakmış. Evim hanımı yazın kuruttuğu bitkilerden kışın hayvanların dışkılarından ilke ilaçları üretmek yaralaları merhem olmaya çalışıyorlardı.

Kampın gaitmasıyla avluyla iltihap köylü, ölünün sesini alırmaz hızla kapıyı açtı. Şahin yaralıları kısa bir göz at-

Yelişiriz herhalde. Bol bol kaza ve kürek almayı unuttunuz. Çünkü şehitleri toprağa vereceğiz. Çabuk bitirmek için 10 kazma, 10 kürek olabilir işi fazla uzatmasak her an hava buzulabilir. Gündüzleri keşil uçukları sık sık tepemizde dolaşır. Gece silahlı da olan yamın başına girmen doğru olmaz. Birimiz seninle geleceğiz.

Evim hanımı konuşmalarını sadece dinliyordu. Gece gelen konukları için çay ve yemek hazırlıklarıyla uğraşırken, genç kız da karınca gibi sürekli koşuyordu. Kaldıkları odayı yaralıları tahsis ettiklerinden küçük avluda balık iltişi gibi yatıyorlardı. Buna rağmen can ve ayakları dılar. Durumlarından şika-

"Ölümün buzul sonsuzluğunda..."

böyle bitkin, çaresiz, üstelik silahlışı görmeyle alışkın değildi. Biraz sonra yapılacak açıklamaların merakı ve heyecanıyla ortalık sessizleştiği görüldü.

Siz buradan ayıldıkdan iki gün sonra peşiniden bir grup çıkardık. Doğrusu endişelenmişlik. Adnan arkadaştan bize herhanı bir bilgi gelmemişse böyle davranmak zorunda kaldık. Arkadaşlar, kış kamovinin bulunduğunu yerde varmışlar. Ne kampı ve ne de çadırları görülmüştü. Çığ kopmuş oediler. İki saat onları iyice kontrol etmişler. Bir belirtiye rastlanmamış. Fırına izleri bile kapatmıştı. Bunun üzerine geri döndüler. Biz burada bir tahmin bile yürütmüştük. Mutlaka tane birliğimiz sanıyorduk.

- Kamp yerine arkadaş mı gönderdiniz?
- Evet ya, beş kişi gönderdik.
- Bir şey buldular mı?
- Ne bulabilirlerdi? Çığ kopmuş, meterefer kalınlıkta kardan lepelekler oluşmuş. Yoksa... Yoksa... bir şey mi oldu? Anlatınsa Jihat arkadaş, Ağzında laf dolarsın dursun.

Jihat başını İsa'ya doğru döndü, sonra yere bakarak devam etti;
- Evet İsa arkadaş, çığ koptu, hem de Adnan arkadaş ve bayan arkadaşların geldikleri günün ilk aşamı, üstelik iki kez koptu. Birincisinde zayıf vermeden atlatıldı. İkinci aşamada Adnan, Piling ve bayan arkadaşların bulunduğu çığ etkilendi. Ben de aynı çadırdıydım. Orada kalan çadır kar altında kaldı. Topluca yardımı koşarak arkadaşları kurtardık. Kar ve fırtına bütün şiddetini devam ediyor. İkinci çığ tehlikesine karşı yer değiştirme karar verdik. Biraz yukarıda yamaçta ikinci noktada konumlandık. Gece yarısı bir kere daha çığ koptu. Bütün ağırılığı sanki koca dağ yıkılıyordu. Bizim çadırın dışında olduğumuz için kar bizi sürükledi, ayrıca Rojda'nın elindeki el feneri yanar yazayla olduğu için diğer arkadaşları tarafından ışık farkedilecek karanlık. Adnan, Piling ve 10 bayan arkadaş ise çığ altında kaldı. Silahlarımız her şeyimiz kar altında kaldı. Onları kurtarmaya çalıştıkysak da başarmadık. Sağ kar arkadaşları alıp mezraya ulaştırmaya çalıştım. (Elyile isaret ederek) Bu arkadaşın babasının evi çığ altında yolda donarak şehit düşti. Grupları geriye kalarlar ise şu anda mezrada bir evöler. Üç-dört kişinin içinde hepsinin elleri, ayakları yanmış, su toplamış tedavi bekliyorlar. Tecrübeli olan bir arkadaş görev-

mişti. Piling ve üç bayan arkadaş da kadroydu. Şehit düşenlerin hepsi on seçkin savaşçılardı. Bu değerli şahsiyetlerin soruları ve cevapları bir film serdi gibi gözlemlerinin önünden geçiyordu.

İsa arkadaş takım komutanı olduğu için Adnan arkadaş ayrılmaya grubu o komuta ediyordu. Kısa bir suskunluktan sonra toparlanınca konuşmaya devam etti.

- Demek çığ Jihat arkadaş. Partinin 15 yılı evladı ihmal ve dikkatsizlik yüzünden şehit düştü. 7 kişi de yaralı ve donmuş? Şu anda grupta yanıkardan anlayan arkadaş yok. Kemal arkadaş bu işten anlıyor, ama çok uzaklardadır. 8-10 saatte kendilerine ancak ulaşabilir. Tabii geliş de o kadar sürer. Bu durumda yaralıları hiçbir müdahalede bulunamayız, sadece bazı tedbirlerimiz söyleyebiliriz. Su toplayan yerlere vermemek şartıyla paltaları. Serin bir ortamda tutmaya çalışın. Lokman ve Şahin sizinle birlikte mezraya dönsünler. Bırakın köylüye de alın, çığın kopuşu alana göün. Ben de yarın buradan hareket edeceğim. Merak etmeyin. Kemal arkadaş mutlaka gelecektir. Ben gelmek istiyordum, ama grubu imha ile karşı karşıya bırakamam.

Arkadaşlar biraz sıkışarak oturmuş. Ve iyi dinliyor. Sadece olaylar ve gelişmelerle ilgili bilgi vereceğimi. Ama sizden tek bir şey isteyeceğim. Savaşçı iradeniz ve soğukkanlılığınıza sahip olun. Bildiğinizi çığ Jihat arkadaş bir kaç önce geldi. Gördüklerini ve yaşadıklarını ilade edebildiği kadar, hatırlayabildiği kadar anlatmaya çalıştı. Üzülün olayın çok kendisini ne oranda etkilediğini. Net kestiremedim. Ama herhalinden sağlığı olmadığı bellidir. Buradan çıkan grupları başta Adnan arkadaş, Piling arkadaş ve 10 bayan arkadaş çığ altında kalarak şehit olmuşlardır. Bayan arkadaşlardan sadece Rojda'nın kurtulmuştur. Ayten, Kemel, Doğan, Ra-

hak kurtulmayı bekliyorlardı. Peki bir şey sormadan edemeyeceğim. Başınca, şu yöre, slogan sesi duydınız mı? Veya herhang bir sesleniş duydunuz mu?

- Gruptan bir ses duydunuz mu?
- Evet buyur heval, gidenlerin içinde sen de vardın değil mi? Anlat bakalım.

- Evet buyur heval, gidenlerin içinde hiçbir ses veya işaret alamadık. Yanı şüphelenmedik. Biz gittiğimizde kar yağış durmuştu, rüzgar bile emsivordu. Kuş seslerinden başka ortalık çok sakindi.
- Peki anlaşıldı... Aradan 7 gün geçmiş zaten birazdan karanlık basacak. Biz yola çıkacak bile yaralı olmasın. Sabaha üç saat kala biz buradan yola çıkacağız. Jihat'ları yarın mezradan birkaç köylüyle noktaya gelecektir. Çığ karlaştırdı. Cenazeleri kaldıracağız. Silahları alıp da hanıma büyük ihtimalle ana karargaha döneceğiz ve pariden yeni talimat bekleyeceğiz.

Jihat vedalaşp yanındakilerle mezranın yolunu tutarken, 5 kişilik bir tim grubu da Kemal arkadaşın omdu. Sabaha üç saat kala biz buradan yola çıkacağız. Jihat'ları yarın mezradan birkaç köylüyle noktaya gelecektir. Çığ karlaştırdı. Cenazeleri kaldıracağız. Silahları alıp da hanıma büyük ihtimalle ana karargaha döneceğiz ve pariden yeni talimat bekleyeceğiz.

Jihat vedalaşp yanındakilerle mezranın yolunu tutarken, 5 kişilik bir tim grubu da Kemal arkadaşın omdu. Sabaha üç saat kala biz buradan yola çıkacağız. Jihat'ları yarın mezradan birkaç köylüyle noktaya gelecektir. Çığ karlaştırdı. Cenazeleri kaldıracağız. Silahları alıp da hanıma büyük ihtimalle ana karargaha döneceğiz ve pariden yeni talimat bekleyeceğiz.

Sabaha birkaç saat kala nöbetçi arkadaş çadırlar dolasarak "Rojda" peşiniden sen bir kaç dakika içinde birlik yola çıkacak üzere hazırlanmış. Kar yağış kesilmişti. Kar kalınlığı neredeseyse bir metreymiş. Vadi'de ve çığ yerlerde meterefer kalınlıkta bir birikmiş. Günün önce yağış kar tipiye dönmüş, buraları doldurmuştu.

Mezra'nın ağır yaralı olduğunu sezmele zorlanıyordu Ferzede'nin yanına geçerek oturdu.

- Heval hepinize geçmiş olsun. Vatan halkımız, partimiz sağolsun. Diğer yoldaşlarımız şehit düşmüş.

- Sağol Şahin arkadaş. Yaram acı veriyor, ama asıl acı arkadaşlarımızı kaybetmemiz.

- Yaralıların su toplamış, o suları palatalacağım. Yarın sabaha sağlığı arkadaş yetişir.

Cengiz arkadaş:
- Kim gelecektir neden sizinle gelmedi. İhmal ediyorsunuz.

- Bu ihmal de nereden çıktı? Kemal arkadaş gelecektir. Ana kampıdır. Buraya geliş 20 saatın fazla sürer.

- Hep onun yüzünden oldu.

- Kimin?

"Jihat'ın. Dayanamadı, sanıyorum. Arkadaşları kurtarılabildik. Sonra bizi yola çıkardı. Mezranın yolunu çok iyi biliyoruyordu. Normalde 45 dakikalık yolu 5 saatte çıkardı. Dönüp doştuk, aynı yere geldik. Aynı yokuşu hem iltırmamış ve tekrar imiş, bir daha tırmamış. 5 arkadaş bu yüzden yabakbetik. İnanılmaz... Korkunç hata..."

- Sakin ol, sonra konuşuruz. Arkadaşlar yöklenme, elbet o da öyle olmasın istemeyiz. Şimdiki sorun sizin sağlığınızdır. İsa arkadaş sabaha doğru kış kampına hareket edecektir. Ben de köyden bir kişi alıp Jihat'la odayı yeniden arkadaşları karalamaya talimatlı aldim.

Ev sahibi:
- Arkadaşlar, sizlerden birinin gelmesi gerek yok, istirahat edin, yarın ki işimiz zordur.

- Köy ne kadar uzaktı?

- 5 kilometre. Gidip dönüş hızla üç saat kekebilir.

- İyi. Siz üç saatle dönerseniz. Sabaha doğru bir saat kala buradan çıkarız.

yetici olmadıkları gibi savaşçılara hizmet etmek onları gururlandırdı. Son gelen konuklarıyla yakın ilişkilenmişlerdi. Şimdiki evin reis bu görevi yapıyordu. Daha fazla dayanamazdı. Annesi kızına seslendi.

- Kızım elini çabuk tut, Sofrayı hazırlamadan Rojda'yı dışarı çık. Tekrar yatayına götür.

7 kişinin elleri ve ayakları hiçbir işlev yapamıyordu. Rojda'yı evin genç kızı, erkekleri de evin sahibi ve ya genç oğlu sırtlayarak tuvalet götürüyorlardı. Kemerini açtıkları sonna iliklerini açar, pantolon veya eşofmanına aşığıya indirir. İçin birincisi tekrar aynı işlemleri larsine yaparak yatayına getirirlerdi. Eller mikrop kappasını diye kappasını gö-

revi. hazırlamış iltak bezleri ile yapıyorlardı. Bunun için her gün iltak bez parçası hazırlanıyordu. Yaklaşık 10 dakika sonra kış sessize annessine yaklaşırdı.

- Tamam ana, şimdi sofrayı kuruyorum.

- Her şey hazır seni bekliyor.

Bir elyile de yanındaki havluya alınırdaki tineri siliyordu. Aşxaneden oturma odasına doğru hareket etti. Kapıyı sessizece aralayarak içeri girdi. Önce konuşmadığını salıyarak özlüklüğünü ve çaresizliğini anlattı. Birden sesini yükseltti.

- Heval hoş geldiniz. Geçmiş olsun. Şehitler için gözümler körsün (veya limon rebene) öbürlerini göremedim. Ama eve yüz metre kala donarak şehit düşti. Şehit düşenleri bir türlü kabul edemiyordum. Geç-gündüz aklımdadır. Keşke bu kadın halime onlara bir yardımı olursaydı. (Gözleri dolarak) Kimbilen anneleri ne yapıyorlar şimd? Bu yiğitler, bu eshablar, bu vatan için yitmiş namadıkları vadilerde şehit düştiler. Hem de acı çekerken, yakınları, anneleri mezarlarını bile bilmeyecekler. Köylüler mezarları kazdılar. Çolukçuk kadın ve erkek herkeş hüngür hüngür ağlıyorlardı. Hiçbir yürek bu acılara dayanamaz. Onların şahadetleri çok etkilidir. Sanki yüreğimizin bir parça koptu. Bu kırım üç gün ağzına bir lokma bile almadı. Tesellimiz bu yaralılarıdır. Onlar da acı çekiyorlar. Doktor yok, ilaç yok, bütün korkum çürümünün yaraya yavaş bütün bedeni sarmasdır. Hemen bir şeyler yapmalısın.

Şahin arkadaş:
- Sevgili annemiz buradakiler için merak etme. Senin emeğin boşa gitmeyecek. Sen onlara en iyi müdahaleyle ve bakımı yapmışsındır. Sağ kalarlar ve şehit düşenler bu düğmeye karış savımsızla karar verilecekler. Kırkıstan'ın her karış toprağını mezar olarak, bütün kadınlarını da birer ana olarak kabul etmişlerdir. Hiç-

birimiz salt annelerimize atı değildir. Sen de a annelerden emen. Annelerimiz ve geleceğin özgür bir Kırdistanı için daha çok bedel vermeye hazırız. Buyer sefira-ya birlikte yemeye geyim. Buylar.

Yemekler yenildikten sonra sefira acele toplanır. Şahin ve evin sahibi sialanları n alarak köye gitmek için yola çıkılır. Yolların karia kaplı olması ve karanlığın etkisiyle bir buçuk saat sonra köye varılır, köy yedden yetmiş yurdsaverdi. Bir tek ajan ve işbirlikçi yoktu. Hepsinin yüreği özgürlük savaşçılığıyla birlikte atıyordu. Şehitlerden dolayı köyde malem havası vardı. Onu muhtara göldü. Kendisine durum hakkında bilgi verildikten sonra kendisinin yardım istedi. Zaten o da bir şey yapamamış enklığı içindeydi. Kendine söylenilen parti talimatı olduğunu hemen bilince çıkardı. Görev bilinci kendisini mutlu etmişti.

- Siz dinlenin, çaylarınıza için. Ben hal-elerim, deyin dışarı laradı.

Yaklaşık yarım saat sonra kalabalık bir grup köylü ile geri döndü. Haber yidim- nı hıziyla köyün öbür ucuna kadar yayıldı. Kadınlar bile girmek için harekete geçmişlerdi. Genç kızlar, gelinler (dağ, fırtına, yollar kapalı) gibi gerekçeleri kabul etmek istemiyorlardı. Ağzılarından bir tek şu sözler çıkıyordu: "Orada 10 bayan varmış, onların cenazelerini ancak biz gömlenebiliriz." Elbette ki haklılık payı da yok değildi.

Şahin arkadaş: - Bacılarım, sizin gelmeniz bu koşullarda hem gereksiz, hem de imkansızdır. Sizi anılıyorum. Belki bilimeyebilirsiniz. Ama bir açıklama yapayım. Bazen şehitlerimiz düşmanın eline geçiyor. Onları alamyoruz. Vahşi ve insanlık çikmiş Türk sömürgecileri cesedini birok uzunu keserek parçaladıktan sonra ailelerine teslim ediyor. O vahşetini "bret" diye sergiler. Bazen de yakarak yok eder. Böyle durumlarda aileler şehitlerini kelen güdülüyor. Ama bu şehitlerimiz elimizde dir. Biz onların üstündeki üniformaları, elbiselerini çıkarmayız. Onlarla birlikte gömeriz. Şehidin kelen sevdiği genlik k-yafedir.

Anaların, bacılarım bayan şehitlerini- nin gururu olan ve Kürt kızının geçmişe hiçbir zaman yakalayamadığı, tanımadığı özgürlük duygusunu, tutkusunu yakaladıkları bu elbiselerini onlardan mahrum bırakırsak, onları incilmiş olmaz mıyız? Ayrıca şehitleri orada uygun bir yerde gömersek asıl sahipleri olan kutsal Kırdistan dağlarına teslim edeceğiz. Gerillanın her kurşun atışında gururla dinleyecek ve bize güç katacaklardır. Kırdistan'ın her dağında, vadisinde, ovasında, köyünde ve de her kanlı toprağında şehitlerimiz vardır ve olacaktır da.

Bu vadinin isminin de bundan böyle "Şehit Piling Vadisi" olması için partiyeye öneracağız. (Daha sonra partiyeye bu öneri götürülmüş ve kabul edilmiştir. Genlik haritalarında ve harita arasında Şehit Piling Vadisi diye geçiyor.)

İnanıyorum ki, bu istemizi kabul edilecektir. Şehit Piling arkaşda şu anda çiğ altında kalmış çok değerli ve emekçi bir savaşçı ve parti kadrosuydu. Size diğer şehit bayatların yerleri söyledimdir. Onlar donarak şehit oluyor. Daha şimdiden o dağlar ve vadiler düşmanın yakarı birer ateş kütlesi oldu. İçlerinden çıkan dök arkaşda ve onar adet kazma ile kük- rek lazımdır. Diğer arkaşdaşları evlerine dönmeliyiz. Yaşasın fedakar ve yurtsaver hakimiz. Görürsünüz sizin için bir ke- re şehit düşmek bile azdır. Fazla zamanını kalsın. Geri dönmek zorundayız. Evet bu şehitler, bu kızı köylü Seyit Rızan'ın diyarında, dağların doruklarında size bakacaklar, güç verecekler ve en önemlisi de siz gözetleyecekler. Yani sizden de beklenilen vardır. Evet özgürlük meşalesi aklı yambagınızda yazıyor, onu gülersenizdir. Bu ateşi söndürmeyelim. Bir gün bu ateş sönerse koca Muntur başımıza yıkılır. Alından kalkamaz.

Şahin arkadaşın bu etkili konuşmasıyla, önce duygu yükü ve acıma hissi ile

harekete geçen kalabalık bir anda polise çığılını dörmüştü. Bu duyular yerini yüz yüze somürgeci düşmanı olan Töçeyi kin ve ölmeye bırakmıştı.

Lokman ve diğer arkadaşları dört köylü ile birlikte erikenden çiğın koştuplu şu kamp noktasına vardılar. Grubun içinde Lokman rehberlik yapıyordu. Mazardan hareket etmeden önce şu kampının bulunduğu vadinin bazı özelliklerini anlatı- lar. Köylüler verilen kısa bilgiden sonra avucunun içi gibi bildikleri vadiyi tanı- maları. Bu yüzden o noktaya gidebilmek için kestirme yolları kullananlar hünerlerini göstermişlerdi. Karşı yamaçta İsa arka- şda 25 kişilik bir birlikle kendilerine doğru ilerliyordu. Hiçbir iş yapmadan sadece onları beklediler. Yarım saat sonra to- plam 32 kişi çalışmaları hazır. Lokman, Şahin ve dört köylü İsa arkadaşın yanına kadar gittiler. İsa arkadaş elini uzatarak köylülere tokalaştı. Ve "Hoşgeldiniz, yaptıklarınız için sizleri selamlıyorum" dedi ve sonra Şahin arkaşda döndü.

- Heval hiçbir iz veya beşiri yok, onları nasıl bulacağız?

- Heval 6 gün önce buraya gelen grubun içinde ben de vardım. Bizden sonra tekrar çiğ komuşu, bu kadar kar yoktu (aile ile işaret ederek) bu alanda. Yani ayak izleri vardı. Kurtulanlar şehitleri kurtarmak için çok çabaladıkları serleşmiş kardan

- İsa arkaşda buldum. Çadır direğinin tepesi bu galiba. Çiğın yüklenmesiyle yan ve aşağıya doğru yere çok yakın devil- miş.

İsa arkadaş: - Arkaşdaş çadır yerinden kopup fırlaması şehitler arkaşda bir yerde olma- lı. Direkten ilibasen yukarıya doğru açalı- m.

Kar kalınlığı alı metreyi geçiyordu. Ni- hayet çadır olduğu gibi açığı çıktı. Her- kes nelesini tutmuş bir süpriz bekliyordu. Aradan 8 gün geçmiş, yaşama şansları halen olabirdi. Çadır yerinde duyuordu. Bir tek kızıık bile sökülmemişti. Siki sıkı- ya bağlanmış. Tüz bir çalıma olduğu be- liydü. Böyle olmasaydı yüzlerce tonluk kar tepeleri onu yüzlerce metre sürük- lebilirdi. İçinçikler de her tarafa savur- luydu. Çadırın açılma yavaşça araladı. Ve başını içeri soktuğunda manzara kor- kuncu. Yan yarı uzaırmı yavaş aile büyük- leri omuz ceseller. Tüfekler ve lojistik malzemeler çadırın açısına yakın bir kö- şede idi. Lojistik malzemeleri çadırın açı- zına yakın bir köşede idi. Bir eyle tüfek- leri dışarı çıkardı. Elden ele yukarıya doğru uzaldı. Son tüfeği almak isterken tüfek devrildi, yere çakıldı, altında çiğ demlikler vardı. Büyük bir gürültü çıkardı. Sirt çantalarmı, ceplerini özel notları ve değerli eşyaları tek tek çıkardı ve bir

miş, hiçbir müdahalede bulunmuyorlardı bile.

İsa arkadaş: - Arkaşdaş, karın kalınlığını görüyoru- sunuz. Şehitleri hiç oynatmayacağız. Alt- larında tahta ve battaniye vardır. Rahat- ız etmeyeelim, üstünü tekleri kapatalım. Hiçbir şey olmaz. Kar iyi korur onları. Ba- harda gelip cenazeleri uygun bir yerde gömeceğiz. Görüşünü belirlemek isteyen arkaşda var mıdır? Peki katılırsunuz. Arkaşdaş yukarı çıkın teker çadırın üstü- nü dolduram.

Bu arada bir inleme gibi anlaşılmayan bir ses duyuldu. İsa arkadaş önce önem- semedi, kalabalığın içinden gelmiş olabilir veya bir arkaşdaş uyuyor olabilir diye dü- şündü. Sonra beyinde bir kıvılcım çıktı. Dayanamadı, emin olmak istedi.

- Arkaşdaş içinizden konuşan oldu- mu?

- Ne zaman?

- Şimdi. Ağlayan oldu mu? Ben bir ses işittim.

- Hayır heval buradan çı bile kımadı.

Bir dakika bir daha çadırı bakayım. Birliği büyük bir heyecan sarı. Kimi- nin kabi duracağımı gibi hızlı kızıl par- mayış başladı. Yoksa baygın olarak yaşı- yorlardı mı? Öyle ya canlı olup olmadık- larına bakılmamıştı. Ölümleli peşinen ka- bul edilmişti. İsa arkadaş nelesini tutmuş, gözleri dolunay gibi parlıyordu. Çadırta tekrar girişinde bayılacak gibi oldu se- vinçten. Mucize gerçeğe dönmüştü. Gözlerine ve kulaklarına inanamıyordu. Bayanlardan birisi yerinde hafifçe kımı- lananak hareket edince parlıyordu. Ara- lık- ız sesleri yordu.

- Heval ben yaşıyorum. Heval ben ya- şıyorum. Gözlerini açtı. Bu Jıyan arkadaş. İsa arkadaş hemen gözlerini bağıladı.

- Jıyan heval korkma biz buradayız, gözlerinizi kır olmasın diye yaşıyorum.

Bir grup arkadaş daha aşağı indi. Tah- talardan ve kükre saplarından hemen bir seyye monte ettiler. Zaman kaybetmeden 5 arkadaş ve bir köylü köye gönde- meye karar verdiler. Tim komutanına verildi ve Kemal arkadaşla verilmek üze- re yazıldığı laimata şu notları düşüyordu: "Heval Kemal, Jıyan arkaşdaş kurtardı. Diğer arkadaşların şehit düşüşü kesin- leşt. En kısa zamanda toplanı yap. Yü- rüylecek arkaşdaşları ilah, Razi, Cen- giz, Giran, Şahin ve Lokman" belirlen- ti noktada birliğine katılmak üzere gönde- rildi. Köyde bir sığınak yapıp, yaralıları ilgile- nin. Bizi aramayı, ikbaharda gelip sizi oradan alacağız. Devimci Selamata... İsa."

Çok zorlu bir yolculuktu. Kar kalınlığı bir metreyi buluyordu. Gün ışığı vuru- ğundan kar yumaşmıştı. Omuzlarda seyye ve yan baygın bir insan ağırlığı za- man zaman sendelemelere ve tökzele- melere neden oluyordu. Böyle olunca da düşmeleri yer yer oluyordu. Düşecek di- ye paniğe kapılıyorlardı. Mezraya ulaştık- larında sağlığı Kemal arkadaş da gelmiş ve tedavilere başlamıştı. Yanında bir mik- tar ilk yardım ilaçları ve kesme aletlerini de almıştı. Ama gelecek miktarda değı- li. Şahin cebindeki pusulayı çıkarıp kendisi- ne uzattı. Kış bir gözetiltikten sonra köylü- lerine dönerek:

- Emekler kardeşlerin mümkünse bizi beş dakika yalnız bırakın, sonra sizlerle de görüşeceğiz.

Gerilla ve yaralılarından başka da hiç kimsa kalmamıştı. Daha sonra köylüler çarşı alındı.

- Arkaşdaş yaralıların için bir sığınak hazırlamak sanırım daha uygun olacaktır. Ayrıca sizlerden bir kişiyi Erzincan'a git- mesi ve verdiğimiz listeyi göre ilaç al- gimesi gerekir. Bu ilaçlar hayati önem taşıyor.

Köylünün biri söze kaşıyor.

- Heval sığınak işi olmaz. Biz yarın ge- lip arkaşdaşları köye götüreceğiz. Har ar- kaşdaş bir eve (dağcağıza) z. Bakımları da- lıca iyi yapıyor. İlaçları içine birimiz Erzincan'a gidecek elimizde ne gelior- sa, gücümüzü yavaş yavaş her türü iş- ke ve fedakarlığa hazırız.

Kemal bu cevaba sevinmişti.

- Arkaşdaş sizleri katılıyorum. Siz öyle uyku gördüğünüz yapacak başka bir şey yoktur. O halde yaralı olmayan ar- kaşdaşları birazdan yemelerini yer yemez birliğe geri göndereceğiz. Yaralıları ben tedavi edeceğim. Bekli son durum ha- kımda merak ediyorsunuz. B'nin bir par- mağı, Cengiz'in bir eli, Ferzenden de el ve ayak parmaklarını tümü kesilecek çok kötü yamışlar. Daha doğrusu tecrü- besizliğin en büyük kurbanı Ferzende ar- kaşdaşıdır. Eve gelir gemiş uyumak istemisi, üstelik üzerine iki yorgan atmış- lar. Soğuk suda masaj yapıyadı bunlar olmazdı. Bu korkuncu kazaay bu şekilde atılmaları bile bizim için sevindirici. Bayan arkaşdaşın uzun süz süz, aç, hareketli kaimi 2-3 günde kendine ge- lir nancındayım.

Ertesi gün köyden 25 kişilik bir grup el kızıkarıyla birlikte mezraya geldiler. Aynı gün yaralıları kızıkarla bindirecek göldü- lü. Her yaralıyı bir eve yerleştirildi. Kırdistan köylüsü her yaşlıya, genceye, geliniye, kısıcağı her şeyiyle seferdar ol- muştı. Savaşları için hiçbir fedakarlık- tan çekinmiyorlardı. Yaralı genliklara en iyi bir şekilde bakmak için açığı birle- riyle yarışıyorlardı. Düşman denetlemesi- ni olmasaydı da onlara büyük kolaylık sağlıyordu.

Kemal arkadaş yaralıları bakmak için bütün gün evden eve mekik döndür-üy- dü. Bu arada hasta çocuklara da baka- yor, ilaç dağıtıyordu. Köylülerle ilişkisi olağanüstü derecede bir gelişme gösteriyordu. Parti yaşamını, parti çizgisini yakından tanı- mak ve kabul görmek onlara mutluluk ve güven veriyordu.

Dikkatler hep Jıyan arkadaşın üzerin- deydi. Genç kızlar onu bir dakkka bile yalnız bırakmadılar. Gözleri hâlâ bağılıydı. Mide ve bağırsaklarının çalışması için yağsız, tuzsuz piring portası-lapa ve pa- tates püresi veriliyorlardı. Vücudunda yanık yoktu. Uzun süz sol bacağını üstünde oturduğundan hareketlessi kalan bacağını şişide de gittikçe aralıyordu.

Jıyan arkadaş arada bir "ben neredeyim, siz kimsiniz? Pandem kim var. Diğer arkadaşiler kurtuldu mu?" diye soruyor, sonra şehitler için ağlıyordu. Bayanlar ba- zen kendi aralarında fışıl şekilde konu- şuyorlardı, "acaba gözleri ne renk, bir açılarsa da görsük." Kemal arkadaş ilki gün sonra çeyne çok az ışık gerek- sekte perdeni kapattı.

- Jıyan arkaşdaş şu an gündüzdür. Pencereyi kapattım. Çok az ışık var. Gözlerini açacağım. Gözkapaklarını ya- vaş yavaş aç ve tekrar kapat. Yarın saat bu şekilde devam et. Gözlerini ışığa alış- tır. Korkma, ilk başta bir güç görmeyele- rin. Paniğe kapılma. Uzun süz yere kararı- la kaldın. Gözlerini kaybetmeyisin diye İsa arkadaş başlanmış. İsa arkadaş bayı- masaydı gözlerinin bir daha asla gör- meyecekti. Jıyan arkadaş dedikleri an- ladin mı?

Korkusunu belli ettirememesine bir- zara ürkük ve yavaşça:

- Evet heval anlamdım. Gözlerimi açabi- lirsin.

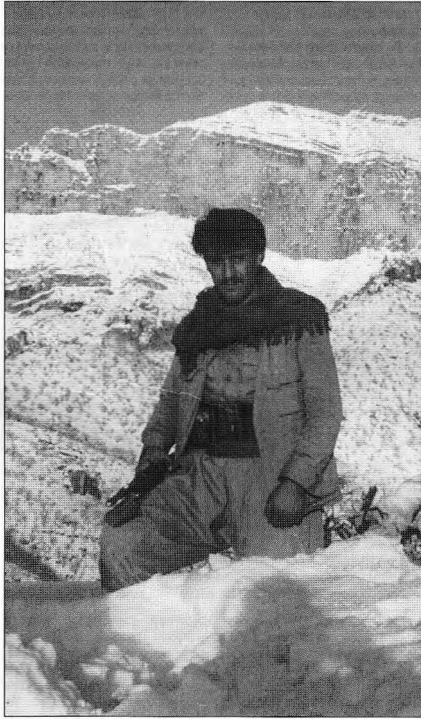
Jıyan yarın saat sonra gözlerini iyice açtırmıştı. Kemal arkadaş da her 5-10 dakikada bir parçeyi biraz daha aralı- yordu. Nihayet saatler sonra perde tamamen açıldı. Jıyan da arkaşdaşları net olarak gö- rüyordu. Sadece arada bir yaşlar akıyo- ru.

Kemal arkadaş:

- Fazla konuşma, birazdan diğer arka- şdaşlar da buraya geleceğiz. Olan bilen- leri hepimize anlatırsın.

Jıyan arkadaş şaşkın şaşkın etrafına bakıyor, kurtulduğuna seviniyordu. 11 sa- vaşçı arkaşdaşın şâyedlikleri türükler, marşlar, moralieri, sonra da takliti takisi bir daha konuşmamacasına susmalarını bir film şenidi gibi beyininde geçirir. Bir inoce siion gibi akan soğuk terler hemen belli oluyordu.

- Sobanın başında oturmış sohbet ediyorduk. Çok neşeliydik. Dicle ve Zo- zan arkaşdaşlar marş okuyorlardı. Biliyo- runuz Dicle'nin sesi çok güzeldi. Diğer

belli oluyordu. Bz bunu kurtarma çalış- maları değıli de, kamp teker kurma çalış- maları sanmıştı. Enimin gurası olmalı. Çadırları bir öğünde kuduklarını söyle- meyeli. Birbirine paralel 5 metre araya- lı kanalı açarak çadırların bir veya ikisi- ni bulabiliriz.

İsa arkadaş eyleyi ilki hat işaret ederek, - Burada olma ihtimali oldukça yük- sektir. Toplam 10 körek var. Nöbetçeye çağıracaksız. Yonuların çekilecek, başka arkaşdaşları çağıracak dedi.

Kısa bir zamandan sonra ilki çadır da bulundu. Buradaki kurulumuşı. Silah- lar, sırt çantaları ve lojistik malzemeleri tek tek kamn içinden ayıklanarak çıkıldı. İki tane de körek çıkardı. Sıra artık anı- dığı isimle şehitlerin çadırına gelmişti. Yoruca bir çalışmadan sonra birisi yük- sek bir sesle:

çantaya dolurdu. Sonra dışarı çıkardı.

Bütün arkaşdaşlar grup halinde aşağı inerek çaresizlik içinde yolaçtılar. Son bir kez daha baktıkları sonra sayı du- rusa geçiller. Kimileri çokları gibi hüngür hüngür ağlıyordu. Sömürgecilerin korktu- ruvalarından olan PKK'nın kahraman ko- mutanlarından 15 YK'ın Karan komutan- ığı faciasında şehit düşmüştü. Kendini döndürme fırsatı bile bulamadan şehit düşmüştü. Yanında Piling arkaşdaş ve ka- dın ordusunun 10 değerli savaşçısı da aynı akıbbı paylaşıyordu.

İsa ve diğer arkadaşlar silahları aldık- tan sonra yüzlelerinde dayırmalar bir acı hissettiler. Arkaşdaşların ve komutanları- nı siahıştırdıydı. Kiki şehitler bu si- lahlarına ölmüne bağlaidılar. Hiçbir çığı- rı onları bu sevdiğerinden ayıramadı. Ve el koymazdı. Ama ölüm çaresiz birak-

Baştarafı 9. sayfa

gelen sorunu oluyor. Yani "so-run sorunu" gibi bir durum almıyor. Ortadoğu ne kadar sorunluysa, Kürdistan da o kadar sorunu duyuluyorsa, Ortadoğu sorunu görmek ve çözmek istiyorsanız, o zaman Kürdistan sorunu görüp ve çöz, her şey yaparsınız.

Tam bu noktada ben yine o gazetecinin değerlendirmesine aittir bulunmak durumundayım. Şimdi Selahaddin'in şöyle bir özelliği vardı. Üç temel halkı; Arap, Kürt, Türk birliğini sağlamıştı. Kürt sorunu eğer çözülmeseydi şimdi çok parçalanmış; Arap, Acom, Türk soven ulusluğu içinde müthiş parçalanmış ve katliam politikalarıyla karşı karşıya. Bu politika ilkel milliyetçiliğin politikasıdır. Arkasında emperyalist aşka babaları var. Sorunun en uç kısmı oluyor. Dünya capındaki sorunun en gelişmiş uç oluyor. Ortadoğundan da en stratejik yerinde Irak şu anda en sorumlu bölge ise, Kürdistan da onun en sorumlu yeri. Yine İran'ın sorunu gelip Kürt sorunu da dayanıyor. Türkiye'nin sorunu gelip buraya dayanıyor. O halde eğer biz bir de mikro yapıyı düşünürsek, bu mikro yapıyı edinecek istiyorsanız, bu seller Kürt sorunu yakından ele almak zorundayız.

Bir bölge global cepheden sorunu indik, bir de mikro cepheden değerlendireceğiz sorunu göreceğiz; bir defa uyanıyagelen politikaların kapitalist-sömürgeç ve ilkel milliyetçi, soven, boğazlayan yönlü bütünlüğe aşık çıkacak, çıkıyor da Herkes, "Amerika bizi niye sattı, neden bu rejimi böyle bıraktı. Neden Türkiye bu politikayı uyguluyor. Neden İran'ın içinde böyle yapı? Yine Hepsini bu genel anlamda içinde zah edebilir. Son 200 yıllık sorunu araştırırsanız etkiler, Kürdistan'a şimdiki kan kusuyoruz. Pek çözüme gidilirse ne olacak?

Birincisi, bütün kapitalist-emperyalistlerin 200 yıldır geliştirdiği sistematiği karşısına almak, sorunkı zordur. Bu nasıl ortaya çıkmıştır? İlkel, soven, milliyetçi temelde doğan devlet politikalarını aşarak zorunda. Altta bununla bağlantılı olarak şuna yol açacak, bütün kültürlere, illere özgürlük. Nitekim Kürt sorunu çözülerek

Bütün kültürlerle, bütün halklara özgürlük...

se herhangi bir devlet içinde, bu azami demokratikleşme demektir. Şovenist milliyetçilik geleceğin aşılması demektir. Kapitalist-emperyalist sömürgeçlik ve yeni-sömürgeçlik dayatmalarının aşılmasıdır. Demek ki, bu kadar yüksek bir çözümleyici gücü vardır. Ortadoğu coğrafyasında çok çözümleyici olan halklar arası; kültürel, dinsel hatta kavimsel yakınlığın kurulması demektir. Çünkü çözüm, tarih boyunca burada böyle olmuştur.

Bu çözümü veya bu doğal gelişmeyi önleyen bu son 200 yıllık yaklaşımlardır. Bu yaklaşımlara karşı doğrudan olarak sen de tarihin yaklaşımları gösterişin. Görmekle çözüm olur. Burada yükselen şimdiki Kürt sorunu temelinde biz böyle bir sorunu gibi düşünürsünüz da özünde tarihi kapsamı çok zengin çözümün ilkel milliyetçiliğinin aşılması. Nitekim bu da denendi. En son Celal Talabani ve Mesut Barzani pratikliğinde bütün iltisaf etmiş, ilkel milliyetçiliğinden da alt bir türdendir, burada uygulayageldikleri. O işte Kürt halkı dayatılan katliamlar durdurmak zorunda kalsın, daha da derinleşmesi için açtı. Demek ki, çözüm olamıyor. Belki kısmen Türk ulus sorunu çözüldü, Türkiye de meyeyceydi, çünkü Arap da, Fas da çözüldü. Fakat bir o kadar da ağırlaştırdı. Kürt de hiç çözümü. Tümünde ağırlaştırıldı ve hatta sorunu daha omla gibi bir sonuçlara karşı karşıya gelmesine yol açıyor.

— **Söyle bir gerçeklik şu mu; Kürdistan başta altında tutulmuş; diğer, başta altında tutulan ulusların hepsi kendisi baskılı altındadır.**

— Elbette, kendi halklarını da bu rejimleriyle manvettirler. Şir Türk ulusal bütünlüğü için kurmuş uyanıyagelen politika bile bu gün Türkiye içinde hale geliyor. Ben buna "mayınlanma" dediğim. Hayvanlara bile uygulanıyorsa bir rejimi uygulamak, ancak senin de mayınlanma anlamında. Maalesef diğer rejimleri de gel-

dikleri nokta bundan farklı değildir.

O halde eğer Ortadoğu sorunu da ha köklü kavramak istiyorsanız, Kürdistan türünde kalkan güttüldü de kapsamlı bir tahille tabii tutmak gerekiyor.

Kürt sorunu temelinde bir Ortadoğu sorunu. Ortadoğu'nun en derinleşmiş çözülmüştür. Aynı zamanda Ortadoğu'nun en kapsamlı derinlik zengin çözülmüştür. Bu kısıt anlamında gizlen çerçevede çıkarılması gereken en önemli sonuç budur.

— **Bu noktaya dönerseniz iyi olacak. Yani Amerikan politikalarına karşı kuşkusuz başka metropollerin de bölge üzerinde politikaları var. Almanya'nın bir bütün olarak, Ortak Pazar'ın, Japonya'nın bölge ilişkilerini nasıl etkiledi, bugünkü politikaları nasıl etkiledi?**

— Burulan fazla etkisi yok. Amerika, "ben tek başıma burada, bu yeni nizami kurayım ve dağıtım tek elden yapıyorum" diyor. Tabii bunun pay ağırlıklı olarak kendisine olur. Diğerleri de, "tehlükedir, petrol hepimize çok gerekli, buradaki pazar hepimize çok gerekli tek ele olmasa sakıncalıdır" diyor. Yine Fransa, "ben buranın en eskisimiyim", Almanya "benim Yakındogu üzerinde temelli etkilerim var" diyor. Ayrıca Japonya da, "zaten ben temelde petrole bağlıyım" diyor. Biraz güçlüdür bundandır.

Amerika, elbette ki, süper güç olma nedeniyle iddiasını sürdürmektedir. Kendi başına hareket etmeyi, hatta son füze saldırısıyla bunu kanıtlamıştır. Ama Fransa hiç boş durmamakta, restini çekmektedir. Almanya anında karşı bir politikaya yönelim içinde. Japonya hazine ve sanayim belli bir noktada uzaştırıyor. Dengeli bütünlüğe zorlayacak durumları yok ağızlar, ama yine de bu değişiklikler bölge halkları yararlanabilir. Şimdi değişiklikler altında ben anlamda derin. Demin de söyledim gibi bir de başta görülmek bir tarih ile küçükler arasında bir değişiklik.

Yine çok zengin kültürlerle tek monolitik faşist yaklaşımlar arasında değişiklik. Büyük cinlerin hakları, kardeşleşmeye kadar getiren kadar bilgili ile bu ilkel milli-

yetçiliğin getirdiği boğazlaşma arasında değişiklik. Yine bölge tarihinde kültürlerin bir arada yaşama hoşgörüsi ile ilkel soven milliyetçi devlet politikalarının hoşgörülsüzlüğü arasında bir değişiklik. Diler ekonomilerin birbirine ekle çok muntaz olan bütünlüklü bir yaklaşımla burayı dar menfaat çıkarlarına yol açan milliyetçi yaklaşım (neredeyse ticareti durdurmuşlar), bunun arasındaki bir değişiklik. Diler yasağıdır. Tarihle de en tezat teşkil eden, insanlık bir değişiklik. Bu. Daha modern bir deyişle halklara klasik sömürgeçlik giderek, hatta kurulan ilkel milliyetçi-soven devletlerle, emperyalizmin daha global politikaları arasında değişiklik. Hatta emperyalistlerin kendi aralarındaki değişiklik. Bu kadar karmasık değişiklikler yaşanıyor. Ben daha fazla uzatmayayım. Ama sol literatürde değişiklikler biraz kısa ele alınıyor. Bence buna asmalıyız.

— **Tabii, taktikleride ele etmek için kesinlikle değişikliklerin dayana inmek gerekir.**

— Tabii gerekli.

— **Yoksa hayatın gerçekliğini anlamayız.**

— Yalnız yine-sömürgeçliğe karşı ulusal kuruluş dersek bu, bölgeyi hiç anlamamaktır. İşte, "Türk başlılığı için her şeyi" Ama demin bahsettim bu kadar değişiklikler var, bunları gözardı edersen, sözde "bağımsızlığı savunuyorsunuz" ama 5-6 ilkel milliyetçi soven politikalarıyla, emperyalizmin alet olursun. İlkel-soven devletçilik emperyalizmin yarattır. Bunu da zengin vurgulamalıyız. Onun bir türüdür. Ortadoğu halklarına geçiren bir döl gömleğidir. Dolayısıyla değişiklikleri bu zengin maktile ele aldık mı, çözüm de bütün bu değişiklikleri hedeflemek zorunda. Hiç bundan kaçınmaya gerek yok. Bir dale alışılgımlıdır: gibi bir de dar bir ulusal kuruluşluğuy dersem bu da bir çözüm değil, çözümsüzlük olur.

— **Derin parçalarla yaşanan hatalara düşmek olur herhalde.**

— İlkel milliyetçiler düşersek kesin sorunu açtırıyor. Salt bağımsızlık dersek, tek devlet

biçimi bir bağımsızlık sakıncalıdır ve çözümü değil, çözüm-süzlüğü getirir. Benim başlıca çözüm kavramım daha geniş; bütün kültürlerle özgürlük, bütün

tralelere özgürlük. Dolayısıyla, oias bir çözüm bu zengin tarife bakarak yine onun bir türünü olan, çok zengin olan, kültür gerçekliğini esas alarak; dinler, diller, mezhepler her tür ekonomik ve kültürel farklılıklar ve zenginlikleri dikkate alan bir siyasi çözüm. Bu her şeyden önce, emperyalizmin oldukça göğesinde gelişen kemalizm türü ve diğer birçok ülkede de aslında onun bir türüdür. Afrika'da da Asya'da da gelişirilen şeyler bu tür ilkel-soven milliyetçiliğin aşılması: alta çok geniş bir demokrasi (demokrasi bir Avrupa kavramıdır), ama bence bu çok daha kapsamlıdır.

Halklar kültürel anlamda demokrasiyi çoktan yaşıyorlar! Dili halkı bir demokratik hak değil. Biz buna "demokratik hak" diyeceğiz, bu yanlış. Doğal bir şeydir. Hak diye ilmi süzmen bir anlama yok. Müzek, okuma-yazma vs. bunlara da hak diyemeyiz. Herkes bu Ortadoğu tarihinde bütün bunları gördü. Hiçbir zaman yaşayamamış görmemiş. Neden hak diyemiz? Doğal olan bir şey hak demenin anlamı yok. Ortadoğu toplumları buna yabancı değil. Bizler daha fazlasını geliştirebiliriz. Olsa olsa dediğim gibi, bu doğal hakları yaşamaya geçtikleri ile bağlantılı olarak engel teşkil eden ve birbirleriyle çok büyük bağlantılı olarak değişikliklerin en önemli olanı ve Kürten de çok yığın yaşadığı bu dar ulusalı kaderası aşmak Ortadoğu capında bir yerleşim-yönayışma gerektirmek.

Buğün bir Irak'taki federasyonlaşmayı giderek İran'a yaymak, Türkiye'ye yaymak biçiminde de bunun gelişmesi Ortadoğu'da kendine özgü bir federasyonlaşmanın gelişmesi demektir. Bu bir birlik biçimi olur. Örneğin Türkiye'de Kürt ve Türkler arasında bu gelişirse, da Ortadoğu'yu çok zorlar. Kafkasya'yı zorlar. Türk devletlere kadar, daha Baklanlar da etkiler. Bu büyük bir gelişmedir, yine Kürdistanın bütün kilit noktasındadır. Kilit rol oynamaktadır. Bu kilitin aşılması Ortadoğu tarihinde önemli bir aşamamın gerçekleşmesidir.

Baştarafı 19. sayfa

derliği bu gelişim çizgisini sürekli olarak sürdürüyor. Bu anlamda son derece devimci bir gerçekleştirmedir. Burdan dolayı PKK ve PKK önderliğinin devimciyi taşıması ve kendini kanıtlanmsı bir gerçeklik.

PKK'yı bir bürokratik aygıt, bazı kurallara hareket eden, kendin tekrarlayan bir güç olarak görmek kadar büyük hata olmaz. Tam tersine PKK, her günü yeniden yaratan, yeni bir gelişmeyi ilade eden, sürekli kendini yenileyip geliştiren, bu anlamda derinleşiren bir harekettir. Parti Önderliği, "PKK'nın olmak her gün, her an yeni başlangıçlar yapılabilmektedir" diyor. PKK'de güne ve an'a yeni bir başlangıçla karşılık vermek esastır. Yine PKK'de kazanılma, gelişmelerle yetinmek, Parti Önderliği, "Benim için elimde olmayanlar önemli ve çekilirdir" diyor ve ardından "Elime gelen, artık benim olanın, benim açından bir değerli kalmaz. Onu kaldırıp bir tarafa koyarım. Onun pesinde gidilecek bir hali kalmaz" diyor. Bu anlamda da tutuluca, duranlığına, ortaya çıkan ile yetinmeye keskinlikle karşılık var.

PKK'de sürekli bir devimlilik vardır. Sürekli devimlilikle ilerleme, derinleşme, gelişme söz konusudur. Bu da PKK'yı PKK yapan temel bir özellikler. PKK tarihini incelemek, PKK tarihini öğrenirken mutlaka üzerinde durulması, anlaşılması gereken bir husus bu oluyor.

Örneğin "erken ilklid oima hastalığı" diyorum. Bizler danektir ele geçince, büyük çoğunluğumuzun aklı fikri şarkıştı. "Hemen bunu tutalım, tutalım da bölgeleşim" kavgası neredeyse illeri düştürmüştür. Hak arayıcılığı var. "Benim sum buyum var" deniliyor. Bunların hepsi, PKK'nın bu özelliğiyle gelişmektedir. Önderlik çizgisi, toplumsallık bunı kesinlikle

reddedi-yor. Önderlik çizgisi,

sadece mücadele imkanı yaratmak, elde ettiği fırsatları toplumsallık, insansal gelişme mücadelelerinde kullanmak anlamına geliyor. Bunun dışında bir PKK anlamı yoktur. Fakat bütün ufak bir şey baskı, onunla yetiniyoruz, zarar sağlanıyorsa kapıyıyoruz. Bu eğilimin varlığını salımlarında görmek hiç de zor değil. Üstelik bizler Kürt toplumu içinde mevcut olanı beğenmeyin, mevcut duruma en çok isyan eden insanları topluluğuyuz. Onun için toplumu bırakarak partiye, savaşa katılmışız.

Eski yaşama özlem veya çok sınırlı bir yaşam imkanıyla yetinme, ondan üstün istemeye eğilimi oldukça güçlü. Toplum bu konuda daha geri bir duruma ilade ediyor. PKK olgusunu, geçiğini, yine onun tarihsel gelişim süreci içerisinde, bugün ortaya çıkan durumları anlamak anlam vermek önemlidir.

Görevimiz PKK'ileşmek

PKK'yı, PKK tarihini doğru öğrenme ve anlamla çizgisiyle öğrenmek gerekiyor. Bu nasıldır? İlk kendimizi beğenmekten vazgeçeceğiz. Kendimizi büyük görmekten, güçlü görmekten, mükemmel görmekten vöten vazgeçeceğiz. Böyle beğenilmek, çok müphem olan bir şeyimiz çok. Gömüged edenlerden, aşiret düzenden geliyor. Bilisi Türk sömürgeçliği; tarihin en barbar, en sömürücü, insan yaşamı konusunda en tutucu, en gerici bir güçtür... Diğer aşiretler ledual; köhnemiş, tarihle kalmak bir güç... Parti Önderliği buna, 4000 yıllık tolasıleşim yapıyor diyor. Şimdi bizim, "özelliğimiz, kişiliğimiz" dedimiz kişilikler, bu bah-

settiğimiz genlerden kaynağını alıyor.

Şimdi bu geri özelliğimizi böyle beğenilecek insana vereceğiz. İnsanı açından ilerleteceği bir yanları yok. Esasta bunlar varken, PKK gerçekliğini böyle yüzeysele öğrenip, hemen "PKK'ı öldür, en iyi benim bildiğim PKK'yı" diyerek yaklaşmak, kesinlikle bir adanmay, adarmayı ilade ediyor. Bu adanmadan kesinlikle kendimizi kurtarmamız gerekiyor. PKK gerçekliğini derinliğine, işin esaslarına uygun bir tarzda öğrenmeye çalışmamız gerekiyor. Burdan dolayı kendimizin kuşku duyulmaz. Yaptığımızımdan, düşüncelerimizden, bütünlüğümüzden kuşku duymamız gerekiyor ki, PKK'ileşebilelim.

Reddetmek! Örneğin İsra'nın bütün özelliği kendisini reddetmesidir. Havailerinde de kendilerini reddetmeleri gerçekliğini belirtiyor. Kesinlikle öze kendimizden kuşku duymak, kendimizi beğenmekten, bütün özelliklerimizde eleştireli yaklaşmak ve parti dışı olarak, ıyaltı olan ne varsa köklü bir eleştiriyi, analiz bir değişime çağırmaya reddedip atmak, yerine yeni özellikler edinmeyi bilmekten gerekiyor. Kesinlikle buna ihtiyacımız var.

Bizler bilimsel olarak istiyoruz. Çünkü kendimizi "PKK'lıyız" diyoruz. PKK salımlarına gelmişiz. O zaman kendi durumunuzu bileceğiz. PKK'ye katılmışız; görevimiz PKK'ileşmek. PKK'ileşmeyi zamanında ve yerinde başlatacağız. Onun için düzen anlayışlarıyla çok etkili ve kapsamlı bir mücadele yürüteceğiz ve onları yeniceğiz. Eger mücadeleye edemiyor, yenemiyor sak, o zaman yaşama ve mücadeleye yazılı yaklaşıyoruz demektir. Bu da, partiye

inançsız yaklaşıyoruz anlamına gelir. Böyle olmazsa bu karşı direnç dedimiz tutumu yenmek, zayıflatmak, onun yerine partililiğimizi güçlendirmek mümkün olur. Baştan itibaren bu gerçekliği doğru, kendimizi dönüştürme mücadelesini ciddiyletme, şiddetle ele alırsak bu karşı direnç dediğimiz ortaya kaldırırsın. Partililiğimizi, sürekli gelişen bir güç olarak, şaşırmazda ilerletiriz. Kendimizi partiye daha çok yaklaşırsın. Parti özelliğini, parti komutası çerçevesinde ilerletiriz. Böyle olmazsa, duyarlı, dikkatli bir mücadele anlayışıyla ele yaklaşmamız, o zaman parti içinde güçlü ve cızlız kalır. **Şu gibi oluyorsun partimizin midesinde** diyor Parti Önderliği. Gereketen taş gibi partinin midesinde oluyun, partinin kendini geliştirmeye mücadelesi içinde, partiyi karşı diren, savaştan bir güç durumdur kalınız.

Sonuç olarak, 1970'ten beri geçen 25 yılı aşan bir süreç, resmi parti kuruluşunun 12. yılının yaşandığı bir süreç, 25 yıllık, 18 yıllık bir çalışma içerisinde sağlan bir önderlikteki çıkış içerisinde yürülmüştür. Çok yorulmuş, çok kapsamlı bir mücadelesi, yine 12 yıllık savaş süreci var. Her şeyden önce bütün ulusa, halka mal olmuş, devrimci savaşımların günlük yönelimi ile sonuna kadar yürütüleceğini kanıtlanmış, ulaşmış, gelişmiş bir devrimci önderlik var. Hak önderliği, parti önderliği, savaş önderliği var. Parti halkının sağladığı en önemli kazanım budur.

Yine birlele ilade eden bir ordu gücü, istenildiği zaman yedekleriyle birlikte onbinlerce ilade edilebilecek bir ordu gücü var. Uslun hemen hemen bütünlüğü içine alan, uyaran, eyleme geçen, desteğini

alan, canlı bir yurtseverliğe ulaşmış bir halk gücü var. Bütün bu gelişmeler savaşım içerisinde ortaya çıkmıştır. Savaşım bedeli olan, halkın kahramanlığı eğilimi, gelişimi yaratan, birlele ilade eden devrim şehidi var. Manevi kuvvet altı devlete, sapıtımlara, halkın büyük kudretleriyle birlele önderlik olarak sehtler var.

Böyle bir gelişimle birlikte yuzyılların Kürt halkına biçtiği ulusal yok, imha sürecinin tersine çevirmesi, halkın ulusal ve toplumsal gelişme süreci içerisinde girilmesi süreci var. Ve hâla bu gerçek yaşıyor. Özellikle 20. yüzyıl süreci Kürt halkı için bütünlüğe bir imhaya yasatma süreciydi. Dünyanın bu halkı inkar ettiği, yok saydığı bir süreçti. Bu yüzyılı bitiren, bu sürecin tersine çevirmesi, halkın ulusal var oluşu, dinlili ve kuruluş sürecinin gütm durumu var. Bu temelde halkın bütün damaklarının ortaya çıkması, kendine gelişmesi, eyleme geçme durumu söz konusudur. Halkın büyük bir kuvvet olarak kendisini tarihi yeniden açması var.

İnsanlığın körelimeye çalıştığı, insanlık değerlerine saldırının arttığı, emperyalizm insanlığınmı bütün bir biçimde atıpını insanın özünden, içinden boğulmaya çalışıldığı bir süreçte, insanlığı sahip çıkarak, insanlık gelişimini sürdürmek, emekçilerin gelişimi için bu halkın yeni bir coşku, umut, yeni bir yaşam kaynağı haline getirilmesi durumu var. PKK bunları ortaya çıkarmak bir harekettir.

Bu kadar gelişim, şimdiki kadarki mücadele tarihi içerisinde her canı olgular. Anı anı, günü gününe yaşanan, yaşanan, sürekli gelişim içerisinde olan olgular. Bu gelişmelerin hiçbir devam olmayı, canlılık. PKK kendi çizgisi içindeki gelişimini bu temelde sürdüyor ve sürdürecektir...

BÜTÜN KÜLTÜRLERE, BÜTÜN HALKLARA ÖZGÜRLÜK

Mahir Sayın'ın PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan ile yaptığı röportaj-I

Mahir Sayın: Ortadoğu'nun güncelliğine değinmekte fayda var. Bunun içerisinde Kürdistan'ın ve Türkiye'nin konumu nedir?

Abdullah Öcalan: En aktüel tartışmalar, yine Türkiye'nin en aktüel konusuna geçeceğiz. Onun için sanırım bir de Ortadoğu gerçekliği var.

– Şöyle bir tasvir yaparsanız, mesela bu yeni olağan gelişmelerle birlikte...

Şimdi malum Ortadoğu'da çok ciddi bir değişiklik oldu. Amerika Ortadoğu'ya müdahale etti, yeni egemenlik kurdu. Ama şu yaşadığımız günler içerisinde bu yeni egemenlik sanki, Amerika'nın başka yerlerde uğramamış olduğu yenilgi gibi, bölgeden çekilmekte olduğu izlenimleri veriyor. Ama bunu reddeden başka girişimleri var: Uçak gemileri var, denizaltılar geliyor.

– Şark sorunu. Ortadoğu sorununda şüphesiz yeni boyutlanmalar var. Şu anda dev bir ulusal kurtuluş savaşının içindeyiz, başladık. Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı; yalnız Ortadoğu'da değil, dünyada da her yerde ki sırayı almış durumdadır.

– Öyle bütün çelişkilerin odaklaştığı bir bölge, savaşın boyutları da öyle.

– Gayet tabii. Bir giriş yapılmadan önce, geçen gün bir Amerikan gazetesinde yayınlanan bir yazıyı hatırlamakta yarar görüyorum. Çünkü belki diyebiliriz "kehanet" kendinde mehkûm peygamber veya öyle konuşuyor diyebiliriz. Gazete öyle çarpıcı şeyler anlatmış ki, olduğu gibi de bazı bölümleri almak mürmürdür. "Ortadoğu'daki sorunun kilit adamı" başlık böyle. Ardından "en az Saddam kadar dengeleri zorluyormuş da bizim habermiz olmamış." Bu anlamda bir cümle. İkincisi son Talabani-Barzani tipi önderlikler ve yapılan hesapların hepsi boşa çıktı. Hatta şunu da söylüyor: "PKK'nın, PKK önderliğinin yürüttüğü savaşının derinliğini yakalamak gerekli. Burada sosyal, cinsî, dinsel ve mezhepsel yaklaşımın nasıl olduğunu."

– Açılan bir perspektif var. Makaleyi ben de okudum, ilginç bir makaleydi, detaylı bilgiye sahip birisi tarafından yazılmış.

– Hatta şunu da söylüyor; "20. yüzyılın Selahaddin'i olabilir mi? Eğer maoizme sanırım o Asya devrimciliğini kastetmek istiyor, İslami birleşirse, Batı'nın en gelişmiş füzeleri bile onu yenebilir" diyor. Oldukça çarpıcı bir değerlendirme. Bunun Ortadoğu için söylemiş, "Eğer böyle bir çizgi Ortadoğu'da başlarsa uygulanırsa ve başarılsa bizim füzeler... Saddam'ın füzeleri atılıyor. Belki füzeler Saddam'ın götürür, ama bu adamı veya bu çizgiyi götürmez." Çok ilginç bir yaklaşım gibi geldi bana. Şimdi bizim Selahaddin-i Eyyubi olup olmamız o kadar önemli değil ve ben bundan da pek hoşlanmam. Ama Ortadoğu sorununun giderek boyutlandığı ve dünyayı da tamamen etkileyen birçok gelişmenin temelinde, odağında yer alan bir konumda. Dolayısıyla Orta Şark sorunu öneminden bir şey yitilmez surada kalsın daha derinleşerek ve bütün dünyayı etkileyerek devam ediyor.

– Özelliğinden hiçbir şey kaybetmedi. 1. Dünya Savaşı'nda problemin kilitlendiği bölgeydi. 2. Dünya Savaşı'nda hakeza herkesin elinde tutmak veya bırakmak istediği bölgeydi. Bugün de bütün çelişkiler Amerika'nın, Avrupa'nın belli başlı metropolitri olsun, Asyaya olsun, bugünkü Rusya olsun hepsinin ilgisinin son derece üzerine yoğunlaştığı ve bugün Amerika'nın bir ataka hesipni belli ölçüde diskalifiye etmiş olduğu bir durum doğduğu ve bunun da çelişkisi, yani metropoller arası çelişkisi şiddetlendiği bir evrede yaşıyoruz.

– Son derece açık. Bunun yanında Kürt sorunu-

nun işgal ettiği konum var. Son derece anahatlar bir konuma gelmiş.

Amerika Ortadoğu'da ne yapacağını kestirebilmiş değil

– Son derece anahatlar bir rol oynuyor, dünyanın başka yerlerinde de belli müdahaleler var...

– Dikkat edilirse 19-19. yüzyıllarda Kudüs sorunu diyorlardı, Filistin sorunu diyorlardı, boğazların hasla adamı diyorlardı, şu anda her şey Kürt sorunu.

– Kürt sorunu bir tek Türkiye'de, Irak'taki sorun değil, yine Irak'taki sorun da değil.

İr. Hep Basra'dan, Aşağı Mezopotamya'dan gelen bir güç bu Kürdistan ilerine giren, onun yanında bir de Zağros dağılımından başlayan bir direniş gelmiş. O da ovaya doğru iner. Şimdi bu durum olduğu gibi yaşıyor. Ta Kasiler zamanından beri uygulanan gelen yöntemin aynısıyla karşı karşıyayız. Mezopotamya'dan geldi biraz gelişmiş teknikler. Dağların da kendine has bir giriş tarzları var. Şimdi dört-beş bin yıl sonra yine aynı bir tarihi gelişmeye karşı karşıyayız. Ova'dan gelenler Asurlar ve Babiller gibi dağı halkına karşı yürümeyle çalışıyorlar. İşbirlikçiler var. devrimçiler var. Ve iş ilginç, yani tarih başlangıcı o zaman da bu böyleydi. Şimdi bazıları tarihin sonu ilan diyor. Tarihin sonu olsun olmasın yine bu hesaplar burada atılıyor. Çok ilginç.

Gerçi o zaman da bütün dünyayı ilgilendiriyordu. Çünkü Sümer, Babil, Asur aynı zamanda uygarlığın şafağıydı, uygarlığın şafak vaktiydi. Devlet, hukuk, askerlik, bilim, felsefe hepsi orada başladı. Çin yok, kültür yoktu o zaman, Yunan, Roma hiç yoktu.

– Roma çok yeniydi o zamanlar.

– Tabii. Yukarıda da belirttim gibi, bundan dolayı aynı durumlarla karşı karşıyayız. Reel sosyalizm çözümü, bu bazılarına işte tarihin sonu gibi geliyor. Veya her şey kapitalizmdir. Fakat kapitalizm buradan ve derin bir krize girmiş. Varıyla-yokluğuyla, bütün her şeyiyle tekrar bu topraklara yükleniyor. Tıpkı bu uygarlığın şafak vaktinin doğduğu yere dayanıyor. Aynı yöntemler, katalımlar bir kez daha deniyor. Aynı ova, aynı dağı tarzi birbirleriyle karşı karşıya geliyor. Ve şimdi bu böyle tarihi olduğu kadar güncel bir alemin veya bir din savaşı, hayaller savaşı, maceralar savaşı da, sosyalizm savaşı da, böyles savaşı da, aşiretler savaşı da, hepsi içinde var. Bu tabloyu çözmeye çalışacağız.

– Buna surasından başlatabilir misiniz, yani güncelliği korumak açısından, Amerika'nın Körfez müdahalesi nasıl oluştu ve arkasından bugüne de bağlanan durum nasıl gelişti?

– Şimdi oradan önce çok ilginç olan şu: Saddam kendisini Babil'in en son temsilcisi "yeni Nabukad-nazar" diye ilan ederken dünyanın en ötesindeki büyük başı "ben misin, ben miyim" durumuna girmiş. Çok ilginç. Diyorki, yeni bir ilim doğacak. Yeni ilkiyi çözmeye bilimi; Saddamizm, Böyle Clintonizm veya Amerikan başbakanlarının durumu. İlgili bir giriş tarzı aslında. Tam Ortadoğu'ya özgü bir durum. Amerika'nın dünya çapındaki egemenlik tarzıyla buradaki gücünün duruş tarzları şu anda dünyanın en çetrefilli sorunu haline gelmiştir ve öyle kolay da çözümlenecek benzemiyor. Bunu ne kadar yüzeysel ele alırsan veya hatle alırsan al, sorun çıksın. Amerika ne yapacağını aslında fazla kestirebilmiş değil. Veya fazla başkanı olup olmayacağı da anlaşılmış değildir. Hatta başarı nerede, başarısızlık nerede o da belli değil. Amerika şu anda süper güç, tek güç. Ama gazeteleir diyor ki, "ikinci Vietnam" yaşıyor." Hem de kime karşı "yüzde yüz yendim" dediği Saddam'a karşı.

TC kişniyen at gibi, ayağını kaldırmış, indiremiyor

– Sonuna kadar yenmeyeip yerinde bıraktı.

– Neden? Bu da çok ilginç! Çünkü Bağdat'ın içine kadar geldi, ama sonuna kadar yenemedi. O gücü gösteremedi.

– Yenemedi mi?

– Aslında biraz tanklar yürüdü...

– Altmış kilometre mesafe.

– Altmış kilometre ve bili, ama durdu.

– Ama o noktada telefonla talimat veriyor "duracaksınız" diye.

– Durdu, bunun nedenleri var!

– Açılmıyordur.

– Bençe biraz daha çerçeveyi geliştirmek gerekiyor. Tabii bu doğru şey bile... Altmış kilometrede durması dünyanın birçok yerinde bu durumu yaşama bir devlet veya emniyet diktatörü müdür, başkanı mıdır değil, imparatoru mudur, iktidarı yani. Nitekim bir Çavuşgözü'nde kadar gücüyüldü ve hiç de öyle Romanya'yı kötü bir durumda gölümürdi, yani harabeye çevimedi, tam tersine irtiga etti. Bunu herkes biliyor. Ulak bir düğme ayarlamasıyla alsağı oldu. Honecker, bilmem böyles bir sürtü gülli. Günün her tarafından gittiler. Marcosoli, Ali Aminler, Gü-

● Devamı 8. sayfada

– Üç temel ulusun ve yine üç azınlık, katılma uğramış milliyet ve birçok dinin ve mezhebin göbeğinde, merkezinde yer tutan yerin adıdır Kürdistan ve Kürt sorunu. Fars, Türk, Arap; bunların birleştiği yer Kürdistan. Hristiyanlık, Musevilik, Müslümanlık; birleştiği yer yine Kürdistan. Bir de mezhepler ve katalımla uğramış Emeni, Asuri vb. milliyetlerinin hepsinin merkezidir. Bu açıdan sorun burada çok boyutlu ve tam da burada PKK adıyla işin yine göbeğinin göbeğinde. İşle son günlerde Irak rejimi, Saddam destekli Barzani Etil'e girdi. Onlara tarihi ruhsat da yapılabi-

– Yoğunlaşmış bir çelişkiler yumağı var. Analiz edilmesi de çok kolay değil, günlük gelişmeler yaşıyoruz. Ve uzun vadeli analizler de dayanıyor burada.

– İşin ilginç yanı bugün tartışılan Saddam, "ben Babil kralı Nabukadnazar"ım diyor. Kendini orunla kıyaslıyor. Çıkarıldığı fermanlar da o mitelekti. Şimdi ardından Asurlular çok katiandılıyor. Benzer katalımlar geliyor. O dağılar var. Dağı halkı diyor. Ovanın kente yaşıyor şekilliyordu. Benzer durumu yaşıyor. Eklenen boyut bütün dünyayı ilgilendiriyor.